

PANORAMA

14 JANUARI 1937 - No. 2

LOSSE NUMMERS 15 CENT

GRATIE VAN
VOORHEEN

We passeeren de spoorbrug over de Waal bij Nijmegen. — Op den achtergrond de nieuwe voetbrug.

Met den beurtschipper ☆ OP REIS ☆

Hoe weinig weten we eigenlijk van dat bedrijf op onze rivieren en kanalen af, en toch vinden er duizenden landgenooten een bestaan in. Door de welwillendheid der directie van de Janssen-booten waren wij in staat een beurtreis mee te maken van Amsterdam naar Venlo. Midden in den winter lijkt dat zoo op 't eerste gezicht geen plezierreisje, maar 't was zeer interessant en gaf een aardigen kijk op 't leven bij de binnenvaart.

Amsterdam is nog in diepe rust als wij ons 's Zaterdagsmorgens circa vijf uur aan boord van de „Petrus” begeven, die aan de Prins Hendrikkade gemeerd is. Langzaam maar gestadig valt de regen en de schaarsche plekjes van 't ijzeren dek, die niet voor een of ander stukgoed benut zijn, glimmen in 't licht der straatlantaarns. De „Petrus” is 'n stoombootje van 183 ton en doet niet anders dan tusschen Amsterdam en Venlo 'n sneldienst onderhouden.

Uit de machinekamer straalt licht en klinkt lawaai; de machinist is al bezig z'n vuren schoon te maken en laat de 100 pk.-machine langzaam

Ergens op den beneden Rijn.

Schipper Christiaans in de stuurhut.

draaien, terwijl men druk doende is de laatste goederen aan boord te brengen.

Wij varen in den nacht over het IJ. Voor ons, achter ons, links en rechts twinkelen ontelbare roode, groene en witte lichten. De sluizen te Zeeburg worden zonder oponthoud gepasseerd en we bevinden ons in 't Merwede-kanaal. In 't schemerdonker en bij dezen gestadigen regen is de vaart vrij een-tonig en Weesp, Nigtevecht, Vreeland, Loenen en Breukelen schuiven ongemerkt in den grauwen mist voorbij, alleen in Maarssen wordt even gestopt om vracht te laden.

Even voor Utrecht begint de misère; bij den bouw der nieuwe voetbrug ligt ons een groote drijvende bok in den weg. Dit grapje kost ons één uur.

Aan de Muntkade te Utrecht blijkt 'n massa hout op de „Petrus” te wachten en deze affaire kost ons wederom twee uren. Vol goeden moed varen wij zuidwaarts naar Vreeswijk; ook hier weer tegenslag, de sluisdeuren gaan juist dicht als wij aankomen! We opperen voorzichtig de meening dat dit ons weer twee uren zal kosten, maar schipper Christiaans

De machinist en de stuurman zetten koffie in de kombuis.

Op weg naar Vreeswijk.

zegt, dat hij erg blij zal zijn als we om zes uur op de Lek zijn; we zullen dus minstens vier uren moeten wachten. We eten wat, rooken en praten. De „Stad Venlo III”, die veel later uit Amsterdam is vertrokken, haalt ons hier in, even voor de „Petrus” als ’n snoek de sluis inschiet.

Klokslag half zeven gaan de sluisdeuren open en draait ’t schip in ’t donker links af, de Lek op. Méér dan viereenhalf uur verloren bij ’n sluis, dit is de misère van de binnenvaart.

De maan belicht thans fantastisch de rivier, en in haar licht varen wij met volle kracht veilig in de richting Culemborg. Er is weinig scheepvaart en de eenige sensatie is ’n verlichte trein, die over de Culeborgsche spoorbrug daverd.

De machines blijven maar draaien; zouden wij dan vannacht doorvaren? Eindelijk bij Rhenen wordt vaart geminderd, de machinist dekt de vuren toe, de „Petrus” wordt aan een steiger gemeerd, ’t fornuis opgerakeld en de geur van koffie komt ons tegen als we in de kajuit afdalen.

Als we ’s morgens om half acht ontwaken klinkt direct ’t stompen der machine; we schijnen dus alweer te varen. De spoorbrug bij Oosterbeek ligt voor ons en daarachter komt de zon op. Arnhem zelf slaapt nog, ’n enkele hengelaar hangt langs den rivierkant. De nieuwe voetbrug glijdt majestueus over onzen fel rookenden schoorsteen naar achteren en de „Petrus” loopt op volle kracht naar Pannerden, dat kilometers ver te herkennen is aan de dreigende silhouet van ’t pantserfort. Ziezoo, rechtsaf gaat hier onze vaart de Waal af.

Wij houden raad in de stuurhut. „Als ik om half tien in Venlo aan den muur lig zal ik blij zijn,” zegt de kapitein en de stuurman is ook al pessimist.

’t Oude Nijmegen baadt in zonlicht en de nieuwe monumentale brug komt in haar blankheid prachtig

uit tegen een diepblauwen hemel. Voorbij de enorme betonnen elektrische centrale maakt de „Petrus” ’n bocht naar links en langzaam gaat ’t de sluis in.

Hier pakken we ons boeltje bij elkaar en drukken de gastvrije bemanning de hand; de boot nadert zoo

dicht mogelijk den sluismuur om ons ’n kans te geven den ijzeren ladderbeugel te grijpen en naar boven te klimmen. We zijn er. De „Petrus” stoomt langzaam naar buiten, de heele sluis hullend in een vetten zwarten rook.

Oevergezicht nabij Pannerden.

De stoker aan ’t werk in de machinekamer.

DE PRELUDE NAAR 'T GELUK

door George Stuart

Mr. Jones, ik geloof dat u de vertegenwoordiger van de bekende inbraakverzekering-maatschappij „De Zorg” is.

Benton Vail is mijn naam. Ik ben reporter aan de Morning Post en zou wel eens zeer vertrouwelijk met u willen praten... over mijn meisje... Ik had zeer graag dat ze ondervraagd werd betreffende dien juweelendiefstal van gisteren, waarbij voor een waarde van ongeveer 8000 dollars werd gestolen.

Haar naam is Mona Cushing... Zij is tweeëntwintig jaar oud... en woont in het flatgebouw „Sandhurst” op den hoek van de Madison Straat, appartement 6 B... Zij is namelijk een zeer goede bekende van de familie waar de juweelen gestolen zijn. Kort voor de steenen verdwenen, was zij zelfs in Mrs. Drake's slaapkamer. Ik zou u willen adviseeren, haar te vragen of zij het soms was, die aan het raam van Mrs. Drake's slaapkamer het rolgordijn ophaalde en aan iemand die buiten stond een teeken heeft gegeven...

Oh — ik ben niet op jacht naar een belooning, u moet me alleen beloven dat u niet tegen haar zult zeggen, dat ik het was, die u deze inlichtingen gegeven heeft...

Ik ken Mona ongeveer een jaar... Als ik me goed herinner, geloof ik niet haar voor dien tijd ooit ontmoet te hebben. Het was een soort plotselinge vriendschap. De omstandigheden wilden eens, dat onze muziekrecensent de griep kreeg, en toen moest ik een concert voor hem waarnemen. Gewoonlijk ben ik politie-reporter... Maar onze chef zond mij naar de Orpheum-Hall, omdat ik de eenige was, wien de kleeren van den muziek-recensent pasten.

Krantenmannen hebben namelijk aanleg om dik te worden...

Tijdens de pauze, toen ik mij naar den rookfoyer begaf, ontmoette ik een man met z'n vrouw, die ik kende en ik verwenschte hen ik weet niet waarheen. Ik was verplicht met hen te praten en kwam zodoende laat op mijn plaats terug. Mona zat reeds op de hare met een harp...

Neen, ik bedoel het niet figuurlijk. Een echte harp met snaren, zij speelt daarop...

Zij is lid van het orkest en ik voor mij ben er vast van overtuigd dat als die Italiaan, die dat stuk geschreven heeft, Mona gezien had, hij er voor haar een paar extra-noten meer bij gekalkt zou hebben. Een goed zakenman zou haar den heelen tijd op het tooneel hebben gehouden...

Zij is van mijn lengte. Geen van ons beiden heeft zich te buigen, als wij elkaar kussen. We kunnen teen aan teen staan om ze te wisselen. Heur haar is honingkleurig, bovendien is zij slank en heeft ook nog een knap gezicht... Ach, mijnheer Jones, ik kan haar eigenlijk niet beschrijven, dat zou een onbillijkheid tegenover haar zijn. Maar ik zeg u — doe haar 'n zwart-fluweelen avondjapon aan, plant haar op het tooneel met een harp, vlak voor die lange kerels die zitten te blazen op hun trompetten, en het maakt effect.

Zoo kwam het, dat vóór het orkest geëindigd was, ik mij reeds achter de coulissen bevond. Toen ik de kans kreeg om haar te spreken, verloor ik geen oogenblik tijd.

„Miss Cushing,” zei ik, „ik ben de muziekrecensent van de Morning Post, en ik hoop, dat u zoo vriendelijk en welwillend zult zijn, me een beetje weg-

Mona speelt op de harp.

wijs te maken over al die geluiden, die ik vanavond gehoord heb.”

Zij was een weinig verbaasd, omdat werkelijke critici altijd bluffen dat ze er veel meer van weten dan de artisten zelf.

„Oh — ik ben het jongste lid van het orkest,” antwoordde ze; „en niet degene, die u de gewenschte inlichtingen kan verschaffen.”

„Spreekt u mij nu niet tegen. Ik, als criticus, weet wat ik wil. U bent de aardigste. En u kunt me dingen vertellen, die ik van niemand anders zou verdragen.”

„Ik zal u aan onzen dirigent voorstellen.”

„Niets daarvan,” hield ik haar tegen. „Ik wensch geen kennis met dien vreemdeling aan te knopen. Wat mij betreft, kan hij gerust daarheen gaan, waar hij vandaan kwam en citroenen gaan plukken. Ik houd niet van zijn blikken. Razend heeft die vent me gemaakt door de manier waarop hij u aankeek onder die „Droomerij van een doode eend”, of wat het ook was.

Ze keek naar den grond. „Ik was bijna een kwartier te laat,” biechtte ze op. Dat speet me voor haar.

„U bent een Amerikaansche,” zei ik; „laten deze zuiderlingen u vooral niet afschrikken. Kom, gaat u met mij mee, dan zullen we ergens wat drinken en

een sandwich eten. Muziek maakt dorstig, vooral als je er naar luistert. En onder het eten kunt u mij zoo het een en ander mededeelen. Zoodat ik tenminste wat schrijven kan, dat zal klinken alsof ik er alles van af weet! Begrepen?”

„Ik zou graag willen, Mr....” zij aarzelde.

„Vail — Bent Vail.”

„Maar ik kan mijn harp niet hier laten.”

Ik ging er direct op in.

„Waarom?” zei ik; „die gaat prachtig bij me in den katebak.”

Zij wees me, hoe ik het instrument in de harpkist moest doen. Daarop vertelde ze me, hoe het ding gedragen behoorde te worden, zonder je te bezeeren en ik sjouwde er mee naar de plaats waar mijn two-seater geparkeerd stond.

Ik had toen echter geen idee wat er met me zou gaan gebeuren...

We hadden een klein souptje bij Neild's Grill. Mona goot onder-tusschen alle muzikale termen over mij uit en gaf me uitleg over de koren en de sonore basstem en de trombone. Erg diepe wijsheid.

Zonder de minste moeite schreef ik anderhalve kolom bij elkaar. Zelfs over de techniek... Het maakte een diepen indruk op de zetterij.

Op de eerste plaats begreep ik zelf niet, wat ik had neergeschreven, want Mona had me alles voorgezegd, en op de tweede plaats had ze mij haar dictionnaire gegeven, zoodat er geen enkel woord verkeerd geschreven stond. Op de derde plaats was men hoogst verwonderd nog een muzikaal talent bij me te ontdekken.

Den volgenden morgen — toen onze eigenlijke muziekverslaggever mijn critiek las — sprong hij zijn bed uit en sloeg direct weer aan het werk, doodsbang dat hij zijn baantje zou verliezen en ik hem zou verdringen... Och neen... ik houd me liever bij politie-rapporten, daar kan je meer bij lachen.

Den volgenden dag, Dinsdag, belde ik Mona op. Ik vroeg haar of ik den dictionnaire terug mocht brengen en of ze haar harp misschien ergens anders naar toe geslept wilde hebben.

Ik gebruikte het instrument als een excuus...

Een excuus om bij haar te komen... Maar zij gebruikte mij ook alleen voor haar voordeel...

Neen, zóó bedoel ik het niet. Ik deed bij haar dienst als een soort stads-taxi. Ik vervoerde haar harp en was om zoo te zeggen haar chauffeur, meer niet.

Op zekeren warmen zomeravond dat ik bezig was, mijn eenige lichte pak te verruineeren, en doodop met dat zware instrument in mijn armen naar den auto sjouwde, schoot de heele situatie als een soort bliksem door mijn hoofd.

Luister eens, Mr. Jones, alles goed en wel, dacht ik. Maar een kerel als jij is toch eigenlijk niet het juiste type om de kruier te zijn van een meisje dat harp speelt.

„Mona,” vroeg ik, toen ze naast me zat, zoo frisch en zoo koel als een hoentje, „hoe heeten die dingen ook weer, die lange pijpen?”

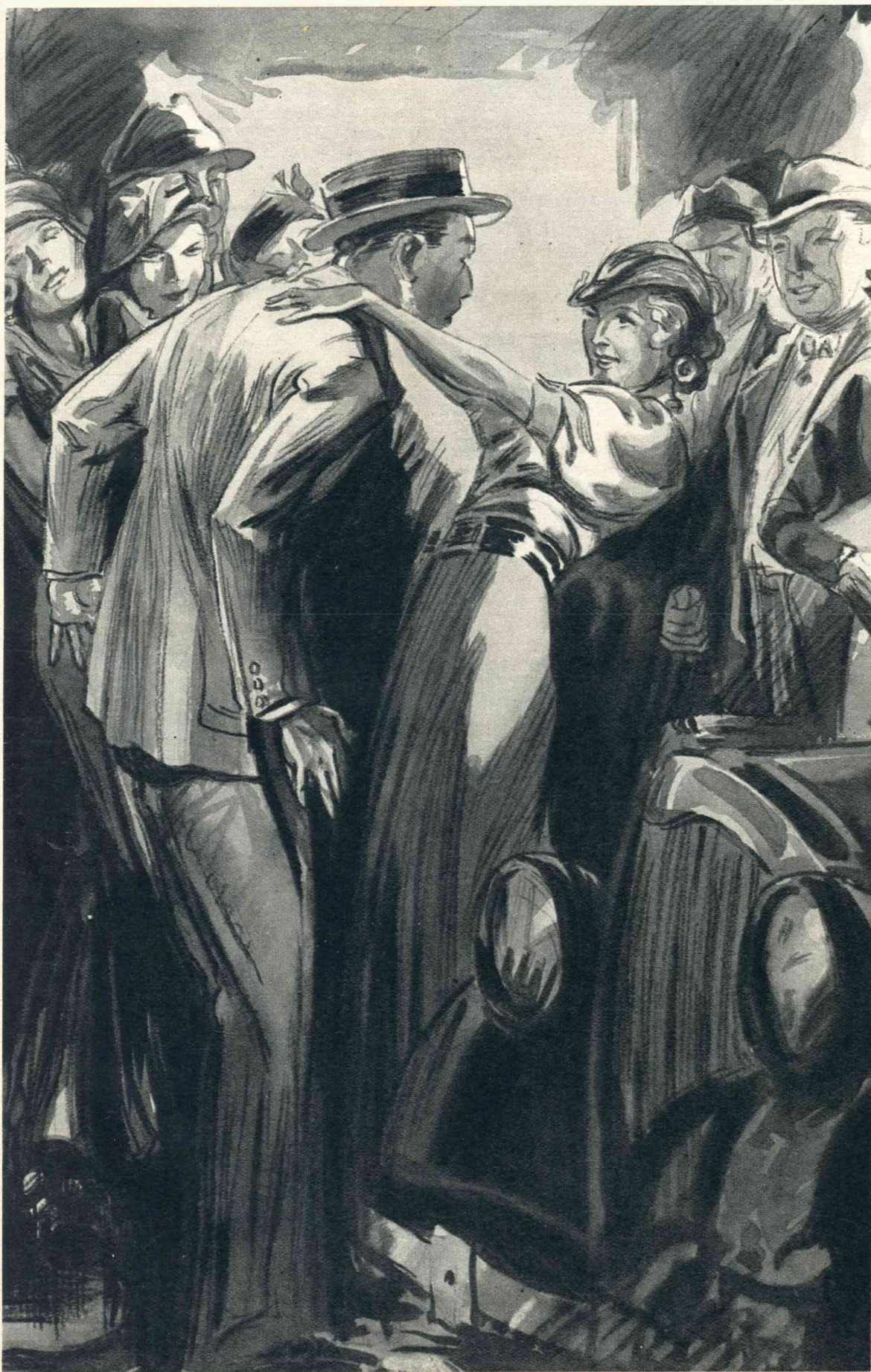
„Oh — je bedoelt de piccolo-fluit,” zei ze. „Wat is daar mee?”

„Ze zijn toch hoogst nuttig, niet?”

„Zeer belangrijk, Bent. Een eerste-klas-fluitist is werkelijk moeilijk te vinden. Zij zijn bijna nooit goed geschoold, nooit afgestudeerd, zooals dat behoort.”

„Goed, dat is wat ik wenschte te weten.”
 „Waarom, Bent?”
 „Mona, zou je iets voor me willen doen? Iets, dat me gelukkig zou maken?”
 „Ja — natuurlijk!”
 „Ruil dan die harp van je in tegen zoo'n piccolo-fluit.”
 „Bent! Zeg niet zooiets belachelijks. De harp is mijn instrument.”
 „Dat weet ik!” antwoordde ik. „Het is tenminste van jou, als je den laatsten termijn afbetaald hebt. En daar een spiksplinternieuwe piccolo niet zooveel kost als 'n tweedehandsche harp, heb je er nog voordeel aan en houd je nog wat in je zak ook.”
 „Je bent gek!”
 „Nee, Mona — niet gek. Maar ik spreek zooals ik het meen. Eerlijk, ik vind ons een allerbespottelijkst stel om met deze machine in de stad te cirkelen. Ik bedoel — dat het toch een macht handiger zou zijn, als je een instrument zoudt bespelen, dat ik onder

mijn arm zou kunnen dragen, zonder dat ik er zoo komisch mee zou uitzien.”
 Zij lachte.
 „Je maakt gekheid.”
 Dat irriteerde me nog meer. Ik reed tot voorbij de bocht en stopte. We waren ongeveer nog vijf straten van haar huis.
 „Hoor eens, Mona, wil je mij nu hebben of die belachelijke stroomlijn-piano in dat houten gevaarte in den kattenbak? Denk er goed over na, meisje, en vlug!”
 „Heb je soms gedronken, Bent?” vroeg ze.
 „Nee. Maar nu heb ik er genoeg van. Ik heb geen geld en geen tijd om te drinken, sinds ik als een gek met die harp rondsjuw en jouw maaltijden betaal.”
 „Ik — ik kan maar niet begrijpen, wat er met je gebeurd is.”
 „Ik ben eens uit mijn schaduw te voorschijn getreden. Het is nu: of de harp of ik. En denk er aan: Laat die dan maar je eten ook betalen. Maar het is op winteravonden een koude metgezel.”

Haar lippen waren vast opeengeklemd. Je staat eenvoudig perplex hoe nijdig zoo'n mooi wezentje kan zijn.

Maar ik stapte vastbesloten uit mijn wagen, tilde haar harp uit den kattenbak en zette die op straat. Ze keek me met haar groote, blauwe oogen wijd opengesperd aan. Ze heeft soms, als ze verbaasd over iets is, zoo'n kinderlijke uitdrukking in haar gezicht, dat Shirley Temple daarbij vergeleken een helleveeg lijkt.

En als ik niet zoo woedend was geweest, zou het mij nog meer pijn gedaan hebben dan haar. Doch zonder ook maar het minste symptoom van zwakheid tilde ik ook haar uit den wagen en zette haar naast de harp. Daarop nam ik m'n hoed af, ik droeg een harden strooien in den zomer, en zei:

„In mijn wagen is slechts plaats voor één van jullie beiden. Jammer, dat ik jullie alle twee niet kan meesjuwen.”

Natuurlijk had er zich een kringetje van nieuwsgierigen om ons heen gevormd. Misschien wel honderd menschen verdrongen zich, om alles toch maar goed te kunnen zien.

„Ik zou niet eens meer met je mee willen rijden, al was ik tien kilometers van mijn huis en al had je den eenigen auto van de wereld,” zei ze.

„Uitstekend.” Ik overhandigde haar een dollarbiljet. „Je bent er den laatsten tijd niet meer aan gewend een taxi te nemen. Je hebt dit geld misschien noodig. Goedenavond.”

„Goedenavond,” zei ze, terwijl ze het geld aannam.

Ik stond kaarsrecht. „Goedenavond, klinkt niet kwaad,” zei ik, terwijl ik mijn armen om haar heen sloeg en haar kuste.

„Wat heeft dat te beteekenen?” vroeg ze boos.

Ik had nog nooit iets dergelijks tegen haar gezegd:

„Omdat ik je voorgoed ga verlaten. En het is mij eenvoudig onmogelijk van een meisje, waarvan ik houd, afscheid te nemen, zonder dat ik een of andere geste maak.”

Een oogenblik stond ze met de tranen in haar oogen. En als ik niet zoo vast in mijn schoenen had gestaan, zou het me verteederd hebben. Dan sloeg ze spontaan haar armen om mijn hals en kust me eveneens.

„Vaarwel — vaarwel voor altijd, jij leelijke bruit!”

De menigte applaudisseerde.

Daarop stapte ik in mijn wagen en reed weg...

Gedurende langen, langen tijd hoorde ik niets meer van haar... Ongeveer twee weken later belde ze mijn kantoor op om mij te vragen, waar ik haar kon ontmoeten, zoodat ze dien dollar, welken ik aan haar geleend had, terug kon geven...

„Je behoeft heusch geen moeite voor mij te doen,” zei ik. „Ik zou je absoluut geen last willen veroorzaken. Ik kom morgen toch in de buurt en kom hem dan wel bij je halen.”

Die twee weken had ik me ontzettend eenzaam en ellendig gevoeld. Een feit is het, dat ik die harp miste, zoodat, toen ik er heenging, ik een ware comédie op touw zette.

Ik kocht een wandelstok en ging naar den kleermaker voor een nieuw costuum, terwijl ik aan den barbier order gaf mij tweemaal te scheren. Met een bloem in mijn knoopsgat belde ik bij haar aan. Ik was blij, dat ik zooveel zorg aan mijn uiterlijk besteed had, omdat ik oogenblikkelijk ontdekte, dat zij een nieuwe japon droeg en een keurige permanente wave had.

„Kom binnen,” zei ze uitnoodigend. „Neem een stoel. Ik zal dien dollar even halen.”

„Dank je, graag.”

We hielden een praatje over het weer, de nieuwste films, enzovoorts.

Ten laatste keek ik zoo de kamer eens rond.

„Wat is er van je harp geworden?” vroeg ik.

„Die heb ik in de badkamer gezet, om je niet woedend te maken, Bent!”

„Heb je je zooveel moeite voor me gegeven?”

„Ja, Bent. Ben je niet blij?”

Ik voelde me ellendig. Zooiets als een vrouwenmoordenaar, die door de politie wordt overvallen, alvorens hij een alibi heeft opgesnord.

„Je had dat niet behoeven te doen, Mona.”

„Oh, Bent. 't Is onzin om onverschillig te doen,” barstte ze eensklaps in snikken uit. „Ik zei het vanmiddag nog tegen Beatrice, ik wil geen aardige mannen ontmoeten. Ik wil alleen jou hebben.”

Nu ik zag hoe lief ze voor me was geweest, begon ik haar oogenblikkelijk te troosten...

Oh ja, Mr. Jones. Eigenlijk kon je ook op een

„Vaarwel, vaarwel voor altijd, jij leelijke bruit...”

Even zag ik Mona staan, terwijl ze naar mij wuifde. . .

andere manier over die harp in de badkamer oordeelen. Het arme kind had toch vijf jaar hard aan het conservatorium moeten studeeren. En om dat nu maar zoo direct aan kant te zetten, is een heeleboel gevegd. Ze beloofde me echter, er langzamerhand afstand van te doen. Zij zou zich aan haar stem gaan wijden. En tegen den tijd, dat ze voldoende zou kunnen zingen, wilde ze er het harpspel geheel aan geven. Het zou mij dan toch zeker in het geheel geen moeite kosten, haar stem naar plaatsen te brengen, waar ze repetities hield of concerten gaf. Dat zou een reusachtige overeenkomst zijn. Niet?

En hier is het, dat uw cliënte, Mrs. Calvin Drake, optreedt, de gevoelvulke ziel. Haar voornaam is Beatrice. Zij is degene, die aardige mannen in haar huis inviteert, om ze met Mona in kennis te brengen, terwijl het arme kind alleen naar mij verlangt.

Mrs. Drake is een van die wezens, die eigenlijk het leven van iedereen willen leven. Ze heeft niet genoeg aan haar man en kinderen, haar honden en dienstpersoneel. Neen, zij is de beschermster van iedereen. Van den krantenbezorger tot den marine-matroos.

Mona en Mrs. Drake zijn dikke vriendinnen. Mrs. Drake is zoo rijk, als Mona het zich in haar stoutste droomen nooit zou hebben durven voorstellen. En Mona is even jong, knap en talentvol, als Mrs. Drake dit in ruil voor al haar geld wel zou willen wezen. Zoo vullen zij elkaar dus uitstekend aan. Zij vinden er schijnbaar 'n grooten troost in om samen te zitten en de goede dingen van elkaar te benijden.

Direct nadat ik Mona een ring had gegeven — neen, geen kostbaren, 'n gewoon brillanten ringetje — begon eigenlijk mijn narigheid pas. . .

Neen, meneer, denk nu niet dat mijn narigheid over was, nadat ik verloofd was. Toen Beatrice zag, dat al haar pogingen om Mona aan 'n rijken man uit te huwelijken, mislukt waren, gingen haar eerste gedachten er naar uit, Mona als haar intiemste vriendin de haar passende bruiloft te geven. . .

Als u eens wist hoe Beatrice Drake en Mona dat alles beraamd hadden. Een prachtig orkest, honderden gasten, kostbare diners, bruiloftstaarten enzovoorts. . .

Ik heb met Mona gepraat, maar dat leidde tot niets.

„Beatrice is altijd zóó lief voor me geweest. Ze heeft mij met m'n studies zoo geholpen en ook met concerteeren. Nu heeft ze haar hart op dit huwelijk gezet en het is me eenvoudig onmogelijk om haar daarin teleur te stellen.”

Maar ik kan het niet helpen, dat ik de gedachte heb, dat Mona zich graag als het middelpunt van de tule, tranen en mayonnaise wilde zien.

Eenige dagen geleden ontdekte Mrs. Drake een nieuwen violist. Zij scheen van de gedachte bezielde te zijn, hem uit te noodigen voor een van haar partijen. . .

Toen Mona het mij vertelde, weigerde ik naar het diner te gaan.

„Waarom niet?” vroeg ze.

„Omdat ik werk heb.”

„Onzin, je kunt voor je werk altijd weggkomen.”

„Goed,” zei ik tot Mona. „Als je het dan absoluut weten wilt, ik ga geen enkelen keer meer naar het huis van je vriendin Beatrice. Het zal haar nog meer stijven in het bespottelijke idee ons op te offeren op het altaar van de kunst. Als ze mij vanavond ziet, zal ze zich herinneren, nog hier of daar twaalf muzikanten te hebben zitten, die ze voor ons huwelijk aan een haantje moet helpen. Het zou heel wat beter zijn, als ze eens wat meer aan lichaamsoefeningen zou doen. Misschien was ze vroeger knap, dat is best mogelijk, maar nu — lieve help — wat een figuur!”

Doch voordat ik er nog een woord aan toe kon voegen, had ik van Mona al een oorvijg te pakken. Artisten zijn nu eenmaal gauw aangebrand en vooral door het spelen op een harp schijnen de vingerspieren zich bijzonder te ontwikkelen.

Direct daarop scheen ze er wel ontzettend veel spijt van te hebben, doch mij hinderde het verschrikkelijk. Ik stond op. Het ergerde me, dat een vrouw, die beloofd had mijn echtgenoot te zullen worden, zóó ruw kon zijn en haar zelfcontrole op die manier kon verliezen.

„Kies en vlug!” Ik gaf haar een laatste kans. „Wil je mij of heb je Beatrice Drake meer nodig?”

„Ik wensch niet gedwongen te worden een vriendin te verlaten.”

„Zóó — dus ik ben je vriend niet, hè?”

„Natuurlijk niet, lieveling, want jou heb ik lief.”

„Uitstekend — dat is meer dan genoeg. Vaarwel — voor altijd! Voor altijd — hoor je!”

Ze zoende me zonder boosheid, hetgeen waarschijnlijk de beste manier is, als je het toch in je hoofd hebt gezet heen te gaan. En ik ging.

Toen ik op kantoor kwam, was er al een boodschap van Mona om haar op te bellen.

„Ik verwacht, dat je om zeven uur bij me zult zijn om me naar Beatrice's huis te brengen,” zei ze.

„Nou — ik heb het wel erg druk, maar ik zal het doen. Als je mij dan maar niet laat wachten. Moeten we de harp ook nog meenemen?”

„Oh, nee — lieveling. Ik speel vanmiddag niet.”

Ja, ik vergat het u nog te vertellen, Mr. Jones. Mona had een grootsch schema op touw gezet. Wij hadden het achterbankje uit den auto getild en er een soort platform van gebouwd. Het was nu veel gemakkelijker om de harp in en uit den wagen te lichten. Ik heb toch een nieuwen wagen nodig, want van dien ouden deugde de kap niet meer. Als ik Mona ergens naar toe moest brengen, pakte ze haar avondkleeren eerst in, omdat ze zich anders een doodelijke verkoudheid op den hals zou halen, wanneer ze die dingen in m'n wagen zou dragen.

In elk geval bracht ik haar er heen, overhandigde het valies aan den butler en beloofde prompt om twaalf uur wederom aanwezig te zijn om haar te halen.

Toen ik de oprijlaan uitreed, keek ik om. Het gordijn in Beatrice's slaapkamer werd opengetrokken. Even zag ik Mona staan, terwijl ze naar mij wuifde en kushanden in mijn richting wierp. Ze is altijd erg lief, als ze haar eigen zin krijgt.

Later, terwijl de violist aan het diner speelde, heeft men zich schijnbaar door datzelfde raam toegang weten te verschaffen, en zijn de juweelen uit die kamer verdwenen.

Maar niemand wist het nog, toen ik terugging om Mona weer te halen.

Inderdaad was het reeds tegen twaalf uur dien middag, toen ik de krant inkeek. Daar was het. Vlak vooraan, op het eerste blad, met groote letters en dik omljnd:

De juweelen van een millionaire gestolen.

Op het oogenblik dat ik die woorden gelezen had, vloog ik naar Mona's appartementen. Dat is één voordeel van een krantenopleiding. Je leert tenminste hoe te handelen in geval van nood.

Ik wakte haar door als een gek aan de voordeur te bellen en te kloppen. „Vooruit, Mona, kleed je vlug aan. We gaan direct trouwen.”

„Waarom? Wat is er gebeurd?”

Ik schoof de krant onder haar deur.

„Daar!” zei ik. „Lees dat eens!”

„Oh! Die arme Beatrice. Dat is erg voor haar. Maar er is toch geen enkele reden waarom dit onze plannen zou veranderen. Beatrice had toch niet het voornemen gehad haar juweelen op onzen trouwdag te dragen. Zij wilde zich juist zeer eenvoudig kleden, zonder veel opschik en mij haar juweelen voor mijn bruidstoilet leenen. We zullen het nu zonder die kostbaarheden moeten stellen, dat is alles.”

„Ik hoop, dat je de politie ook zóó zult kunnen overtuigen,” antwoordde ik. Op dat moment opende ze de deur en liet me naar binnen. „Je hoopt, wat?”

„Ik hoop, dat je de politie zult kunnen overtuigen, dat je deze kostbaarheden niet bij je had, toen je gisterenavond van de Drakes kwam.”

„Oh, Bent! Jij veronderstelt toch niet, dat ik. . .”

„Je verkleedde je in de kamer waar de juweelen waren. Je droeg je valies er naderhand weer mee uit. Als jij nu eens van de politie was, Mona — wie zou jij dan verdenken?”

Ze zei niets, maar staarde me doodverschrikt aan.

„En dat is nu nog niet eens het ergste,” vervolgde ik. „De publiciteit zal je loopbaan totaal verwoesten. Denk er eens over na, hoe het zal staan op de voorpagina van elke krant.”

Mona Cushing — Concertharpiste — ondervraagd in JUWEELENDIEFSTAL

„Red me, Bent! Red me!” Zij wierp zich in mijn armen.

„Er is slechts één uitweg, lieveling. Trouw met me. Verdacht en ondervraagd te worden onder den naam van mevrouw Benton Vail is alleen een doodgewone formaliteit. Je kunt mijn naam even vrij gebruiken als dien van jezelf, direct als hij de jouwe is. Het zal je beschermen. Zorg dat je meisjesnaam ongerept blijft voor het publiek.”

„Oh, Bent — je bent de edelste en onzelfzuchtigste man die er leeft,” zei ze.

Voordat ze werkelijk op adem kwam, waren wij reeds op het stadhuis en werden de korte woorden uitgesproken.

Als getuigen fungeerden twee vrienden van me, de politie-agent, die voor het stadhuis stond en de klerk, die voor de vergunning zorgt om een wapen te mogen dragen.

Geen witte tule of satijn, geen muziek, niets van dien aard. Mijn moeilijkheden zijn eerst begonnen toen ik op zoek ging naar een detective. Het schijnt, dat men door de vingerafdrukken had uitgevonden, wie de eigenlijke inbraak had gepleegd.

En zelfs om mij te helpen kon ik geen mannetje vinden, die tijd genoeg had om mijn vrouw een verhoor af te nemen in een zaak, waarvoor zij door de arrestatie alle belangstelling hadden verloren. . .

Laat u mij niet in den steek, Mr. Jones. Denk u eens in, waar ik aan toe ben, als zij te weten komt, dat ik haar als 't ware beroofd heb van het huwelijksfeest, zonder wettige reden. Het zou tot een gebroken huwelijksleven aanleiding kunnen geven.

Ga naar haar woning. . .

Het is nu onze flat. . .

Stel haar een paar eenvoudige vragen, net voldoende om haar te doen weten en beseffen, dat ik een man van mijn woord ben. . .

Als u het doet, neem ik direct een inbraak-polis op de harp. Bovendien zult u haar heel aardig vinden. Ze is eenvoudig een schat!”

WITTE PRACHT IN ALPENLAND

Wij, Hollanders, die de grauwe brij in natte winterstraten al met sneeuw leerden betitelen, we kunnen geen woorden vinden voor het glanzend-witte kleed van het hooggebergte, dat we op reis of thuis in onze illustratie verrukt bekijken. En we zijn feitelijk een beetje jaloersch op de gelukkigen, die te midden van zulk een heerlijke natuur leven en werken!

Een vacantiereis naar de wintersportlanden, deze schatkamers van gezondheid en versterkende ontspanning, wordt den bewoner van killere streken gelukkig steeds gemakkelijker gemaakt. En goedkooper ook!

Wij geven ditmaal eenige beelden uit Oostenrijk, dat zich in korten tijd in de rij der Europeesche ski-paradijzen een belangrijke plaats heeft verworven. De bevolking heeft bij al die belangstelling vanuit den vreemde geenszins haar gemoedelijkheid verloren en inzonderheid de bezoeker uit Holland vindt er welhaast evenveel gastvrijheid als hoogtezon en prikkelende berglucht, hetgeen niet weinig is....

*Ook de minder ervaren ski-looper kan in de Wölzer-Tauern (Stiermarken) en vele andere gebieden naar hartelust uit de voeten.
(foto Ö. V. W.)*

*Vorarlberg, muziek in de oren van hen, die naar berglucht en hoogtezon verlangen.
(foto Ö. V. W.)*

*Heel bescheiden ligt daar Dienten aan den voet van den stoeren Hockkönig, hoogtepunt van het Salzburgerland.
(foto Ö. V. W.)*

IBIS SHAG

Een zeer lichte melange
voor pijp en sigaretten.
De smaak van een
Amerikaansche sigaret.

IBIS SHAG heeft een heerlijk aroma en
U doet er langer mede dan met gewone
rooktabak.

Vul Uw pijp vooral luchtig met IBIS SHAG
en neem bij voorkeur een pijp met kleinen
kop. Een zeer goede pijp is de Ibis-pijp,
bij Uw winkelier verkrijgbaar.

DOBBELMANN *lekker... man!*

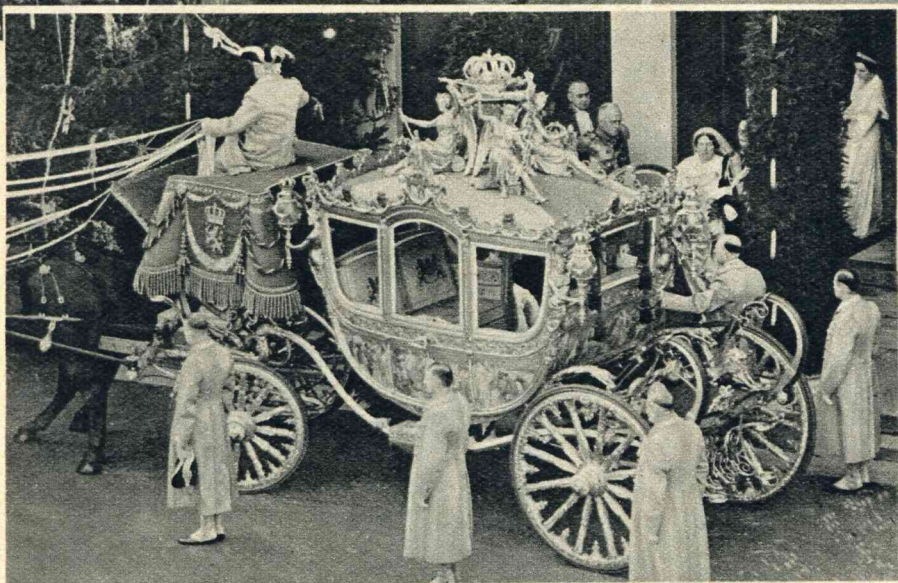
het ontroerendste oogenblik van de kerkelijke plechtigheid: de herhaling der trouwbelofte voor den grijzen hofprediker ds. Welter.

De gouden koets op het Buitenhof.

Ter Bruidsvaart

Wij hebben in een aantal bijzondere opnamen voor onze lezers de herinnering willen bewaren aan den schitterenden bruidstoet, welke den 7^{en} Januari door de straten trok der Residentie. Velen, die het prinselijk sprookje met eigen oogen hebben gezien, zullen ze bewaren als een souvenir en bevestiging van eigen visie. Voor degenen onzer lezers, die 't plechtig

Het bruidspaar verlaat 't trouwchuis, het paleis van H.M. de Koningin aan 't Noordeinde.

Het prinselijk bruidspaar in de gouden koets voor het kantoorgebouw der Nederlandsche Bank.

De gouden koets rijdt ten stadhuiuze.

Achter de gouden koets op den voorgrond volgde de glazenkoets, waarin H. M. koningin Wilhelmina, de vorstelijke moeder der bruid, en H. H. prinses Armgard zur Lippe-Biesterfeld, de moeder van den bruidegom, gezeten waren. Op het Buitenhof.

en feestelijk gebeuren niet van zoo nabij mochten beleven, mogen deze prenten zooveel mogelijk een dierbare herinnering vormen van wat zij ongetwijfeld toch als oorgetuigen, via de radio, hebben genoten. Ter inleiding vindt men op deze bladzijden eenige foto's van het bruidspaar en den vorstelijken stoet aan het begin van den onvergetelijken huwelijksdag.

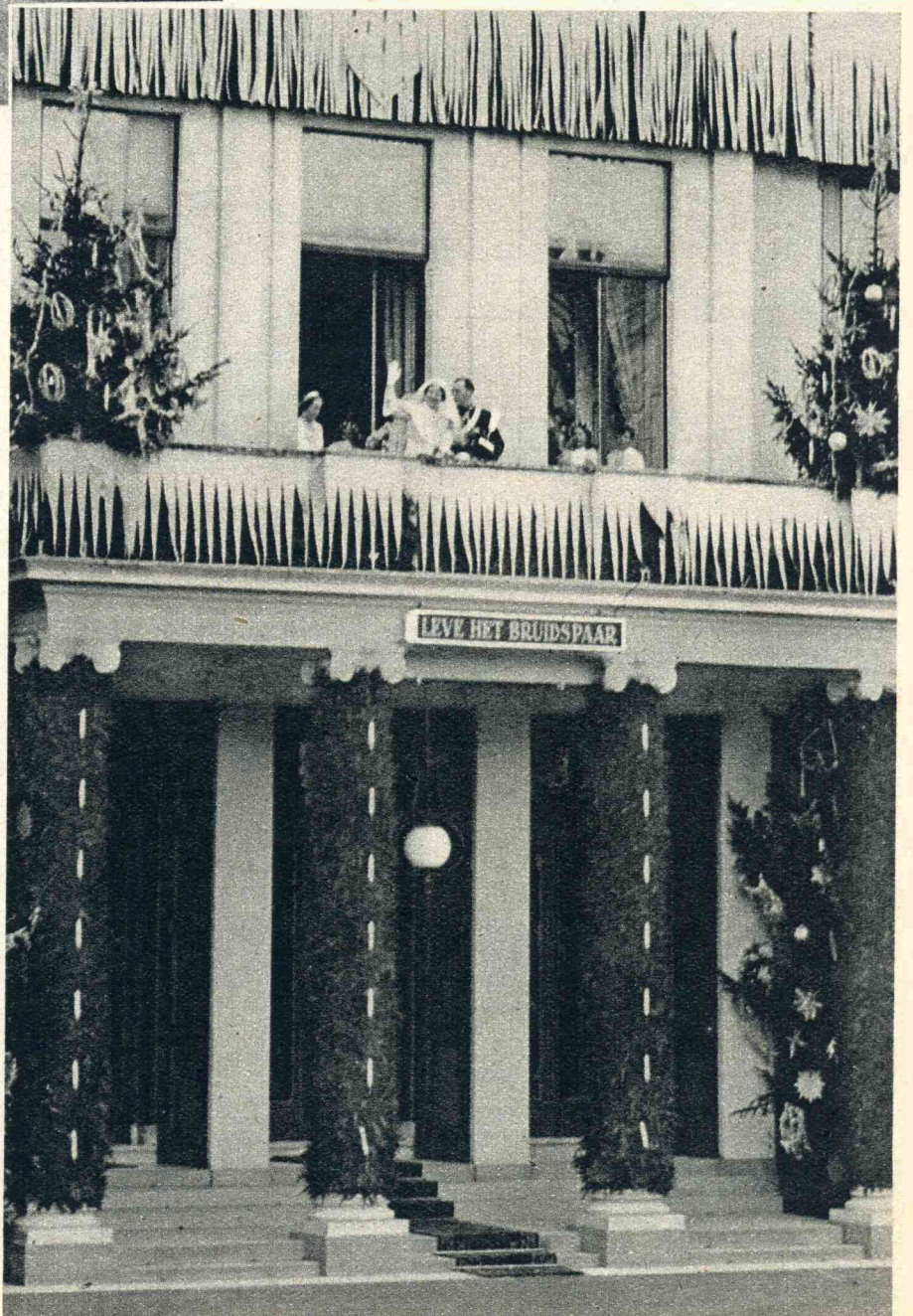

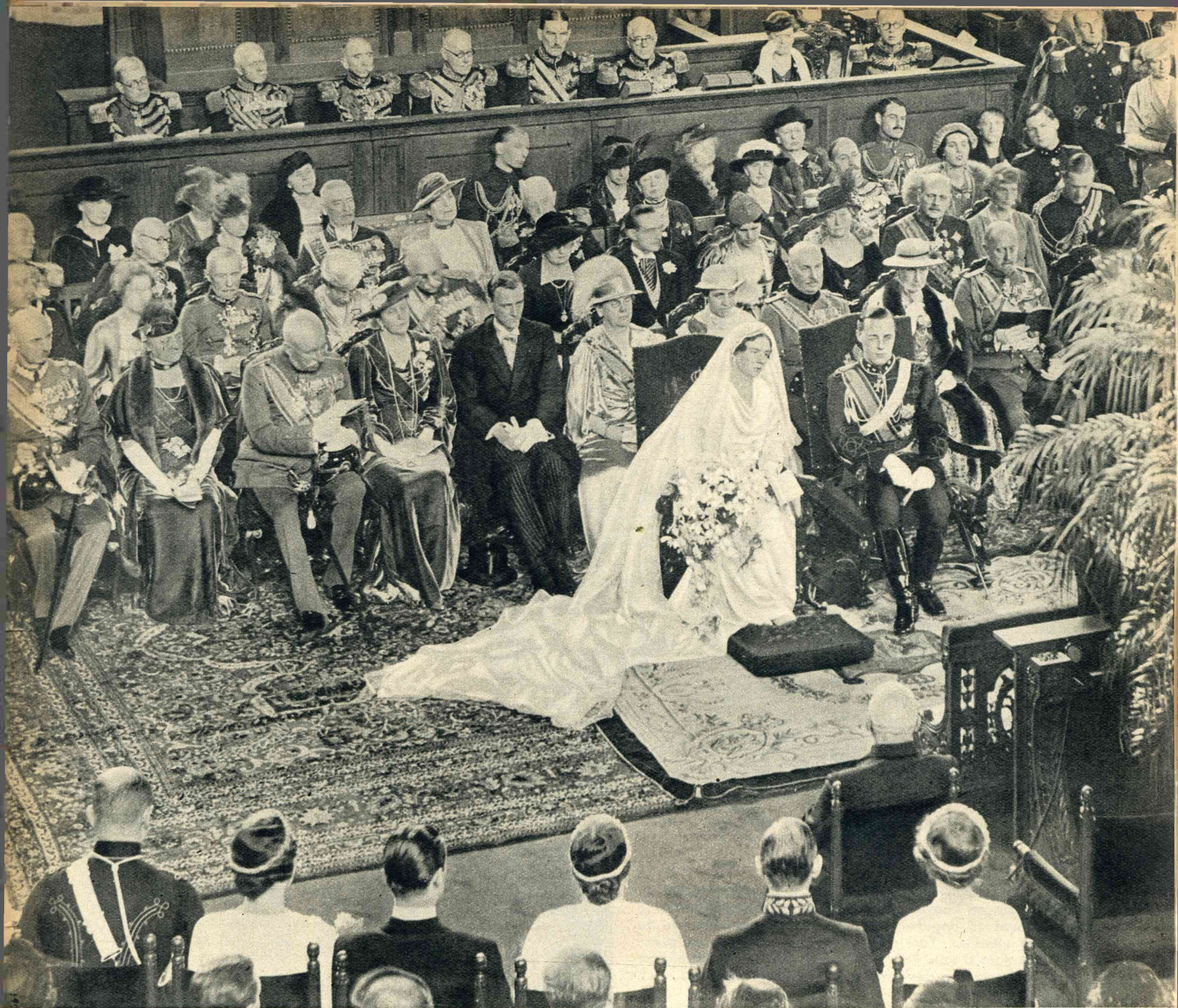
Bruid en bruidegom in het begin van hun tocht naar stadhuis en kerk op den hoek van den Kneuterdijk—Buitenhof.

Na den triomfantelijken rijtoer door het versierde 's-Gravenhage vertoont het bruidspaar zich een laatste maal voor de vensters van het paleis aan het Noordeinde. Deze foto werd genomen uit het gebouw der N.V. Electrolux t.o. het paleis.

Het gelukkige bruidspaar op het balkon van het paleis aan het Noordeinde, de hulde van het Nederlandsche volk in ontvangst nemend.

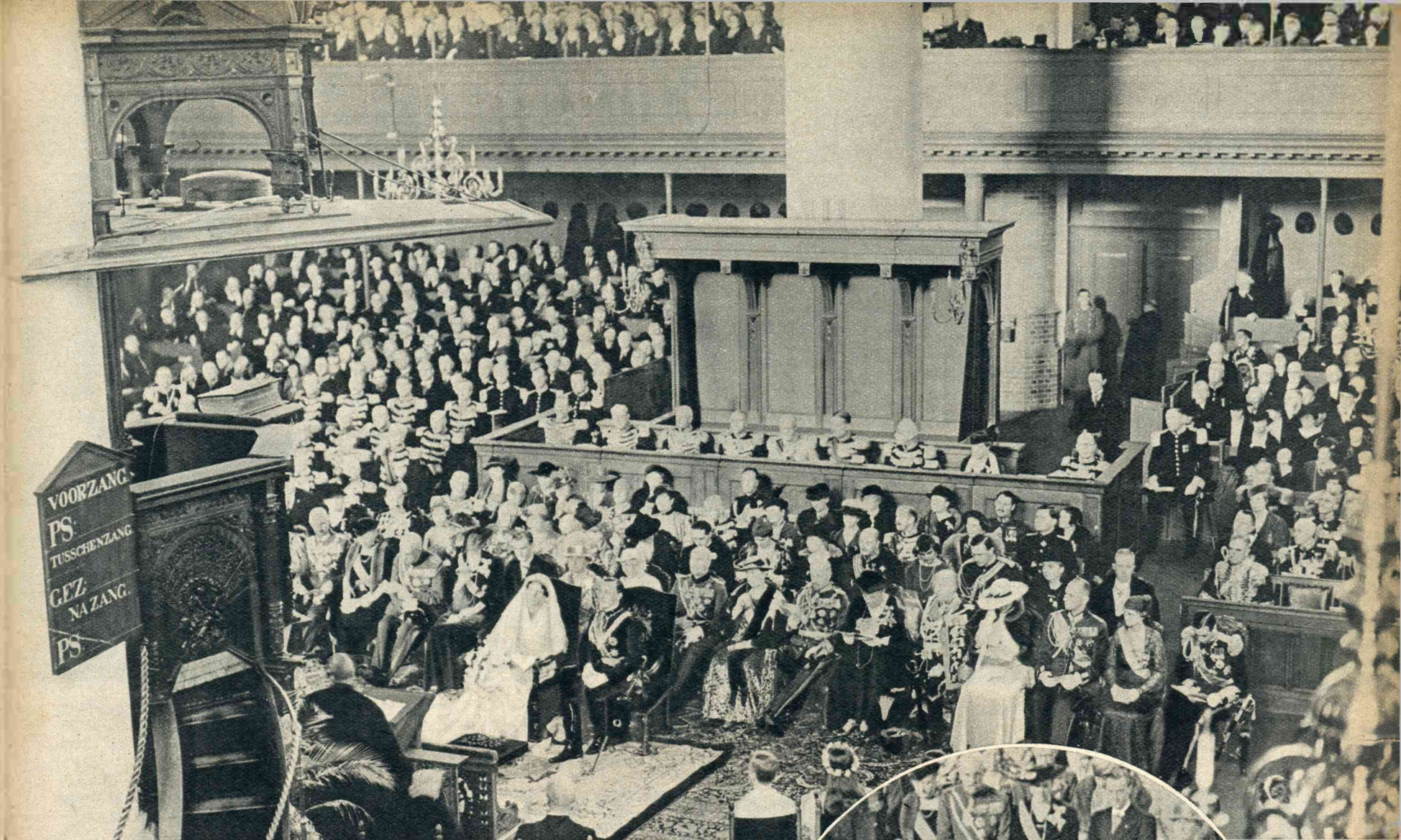
Omgeven door Hare Majesteit de Koningin (achter de prinses), prinses Armgard zur Lippe-Biesterfeld, de moeder van den prins (achter haar zoon), door de familieleden, deputaties uit het buitenland en Nederlandsche autoriteiten en notabelen, luisteren prinses en prins der Nederlanden naar de rede van ds. J. Welter tijdens de plechtigheid in de Jacobskerk.

Hoogtepunten van het Bruidsfeest

De hertog van Kent, de jongste broeder van den Engelschen koning, woonde als diens vertegenwoordiger het Nederlandsche huwelijk bij. De hertog (rechts) tijdens de kerkelijke plechtigheid.

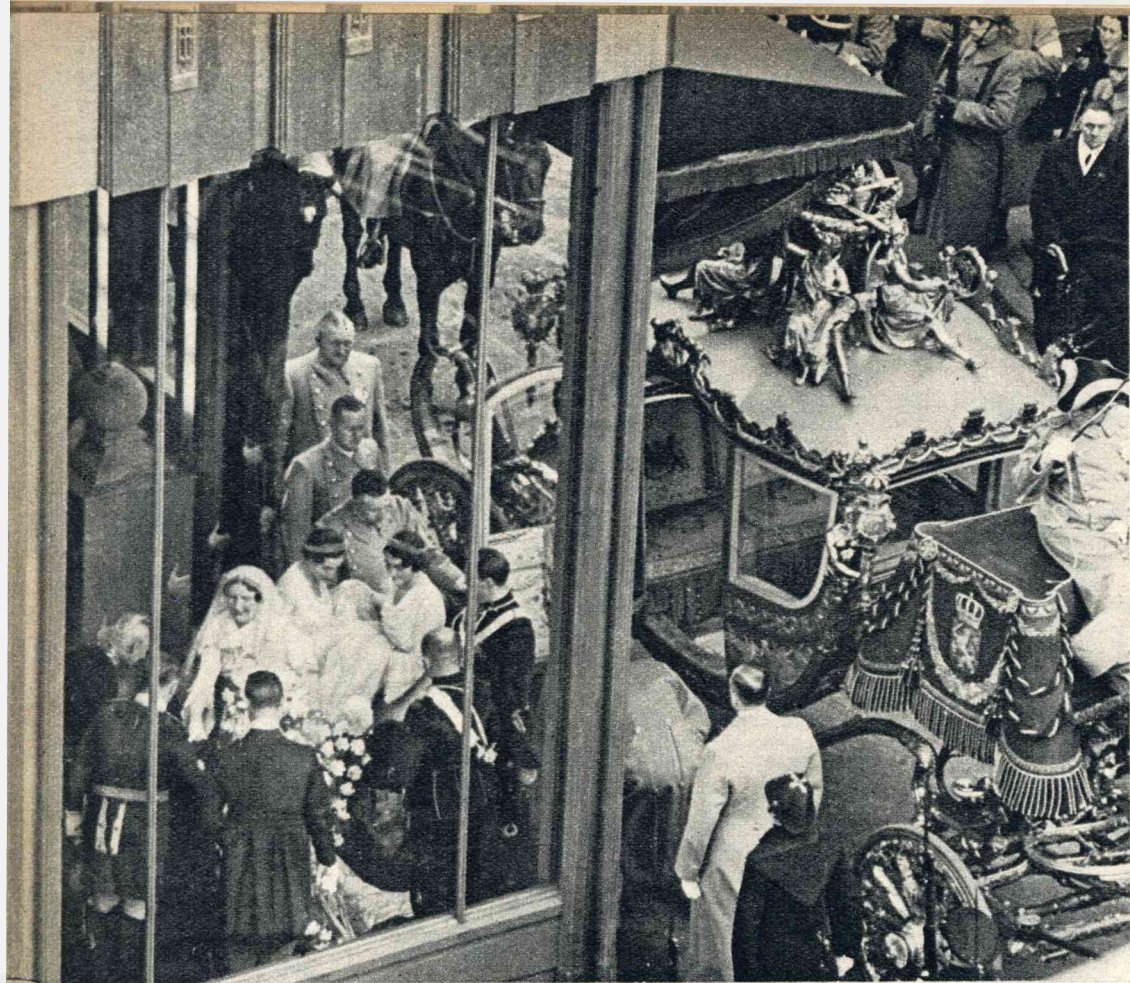
Een overzicht van de St. Jacobskerk tijdens de kerkelijke voltrekking van het huwelijk. Voor den kansel ziet men ds. J. Welter. Achter de prinses en prins der Nederlanden zitten de naaste familieleden, de getuigen en genoodigden en daarachter de talrijke hofdignitarissen, hoogwaardigheidsbekleeders en autoriteiten, die de plechtigheid bijwoonden. Geheel op den voorgrond enkelen der bruidsjonkers en bruidsmisjes. Op de gaanderij ziet men de zangers, die tijdens den kerkdienst enkele gezangen ten gehoor brachten.

Een oogenblik van groote plechtigheid in de St. Jacobskerk. Terwijl alle aanwezigen in het kerkgebouw zijn opgerezen, knielt het prinselijk paar voor den kansel neer.

Na de huwelijksvoltrekking werd ten paleize Noordeinde onderstaande foto genomen, waarop men het vorstelijk echtpaar ziet, omringd door de bruidsmisjes, bruidsjonkers en bruidskinderen, die aan den feestelijken tocht door de Haagsche straten deelnamen. (Foto F. Ziegler.)

Door de bruidsmeisjes geholpen verliet prinses Juliana met haar aanstaanden gemaal de gouden koets en begroette, alvorens het stadhuisbordes te bestijgen, de in de serre wachtende hovelingen en gemeentelijke autoriteiten.

Vergezeld van prinses Armgard van Lippe-Biesterfeld betrad H. M. de Koningin de stadhuis-serre, door gemeentebestuurders en hof-dignitarissen begroet.

RONDON Kerk en Stadhuis

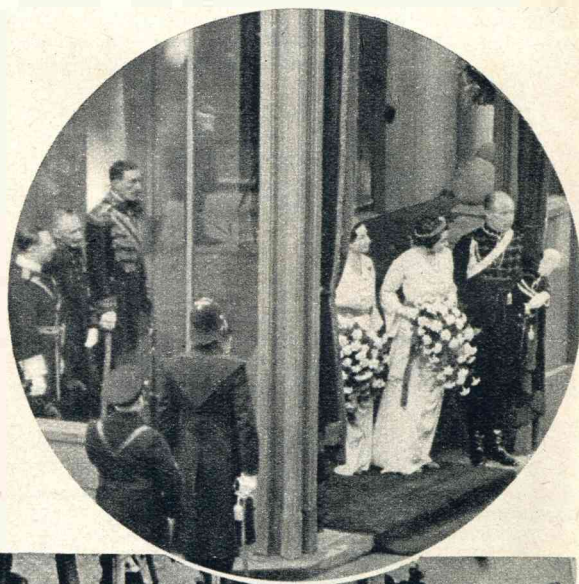
Na het Binnenhof met zijn grafelijke en stadhoudelijke gebouwen is de Groenmarkt met haar onmiddellijke omgeving wel het eerbiedwaardigste

plekje van het vorstelijk 's-Gravenhage. Naast de grijze, massale, eeuwenoude St. Jacobskerk, door de elementen zwaar gehavend en verminkt, maar nog altijd een stoer monument van den godsdienst-zin onzer verre voorgelachten, verheft zich daar

Een feestelijk en plechtig schouwspel was het, de gouden koets en haar escorte te zien voorrijden aan het stadhuis, aan welks gebeeldhouwen gevel de Oranjerlaag woei.

Rechts: Toen het gejuich in de verte de nadering van den stoet aankondigde, kwamen in de serre, die, ter beschutting tegen het winterweer, rondom het stadhuisbordes was gebouwd, 's prinses vriend en secretaris, jhr. ir. W. Roëll, met enkele bruidsmeisjes en hofdignitarissen het vorstelijk bruidspaar opwachten.

Zorgvol hielden de bruidsmeisjes den kostbaren sluier gespreid om de prinses te helpen bij het bestijgen van de gouden bruidskoets.

Hartelijk begroet en toegejuicht zwenkt de glazen koets met H. M. de Koningin en hertog Adolf van Mecklenburg de Groote Kerk om aan den Westeindekant, om door de Torenstraat den rit door de Residentie aan te vangen.

Wat een kleurrijk schouwspel, den vorsteliijken stoet tusschen de hooge gebouwen der smalle Groenmarkt te zien optrekken van het stadhuis naar de Groote Kerk tusschen de eerewachten met gepresenteerd geweer.

het stadhuis, welks oudste gedeelte, in Hollandschen Renaissancestijl opgetrokken, herhaaldelijk werd uitgebreid met groote vleugels in zeventiende-eeuwschen en nog lateren bouwtrant: Haagsche burgertrots spreekt er uit zijn fiere historische gevels. Hier is het, dat de feesten en plechtigheden van het vorstelijk huwelijk hun hoogtepunt vonden. Wel heeft de zeldzaam volledige radio-reportage ons veel kunnen schilderen van het schouwspel, dat het feestelijk gebeuren hier opleverde, maar slechts enkelen is het vergund geweest, ooggetuige te zijn van dit luisterrijkst en gewichtigst deel der feestelijkheden. Daarom hebben wij er naar gestreefd, in ons fotografisch verslag een zoo volledig mogelijk beeld te bewaren van de heuglijke gebeurtenis, die maanden lang iederen Nederlander in zulk een spanning gehouden heeft.

Een storm van gejubel rees er uit de huizen langs de Riviervischmarkt, toen na de huwelijksinzegening het prinselijk paar, door bruidsmisjes en bruidsjonkers gevolgd, in den kerkingang verscheen om zich weer naar de gereedstaande gouden koets te begeven voor den glorieuzen tocht door de Haagsche straten.

In de zachte winterzon leverde de Riviervischmarkt een bont tafereel met de escortes en eerewachten, opgesteld rondom de gouden koets, waar we juist prinses Juliana zien instijgen.

BRIEVEN VAN DEN DRÉ

Ulvenhout, 9 Januari 1937.

Amico,

Den nieuwe is er dan.
En ge verstaat, wa 'k bedoel: Janus zijn opvolger.

Want al heb ik de leste weken mee al die feestdagen hier geen woordeke gerept, — de hoogtijdagen van Kerst, Oud en Nieuw en het vorstenhuwelijk gingen voor, — de wisseling van jaren is hier gepaard gegaan mee die van veldwachters.

Janus renteniert nou en hij doet 't kolossaal opzichtig. Deed ie vroeger wel 'ns 'n trekske aan 'n gekregen sigaar, die hij vast kost houwen zonder dat ge ze zag, — zoo heelegaer in 't holleke van z'n hand, —

nou loopt ie den gosganschelijken dag mee 'n groote, gebogen, lichtgele pijp in z'n gezicht. 'n Pijp, mee 'nen kop waar ie omtrent 'n half ons tabak in kwijt stopt. En hij trekt en hij smooit mee 'nen ijver en 'n ambitie, dat ge denken zou, dat ie allemaal bezorgd is, om toch maar 'nen goeien indruk te maken als rentenier, zoodat ie „blijven” mag!

Verlejen week zat ie werendig in 'n ijsig mot-regentje veur de „Gouwen Koei”, waar ie vroeger alleen maar stiekum mocht komen.

Hij tróf 't bezonderst.

Den burgemeester fietste veurbij!

En Janus...?

Joviaal tikte-n-ie mee den pijpsteel aan z'n burgerpetje, bleef steuvig op 't caféstoeltje zitten en riep: „dag-eh-burgemeester!”

Janus is in 't stadium van den rentenier-die-'t-vak-nog-leeren-mot. En hij doet dat op z'n eigen manier: zoo stom, dat ge nie kwaad op 'm kunt worden.

Ik verwacht na deuze episode het tijdperk van heldhaftige herinneringen uit zijnen dedectief-tijd. Want ik heb 'm al hooren zeggen: „weet ge nog, vroeger, toen ik hier risserseerde...?”

Maar da's wel 'n bietje ons eigen schuld. Wij hebben 'm, bij zijn afscheid, wel wat te hoog over 't perdje getild! Zóó hoog, dat wij er haast duizelig van wierden, maar den Jaan bekwaam 't als rijst met krenten.

't Is ondoenlijk om 't feestverslag hier heelegaer in geuren en kleuren af te drukken. Dat mot blijven

Met 't nieuwe jaar is in Ulvenhout ook een nieuwe veldwachter gekomen, de opvolger van d'n Jaan, die is gaan rentenieren. 't Is 'n piepjong ventje, gewapend tot aan de tanden en met een gezicht van „met-mij-kunt-ge-niet-speulen”. D'n Dré begrijpt die bewapening niet goed. Janus deed 't af met z'n „klewang”, waarmee hij eigenlijk alleen gootsteen doorstak en konijntjes slachtte! Nu snijdt hij, als hulp van d'n Fielp, de koekjes. Ja, d'n Jaan tracht er nog wat bij te verdienen. Zijn vrouw, Tonia, doet haar uiterste best om voor haar man baantjes te krijgen. „Veul hoeft ie niet te verdienen,” zei ze tegen Trui, „als ie 's avonds nog een klein daggeldje thuisbrengt, dan is dat een schoone oplossing veur van den Heuvel.” We zullen van d'n Dré nog wel méér hooren over den nieuwbakken rentenier!

liggen tot de volgende week. Maar dat den Jaan er weken van in 't weergaren is, allee, da's 'm nie kwalijk te nemen!

Den nieuwen veldwachter, piepjong, schijnt zware conignes te hebben!

Hij is altijd in uniform. Trekt 'n gezicht van „met-mij-kunt-ge-nie-speulen”. Is gewapend tot de tanden (alleen z'n kanon ontbreekt!) en altijd vergezeld van 'nen grooten hond.

Hij vertegenwoordigt in z'n eentje eigenlijk 'nen complete Scotland-yard. En als ge nou weet, dat den ouwen Jaan hier — God-dank! — nooit iets anders mee zijnen „klewang” had te doen dan gootsteen

deursteken en konijntjes slachten, dan denk ik wel, dat zijnen opvolger rap zal motten inzien, dat ie veul te veul gereedschap heeft meegebracht!

Janus is dan ook éenen bonk critiek op den nieuwe. En als den Jaan nie oppast, is ie den eerste die in den amigo terecht komt!

Welk feit we geren luisterrijk zouwen vieren! „Nou mot ge „dat” zien loopen,” beweert den Jaan, als zijnen opvolger veurbij stapt mee de karabijn over den schouwer. „Wat is hier nou toch in sjissesnaam te schieten?”

„Konijnen!” zee den Blaauwe, die dat goed weten kan....!

„Jawel, maar die kuieren toch nie deur 't durp!” zei Janus weer.

Dan: „Hebt ge mij ooit zoo zien gaan! Ik kost 't wel af mee m'n knuisten, al kon ik d'n dieën z'n vader zijn!” En toen was 't, amico, dat ie zee: „Weet ge nog, toen ik hier risserseerde...?”

Tonia, Janus' tweede vrouw, zoekt werk veur 'm. Ze is al bij Trui komen aanpappen. „Als

ge wat veur 'm hebt te doen, Trui! Veul hoeft ie nie te verdienen, want wij hebben pensioen. Als ik 'm maar kwijt ben en weet waar ie is. Als ie dan 's avonds nog 'n klein daggeldje thuisbrengt, dan is dat 'u schoone oplossing veur van den Heuvel.” (Zij noemt den Jaan altijd bij z'n achternaam! Dat staat nie zoo familjèr, denk ik.)

„k Mot er eerst 'us mee den Dré over spreken,” was Trui's antwoord en nou — nou staat ie bij me boven aan den lijst veur sollicitanten naar de betrekking van mestgieren, zoo gaauw 't wat nader bij 't voorjaar is!

D'n Fielp kan 'm 's Zaterdagsmorgens om vijf uur gebruiken, tot 's middags drie uren. En meneer pastoor zal 'm de dooien laten aanzeggen. „En 't is verstamp Dré,” zee den Jaan teugen me: „daar is geen dooie in geen velden of wegels te bekennen nou! Ulvenhout is zoo gezond als 'n vischke!” Maar eer 't drie maanden verder is, amico, is Janus op stoot! Dan zal ie 't drukker hebben, dan veur z'n pensioen, want... Tonia zit nie stil!

Bij den Fielp werkt ie nou 'nen „halven” dag van vijf uur 's morgens tot 's middags drie uren. Nog zoo'n paar van die halve dagen en hij komt elke week zeuven dagen tekort!

„Hij is goeiekoop en gewillig,” zee den Fielp. „De koekskes snijdt ie mee zijnen ouwen klewang.” 't Is 'nen tiep. Afijn! Volgende week z'n feest!

Veul groeten van Trui en als altijd geen haarke minder van oewen

t. a. v.
DRÉ.

De kloosterbrand te St. Michielsgestel. — De brandweer in volle actie.

De kloosterbrand te St. Michielsgestel — De brand verstoorde de stille van het huis en den vrede der Zusterkens.

Een hevige brand woedde in het Missiehuis „Herlaer” te Sint Michielsgestel. Het grootste deel van den rechtervleugel werd verwoest. — Een kiekje van het uitgebrande kloosterdeel.

De bekende priester en vurige sociale werker, de zeeero. pastoor L. Poell te Gemert, is aldaar overleden. — Hij ruste in vrede.

Te Kerkdriel hoopt de heer H. C. Willem zijn 40-jarig jubileum te vieren als organist der St. Martinuskerk. — Een foto van den jubilaris.

De E. A. heer P. Letschert, burgemeester van Rucphen, is, na een korte ongesteldheid, overleden. De thans overledene was voorheen burgemeester van Nieuw Vosmeer en hoofd-inspecteur van politie te Waalwijk.

De nieuwe burgemeester van Gulpen, de E. A. heer jhr. mr. R. A. Th. M. van Rijckevorsel, werd officieel geïnstalleerd, in 't bijzijn van zijn echtgenoot en van zijn vader, den commissaris der Koningin in Noord-Brabant. Een der wethouders omhangt den nieuwen burgemeester het teken zijner waardigheid.

UIT ONS GEWEST

Te Heel vierde, onder hartelijke belangstelling, dokter Verstraeten zijn zilveren vestigingsjubilé. — De algemeen geachte arts poseerde, met zijn echtgenoot en kinderen, voor onzen fotograaf.

Bij het huwelijksfeest van het echtpaar Jos. Wauben te Vaals plaatsen wij de foto der gelukkige echtgenooten.

Het echtpaar Arnoldus Bladel en Elisabeth v. d. Wiel, te Wcensel, hoopt eerstdaags zijn gouden bruiloft te vieren. De getrouwen.

De Maas buiten haar oevers getreden. — Een kiekje van het verdrinken land te Heugem, waar een eenzame fietser zich moeizaam voortspoedt.

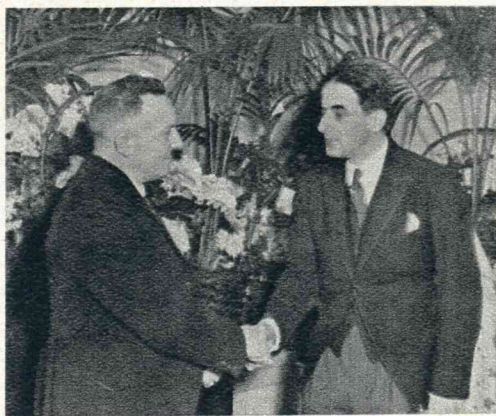
Tot directeur van het postkantoor te Geldermalsen is benoemd de heer F. Doornheim, commies der posten te Den Bosch. Het afscheid in Den Bosch, waarbij hem een fraaie els werd aangeboden door het gezamenlijk personeel.

De heer Joh. van Laarhoven te Eindhoven mocht zijn gouden jubilé vieren in dienst der firma Mignot en de Block, aldaar.

Feestverlichting in het Zuiden. — Links: De Helppoort te Maastricht omgetooverd tot een sprookje. Rechts: Het stadhuis van Den Bosch en het gebouw van „V. en D.", die fraai geillumineerd werden.

De heer P. Mommsers te Maastricht vierde, onder hartelijke belangstelling, zijn zilveren jubileum als administrateur en chef van den technischen dienst van het ziekenhuis „Calvariënberg", aldaar. De geneesheer-directeur feliciteert den jubilaris (links).

De Noordpunt van Heligoland, „Nathwen” genaamd: de eenzame rots, die als een wachter er voor oprijst, heet in de wandeling Lange Anna.

Een meisje in de nationale Helgolandsche dracht, met Helgolandsche kreeften.

Spiritualiën kan men, wegens den vrijdom van belastingen, op Heligoland zeer billijk koopen. De voorraad is, zooals men ziet, dan ook niet gering.

HELGOLAND

Het eiland der gelukkigen

De vrijdom van belasting- en tolrechten, sinds eeuwen, is een privilege dat de bewoners van het rotseiland in de Noordzee onder de opeenvolgende heerschers hebben weten te behouden. Het is deze wel zeer uitzonderlijke bevoorrechtiging, welke ons den eenigszins jaloerschen bijnaam ingaf, welken de lezer boven dit kleine artikeltje aantreft.

Over het eiland zelf en zijn geschiedenis, welke vrij bewogen is wyl Heligoland meerdere malen in andere handen overging, zou men tal van bijzonderheden kunnen vertellen. Wij stippen hier echter slechts enkele der voornaamste aan. Heligoland wordt wel eens de schildwacht genoemd van Duitschland in de Noordzee. Van Hamburg uit komt men er in vijf of zes uur, per boot, terwijl van Cuxhaven uit men drie uur noodig heeft. Het eiland werd in 1890 aan Duitschland afgestaan door de Engelschen, die het op Denemarken hadden veroverd in 1807. Tot aan het einde der 17e eeuw was het door een smalle landtong aan het groote eiland verbonden. Doch sindsdien heeft de Noordzee alle rotsgroepen weggespoeld en wijzen de resten er van nog slechts den weg naar het hooggelegen rotsplateau. Een prachtig gezicht leveren de verschillende rotslagen van het eiland op, wanneer ze beschenen worden door de zon, die het groen, het bruin en het schitterende rood warm kleurt. Heligoland is nog bijna uitsluitend visschersdorp en badplaats. Een trap van 193 treden en een lift brengen den bezoeker tot boven de loodrechte wanden, welke door de zee worden bespoeld. Het eiland heeft een oppervlakte van vijftig hectaren, en telt ongeveer tweeduizend bewoners, die ten deele nog de oude Friesche landdracht hebben behouden.

De omroeper van Heligoland, waar het leven nog patriarchaal is.

Met rookwaar is het al precies eender: terwijl bij voorbeeld de prijs van bepaalde sigaren in Duitschland één mark tachtig per stuk is, heeft men in Heligoland vijf sigaren voor denzelfden prijs of nog minder. Maar men kan moeilijk naar Heligoland gaan om sigaren te koopen.

Het R. K. Limburgsche elftal, dat Zondag een 5—4-overwinning behaalde op een R. K. Zwaluwenploeg.

Zondag werd te Blerick de wedstrijd R. K. Limburg—R. K. Zwaluwen gespeeld. Het Zwaluwenteam.

Sport van de week

Na eenigen tijd van onderbreking kunnen wij thans wederom de nodige aandacht aan de verrichtingen der Zuidelijke voetbalclubs gaan schenken. Er is, sinds wij den laatsten keer den gang van zaken bespraken, nogal het een en ander gewijzigd in de competitie der Zuidelijke K.N.V.B.-eerste-klassers. Wel heeft P. S. V. nog steeds de leiding, doch de roodwitte Eindhovenaren zijn in hun positie toch niet meer zoo onschendbaar als men dat aanyankelijk wêldacht, d.w.z. er zijn kapers op de kust. Na het gelijke spel van B. V. V. tegen de leiders en de zege van N.O.A.D. is de situatie zóó, dat P.S.V. zich met zijn 21 punten, gevolgd door B.V.V. met 18 en N.O.A.D.

B.V.V. in den aanval. Kiekie uit den te Den Bosch gespeelden wedstrijd B.V.V.-P.S.V.

Een spannende strijd tusschen B.V.V. en P.S.V. te Den Bosch (3—3). Een hachelijk moment voor het doel der Bosschenaren.

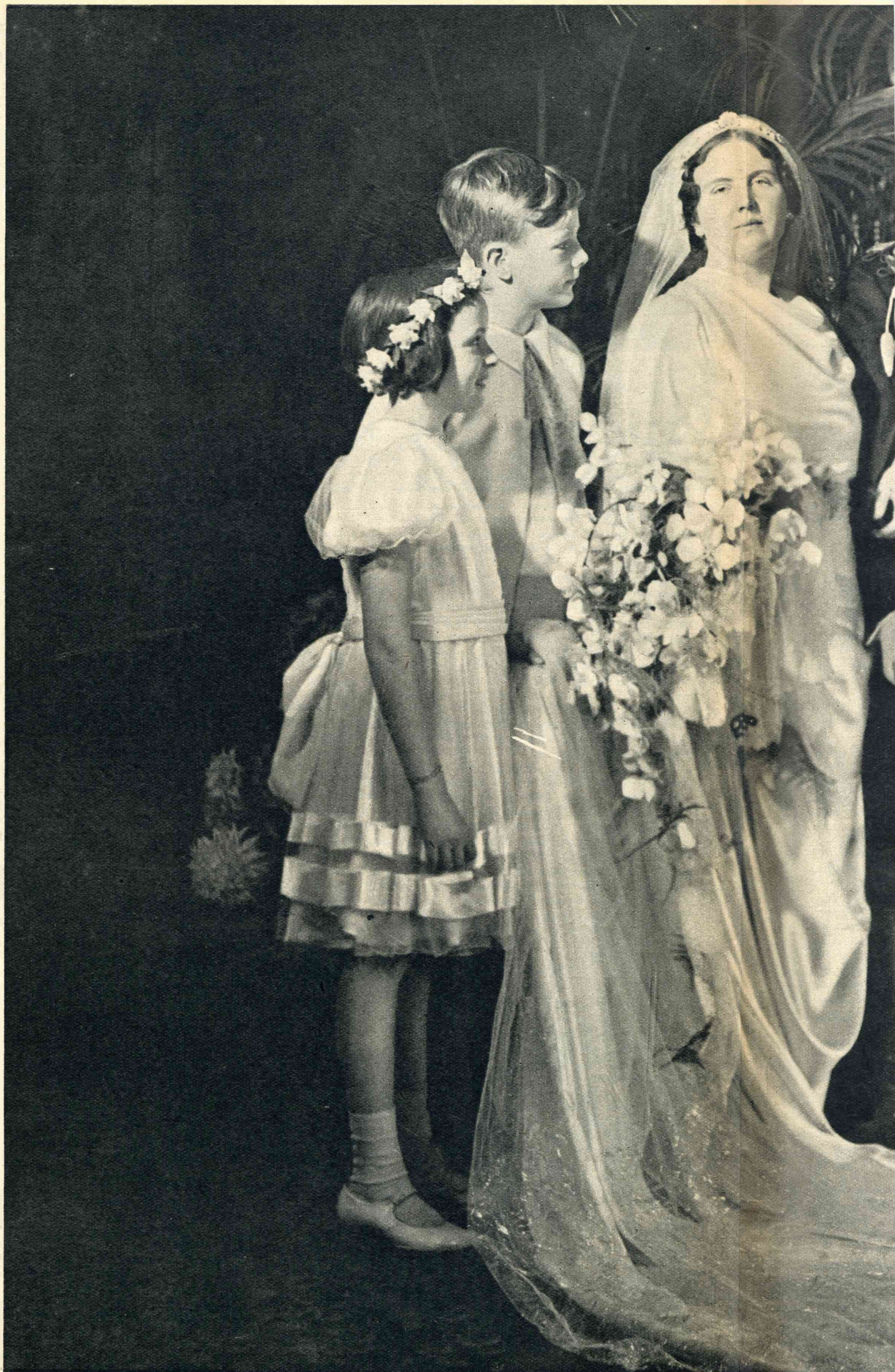
Te Arnhem slaagde Dommering er in den nationalen titel te bemachtigen op het groot biljart, cadre 45/2. Men ziet hier den kampioen aan stoot tegen Gehrels.

met 16, nog lang niet zeker kan voelen. Hierbij komt dat B.V.V. één en N.O.A.D. zelfs twee wedstrijden minder heeft gespeeld dan de Eindhovenische leiders. Echter, P.S.V. heeft zijn lot geheel in eigen hand, hetgeen van de andere niet kan worden gezegd. Die moeten nog maar afwachten of de P.S.V.'ers zoo vriendelijk zijn iets van hun kleinen voorsprong prijs te geven.

Onderaan is de spanning niet minder groot. Juliana zorgde hier voor een verrassing door Bleijerheide te kloppen. Waar M.V.V. met 1—0 van Eindhoven verloor zijn nu de Maastrichtenaren weer op de laatste plaats terecht gekomen. Erg rooskleurig ziet de toestand er voor de oude Maastrichtse club niet uit. Ook Eindhoven en zelfs Longa zijn nog niet geheel veilig. Nu de wedstrijd-rooster zoo voorspoedig is afgewerkt en een drietal clubs zelfs reeds 15 wedstrijden achter den rug heeft, kan de ontkenning niet lang meer op zich laten wachten.

Uit het I.V.C.B.-kamp valt niet veel nieuws te melden. Door den wedstrijd der Limburgers tegen het R.K. Zwaluwenelftal te Blerick, welke door Limburg met 5—4 werd gewonnen, had het programma een geduchten knauw gekregen. De wedstrijden in het Zuiden waren voor de bezetting der bovenste plaats niet zoo belangrijk. Sittardsche Boys konden zich door een gelijk spel tegen R.K. N.A.C. handhaven, doch Valkenburg en vooral R.K.V.V.L. zullen er wel voor zorgen dat de Boys tijdens het verdere verloop nog de noodige moeilijkheden op te lossen krijgen. R.K.O.N.S. en Chevreumont verloren beide, waardoor laatstgenoemd team onderaan blijft.

HET BRUIDSPAAR MET DE BRUIDS- KINDEREN

Een herinnering aan een glorieuzen dag. De prinses in haar smaakvol bruidstoilet en de prins, gekleed in de kranige uniform van ritmeester bij de Blauwe Huzaren, op den huwelijksdag gefotografeerd temidden der bruidskinderen, die het vorstelijk paar op den tocht naar stadhuis en kerk vergezelden. (Foto F. Ziegler, 's-Gravenhage.)

FRANZ ZIEGLER

GOUDBLOND MEISJE

door A. L. Provost en L. Black

Gloria liep het blok om en ging door een anderen ingang het hotel weer in. Zij liet zich met de stilste lift naar haar kamer brengen en nam daar de telefoon.

„Ook iets gekomen voor Mrs. Moreland?”

„Ja, mevrouw, zoeven. Ik zal 't direct boven laten brengen.”

„Alstublieft. Stuur u de rekening mee — ik moet straks vertrekken.”

Binnen enkele minuten had zij beide. Zij schrok ervan, zoo weinig zij over zou houden, als rekening en fooi voldaan waren, maar daar was nu niets aan te doen. Zij moest dadelijk uit Grandon weg.

Toen de deur dicht was, opende zij 't telegram. „Kom persoonlijk details regelen. Arriveer Donderdagmiddag. Carver.”

Gloria zat er strak op te staren. Hij kwam zelf! Dan wou, dan mocht ze hier niet meer zijn. Weer greep zij naar de telefoon, maar haar hand kwam terug. 't Zou onvoorzichtig zijn, Jack Moreland vanuit Grandon op te bellen.

Met koortsachtige haast begon zij te pakken.

NEGENDE HOOFDSTUK

Een uur later was Gloria terug op de sombere kamer, die zij gedacht had, nooit meer te zullen betreden. De huur was voor de heele maand betaald, en Sara had nog geen tijd gehad, haar laatste bezittingen weg te halen. Gloria zette dankbaar haar koffer neer en ging uit, om te telefoneren.

Een onbekende stem gaf antwoord, toen zij 't door Jack opgegeven nummer had gevraagd. Nee, meneer Moreland was er niet; kwam niet vóór zessen. Als 't iets dringends was, kon ze Bryant 1439 opbellen.

Zij belde Bryant 1439 op, en kreeg nu een grove, koude stem te hooren.

„Moreland? Ja, zal wel.”

Er kwam een lange pauze, waarin zij verre stemmen en een eigenaardig geklaag hoorde. Toen het „hallo” van Jack, in sterk contrast met die andere stemmen.

„Met... Gloria. Ik ben weggegaan uit 't hotel. Er is iets gebeurd. En Donderdag komt mr. Carver.”

„Waar ben je?”

„Op mijn oude adres.”

„Ik kom over een paar minuten.”

Zijn stem klonk onverhoopt energiek. Zij had een gevoel van opluchting.

Zij wist niet, dat hij een halven middag vrij moest nemen, om direct te kunnen komen, en zijn werkpak verruilen voor het dure costuum, dat bij Jack Moreland scheen te hooren. Hij maakte excuus voor den toestand van zijn handen.

„Ik heb in 't automobiel-vel gezeten,” zei hij, toen hij bij Gloria kwam. „Ik was in de garage, toen je belde. Vertel nu maar eens, wat er gebeurd is.”

Hij luisterde zwijgend, maar kneep zijn lippen opeen toen zij vertelde over Gorham en 't roepen van den chasseur.

„Ik denk niet, dat hij iets vermoed heeft,” besloot zij, „maar ik dorst toch niet te blijven, toen ik wist, dat hij daar was.”

„Natuurlijk niet. 't Treft ongelukkig, vooral nu Carver zelf komt, maar je kunt ergens anders in-trekken en hem een telegram sturen.”

„Ja, ik zal hem ergens moeten treffen, maar ik durf haast niet meer in een ander hotel. Al dat geknoei en gehuichel ook!” viel zij uit. „Ik weet niet, hoe ik me schamen moet.”

„Glory, liefste!” Onmiddellijk was hij naast haar, was zijn hand op de hare. „Waar is 't voor nodig? Kan 't niet anders? Wil je niet eens probeeren, voor 't niterlijk tenminste, en zien, of je hart gaat spreken? Toe!”

„O nee, dat kan ik niet! Niet doen!” Zij trok haar hand los. „Je hebt 't beloofd!” verweet zij.

„Ja, ik heb 't beloofd.” Hij richtte zich op. „Wees maar niet bang. Ik zal mijn woord houden.”

Die booze toon was 't eenige spoor van wrevel, dat zij in hem gemerkt had. Hij liep naar den leelijken schoorsteenmantel en leunde er tegen.

„Misschien kun je beter iets gemeubileerds huren,”

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE

Gloria Staunton, secretaresse van de rijke mejuffrouw Harriet Endicott, bemerkt, dat deze geregeld effecten verkoopt zonder het geld weer te plaatsen, alleen om aan de verlangens van haar verkwistenden neef Jack Moreland te kunnen voldoen. Frances Payne, een jonge weduwe, die voor haar huwelijk regelmatig juffrouw Endicott op haar landgoed Berkenwoud bezocht, ontmoet een zekeren Wayne Gorham, van beroep makelaar. Deze Gorham wil voor zaken Jack Moreland spreken, en verzoekt Frances Payne hem met deze familie in kennis te brengen. Jack doet Gloria een huwelijksaanzoek, doch zij slaat dit af en zegt dat ze niet van hem houdt en ook geen echtgenoot zou willen hebben, die niet in zijn eigen levensonderhoud zou kunnen voorzien. Mejuffrouw Endicott heeft hen in den tuin opgemerkt en ontslaat haar secretaresse wegens haar al te vriendschappelijke houding jegens Jack. Deze is voor eenige dagen op reis en weet niet wat er tijdens z'n afwezigheid gebeurd is. Bij zijn terugkeer vertelt hij tot groote verbazing en schrik van zijn tante, dat hij bij een garage als monteur in dienst is getreden. Van de nieuwe secretaresse, die een vriendin van Gloria is, weet hij haar adres te bemachtigen en gaat haar onmiddellijk bezoeken. Gloria's oom is gestorven. In zijn testament laat hij haar al zijn bezittingen na, op voorwaarde dat ze binnen een maand trouwt. Nog slechts twee dagen resten haar, en hoewel ze Jack Moreland niet lief heeft, vraagt ze hem, met haar te trouwen, teneinde de erfenis in handen te krijgen. Ze wil hem daarna nooit weer zien. Jack stemt toe; ze trouwen daarop in een naburigen staat. Juffrouw Endicott's vermogen slinkt hoe langer hoe meer — ze neemt het besluit Gorham te raadplegen. Hierdoor raakt ze in de macht van een tweetal geraffineerde oplichters. — Nu kunt u verder lezen.

zei hij. „Je behoeft er niet te wonen, maar dan heb je tenminste een adres. En dan kun je Carver daar ontvangen en hem vertellen, dat je je eigen naam houdt.”

„O nee — nog niet!”

Zij schrok van het voorstel. Ze wou het Carver natuurlijk vertellen, maar ze moest eerst weten, hoever ze hem vertrouwen kon. „Ik ken hem totaal niet; ik weet niet wat 't voor iemand is.”

„Nee... 't Zal wel goed zijn, anders had je oom hem niet genomen, maar hij kan natuurlijk niet deugen, en misbruik van zijn kennis maken.... Enfin, zie maar een flatje te krijgen.”

„Als dat zoo gauw maar kan, om hem op tijd te kunnen telegrafeeren.”

„Zal ik er voor zorgen? Ik ken hier de stad beter.”

Zij aarzelde, verlegen, dat zij hem nog diensten moest vragen.

„Als ze huur vooruit willen hebben,” bekende zij, „zou 't niet kunnen. Ik zal mr. Carver om een voorschot vragen, maar...”

„Je kunt natuurlijk niet zonder geld zitten. Denk maar, dat ik Carver ben, tot hij er is.”

Hij had zijn hand al in zijn zak, en er kwam een welgevulde portefeuille te voorschijn. Aan den eenen kant zat een bosje bankpapier; aan den anderen kant, tusschen andere papieren, een geel enveloppe. Dit pakte hij, de portefeuille zoo keerend, dat zij hem den inhoud er niet uit kon zien halen.

„Neem dit voorloopig — die huur komt in orde, als we weten, hoeveel 't is. Nu ga ik maar eens aan 't snorren. Dag hoor.”

„Dag, en bedankt! We beschouwen 't natuurlijk als een leening.”

„Zooals je wilt,” zei hij kortaf.

Toen hij weg was, keek zij weifelend naar het geld. Dat, en hulp, nam zij aan van den echtgenoot, dien zij niet erkennen wou. 't Leven speelde wel vreemd met haar.

Zij zag iets geels onder de tafel liggen. 't Leek wel een loonzakje. Misschien was de concierge hier geweest tijdens haar afwezigheid. Dit hinderde haar. Zij raapte het ding op en bracht het naar de keuken.

Even later zat haar echtgenoot in een restaurant de kolommen „woningen te huur” in 't avondblad door te zien. 't Was een boeiend werkje. Hij zat voor- en nadeelen af te wegen als een toekomstig huisvader. En naast hem groeide, als een lichtende

nevel, een gestalte, tegen hem aan leunend, met één hand op zijn schouder en een lief, attent gezichtje vlak bij het zijne. Gloria, zijn vrouw, die haar woning koos.

De lichtende nevel vervloog. Hij maakte ontevreden een paar aantekeningen en wierp de krant neer.

„En nu meneer Gorham?”

Hij zocht een telefooncel en belde hotel Grandon op.

„Ik wou meneer Gorham graag even spreken.”

Er kwam een korte stilte. Toen zei de andere stem: „Er logeert hier geen meneer Gorham.”

„Weet u 't zeker? Hij moet vandaag aangekomen zijn.”

„Een oogenblikje. Ik zal u met 't bureau verbinden.”

Weer stilte. Toen een nieuwe stem, kort en belist:

„Pardon, maar u zult u vergissen. Er is hier geen meneer Gorham — ook niets gereserveerd op dien naam.”

Er kwam een meisje langs de cel, en zij verwonderde zich, dat die knappe jongeman daarbinnen zoo woest keek.

Dacht ik wel, peinsde hij. Gorham gaat niet in zoo'n saai boeltje. We zullen maar uitkijken en dagen tellen. Laat hij maar oppassen.

Gloria zat in een soort droom, luisterend naar 't eentonig geluid van mr. Carver en ongemerkt de kamer rondziend, met een gevoel van eigendomsrecht en blijdschap. Dit was nu van haar, ondanks dat kaartje boven de bel, met enkel 't woord Moreland er op.

't Was allemaal zoo vanzelf gegaan, en Jack had het zoo gauw weten op te knappen — hij had handig en krachtig „gesnord”, zooals hij 't noemde, en toen was hij teruggetreden, om haar de beslissende stappen te laten.

„Ik kan me beter achterbaks houden,” lichtte hij toe; „ze kunnen denken, dat je een aardig weeuwte bent.”

Niets was vergeten. Er lagen boeken en tijdschriften op tafel, en er naast lokte een dure doos bonbons.

Nu was 't leed bijna geleden: morgen ging de executeur terug naar Chicago. Hij vond alles in orde, scheen 't; zeker even gauw naar 't stadje geweest, waar ze getrouwd waren, na 't gesprek van gisteren met Jack en met haar. In ieder geval, hij nam aan, dat zij Gloria Moreland was, 'n beetje overhaast getrouwd, wegens die voorwaarde van 't testament natuurlijk.

Zij had Carver de waarheid willen zeggen over haar vreemde huwelijk, maar in 't begin had zij den vertrouweling van haar oom niet erg vertrouwd. Nu was die schroom veranderd in respect voor dien drogen, practischen man. Ze zou 't nu maar zeggen, voor 't op een andere manier uitkwam.

Cijfers! Cijfers! Zij had nooit gedacht, dat oom Robert zoo rijk was.

„De afwikkeling kost natuurlijk wat tijd, maar wat u redelijk noodig hebt, zal ik u zoolang voorschieten,” zei Carver.

„O, graag!” riep Gloria uit. „Ik heb zooveel in mijn hoofd. Ik bedoel geen motorbooten en diamanten, maar... andere dingen.”

„De motorbooten en diamanten zullen ook wel komen,” antwoordde hij droogjes.

„En ik wou een deel van 't inkomen op mijn man zetten... 't derde deel bijvoorbeeld.”

„Dat is niet karig.” De advocaat was hoffelijk waakzaam. „Misschien is 't wijzer, te wachten...”

„Ik wil 't onmiddellijk in orde gebracht hebben.”

Carver keek iets verwonderd om den nadruk van haar stem, maar voor hij kon antwoorden werd er een sleutel in 't slot gehoord. Jack kwam binnen. Hij had een bloemendoos onder den arm en zette die op Gloria's schoot.

„Dag, meneer Carver! Pardon dat ik zoo laat ben, Gloria.”

Hij speelde den liefhebbenden echtgenoot, en deed

**VIERDE
VERVOLG**

't hinderlijk goed, met een uitdagend lachje in zijn oogen, toen hij zich over haar heen boog. Eén oogenblik van ademloosheid dacht ze, dat hij haar kussen zou, maar hij raakte slechts even met zijn hand haar schouder en trad terug, terwijl zij snel de deuren opende en haar gezicht in de frissche lucht van violen verborg.

„O, heerlijk!”

Zij voelde Carver's vorschende oogen op haar rusten en kreeg het warm, ongemakkelijk. Toen keek de advocaat op zijn horloge.

„Ik verwacht nog telefoon — ik zal naar 't hotel moeten. O ja, nog één ding.” Hij wendde zich naar Jack. „Mevrouw heeft me gezegd, dat ze een derde van 't inkomen op uw naam wil zetten. Ik zal dat zoo gauw mogelijk in orde maken.”

Er volgde een moment van geladen stilte. Gloria had nooit geweten, dat seconden zoo lang konden duren. Zij voelde even Jack's blik haar steken, maar spreken deed hij tegen Carver, en de strakke beleefdheid van zijn stem wees tegenspraak al bij voorbaat af.

„Ik heb liever, dat mijn vrouw haar geld zelf houdt. Ik waardeer de bedoeling, maar ik kan 't me niet laten welgevalen.”

Gloria's schrik bleef verholten in de bloemen. De advocaat knikte kort, berustte. Toen stond hij op en stak de hand uit.

„Tot weerziens. Ik feliciteer u... beiden.”

Toen hij weg was, kwam Jack tegenover haar staan, met een vastberaden gezicht.

„Dacht je nu echt, dat ik me zoo liet pensionneeren?”

„'t Is geen pensionneeren!” zei ze heftig terug. „'t Hooft tot de afspraak — alleen op die conditie kon ik je vragen, met me te trouwen.”

„Ik heb niet toegestemd in zoo'n betaling. Trouwens, als we zakelijk willen zijn, sta ik bij jou in 't krijt, omdat je je positie verloren hebt door mijn te duidelijke bewondering voor de secretaresse van mijn tante.” De strengheid week en hij glimlachte. „Dus we zullen maar zeggen, dat we kiet zijn,” besloot hij.

De schreeuwende onzinnigheid van die opvatting, na 't geen hij voor haar gedaan had, bracht haar bijna buiten zichzelf.

„Ik kan 't je natuurlijk niet opdringen,” zei ze met een hopeloos gebaar. „Maar je moest begrijpen... ik heb zooveel van je aanvaard...”

„Ach, welnee. 't Was wel een aardig avontuurtje. Zoiets gebeurt je niet iedereen dag.”

Hij haalde den sleutel uit zijn zak, waarneer hij was binnengekomen, en legde hem op tafel.

„Tot ziens — en nog eens, 't beste. Als er iets gebeurt, kun je me met 't zelfde nummer vinden.”

„Dag... en bedankt. Meer kan ik niet zeggen.”

De deur ging dicht. Zij stond alleen in het kleine tehuis, dat hij voor haar had ingericht, tot in iedere bijzonderheid geriefelijk en weelderig. Hij had haar bloemen gebracht, boeken voor haar gekozen, maar hij had zijn woord gehouden. Zij was alleen, en haar nieuwe leven lag voor haar.

Een uur later kreeg zij een briefje van Carver. Hij was teruggeroepen naar Chicago — en zij had hem nog niet verteld, dat zij haar huwelijk voor de wereld geheim wilde houden.

TIENDE HOOFDSTUK

Juffrouw Endicott bracht voor 't eerst een bezoek aan het land van geheim-

zinnigheid, dat zij kende onder den naam „de zakenwijk”. Zij wist zelf niet goed, hoe 't gebeurd was. Meestal liet zij de menschen bij haar komen, of 't hun schikte of niet, en haar nieuwe makelaar schoot zeker niet te kort in attenties. Gorham had veel meer tact dan Pritchard en Ames, en toonde meer belangstelling voor haar persoon. Hij had verschillende „vliegtjes voor haar opgelaten”, zooals hi 't noemde, met verrassend succes. De verwende, aanmatigende juffrouw Endicott, in zaken zoo onwetend als een kind, was in korten tijd als was in zijn handen geworden.

Een taxi bracht haar een warwinkel van straten door, en zij bereikte Gorham's kantoor. Er kwam een bediende. Wou juffrouw Endicott in 't privé-kantoor komen? Meneer Gorham was bezig, maar zou haar dadelijk te woord staan.

Het was een fraaie suite, met smaak ingericht. Zij zat alleen in een kamer, maar er was nog een kamer achter, en de deur stond op een kier, en zij hoorde stemmen, één was die van Gorham.

„Je moet 't zelf weten, Parsons, maar je moest je aandeelen niet zoo bij kleine beetjes afgeven. Dat duurt noodeloos lang. Ga naar een flinke bank en laat die je 't noodige kapitaal ineens geven!”

„Zou ik natuurlijk kunnen doen,” zei de andere, zwaardere stem. „Maar dan laten ze me zestig procent van de aandeelen afgeven, en zoodra 't goed loopt, boren ze mij er uit en strijken zelf de winst op. Hebben ze Tom Potter met de Mariposa ook gedaan — en Mariposa levert op 't oogenblik vijftig procent op. Nee hoor: ik houd me liever aan de particuliere geldbelegging. Wie vandaag Rosario koopt, haalt 't eerste jaar, dat ze werkt, al dertig procent binnen, en later nog meer.”

Een telefoon belde. Weer kwam de stem van Gorham.

„Juffrouw Endicott hier? Waarom zeg je me dat niet eerder? Je zult me moeten excuseren, Parsons — ik heb een afspraak.”

Hij verscheen op den drempel, vroeg excuus voor de achteloosheid van zijn bediende. Juffrouw Endicott luisterde verstrooid, zonder 't flauwste vermoeden, dat de bediende order had gekregen, haar daar neer te zetten.

„Ik heb gehoord wat uw bezoeker zei. Erg interessant.”

„O, Parsons?” Hij trok zijn wenkbrauwen op. „Ja, dat is interessant. Hij is mijn-ingenieur, een beetje ongeslepen diamant, maar een kraan in zijn vak, en hij heeft een prachtig eigendom, dat hij wil gaan exploiteeren. Koper, ongelooflijk veel. Ik denk zelf wat aandeelen te koopen, nu ze nog laag staan; als ze op de markt komen, vliegen ze omhoog. — Nu, over uw zaken gesproken, juffrouw Endicott. Ik heb hier een heel mooie obligatie, koers 106, brengt netto 4.72% op. Niet zoo heel veel, maar...”

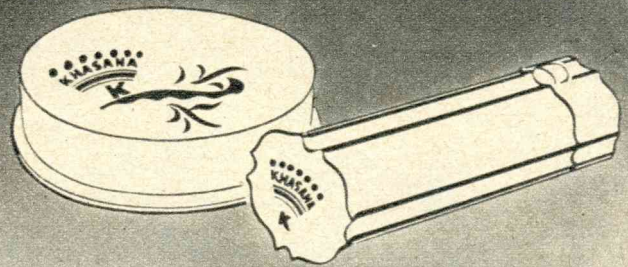
Juffrouw Endicott viel hem ongeduldig in de rede.

„Die wil ik niet. Wat zijn dat voor koper-aandeelen, waar u 't over had? Die dertig procent op gaan brengen?” Gorham schudde het hoofd.

„Er is in koper veel geld verdiend, maar ik weet niet — mijnen voor een dame...” Hij scheen te aarzelen. „Maar als u 't beslist wilt, zal ik kijken, of Parsons er nog is.”

Parsons was er nog. Hij kwam, met foto's van een vreemde, romantische streek, met duizelingwekkende cijfers en prospectussen. Met al zijn ruwheid kon hij goed praten. Juffrouw Endicott luisterde aandachtig. Wayne Gorham

Vervolg op pag. 26

KHASANA

Rouge en Lippenstift voor een frisch en jeugdig uiterlijk.
Tegen weer en water bestand en kissproof. Rouge Fl. 1.-.
Lippenstift Fl. 1.25, -.75. • Kleine formaten elk Fl. -.35.

VOETEN GEZWOLLEN DOOR RHEUMATIEK

★
*Nu tennist hij
weer*
★

„Twee jaren geleden kreeg ik pijn in mijn voeten, die steeds erger werd. Ik probeerde elektrische stroomen, massage, hetgeen niet hielp. Nu een jaar geleden raadde men mij aan een proef met Kruschen Salts te nemen. De verbetering trad als het ware onmiddellijk in, toch verdwenen de pijnen en zwellingen in mijn voeten slechts geleidelijk. Na zes maanden verbaasde ik mijn vrienden, doordat ik weer lange wandelingen kon maken. Nu speel ik al weer tennis. Ik ben nog jong en U zult zich kunnen indenken wat het voor mij betekend zou hebben, voor altijd kreupel te moeten zijn. Ik zal er steeds dankbaar voor blijven, dat men mij raadde Kruschen Salts te nemen. C. W. te S.”
(Originele brief ter inzage.)

Rheumatische pijnen vinden hun oorzaak in een overmaat van urinezuur in het lichaam. Dit gevaarlijke urinezuur ontstaat door afvalproducten, die zich door onvoldoend werkende afvoeror-

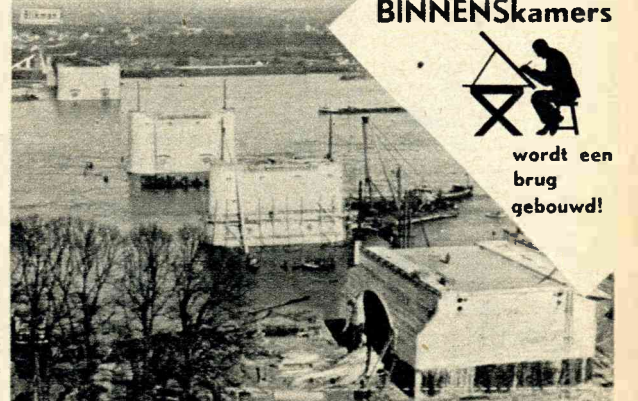
ganen in het lichaam hebben opgehoopt. Kruschen Salts spoort deze afvoerorganen aan tot krachtiger werking, waardoor de afvalstoffen zullen worden verwijderd. Met de oorzaak zal ook de pijn verdwijnen. Maar dit niet alleen, ook de geheele gezondheidstoestand zal verbeteren. Lusteloosheid en vermoeidheid zullen plaats maken voor energie en uithoudingsvermogen en men zal zich jaren jonger voelen.

KRUSCHEN SALTS

is uitsluitend verkrijgbaar bij alle apothekers en erkende drogisten à f 0.40, f 0.75 en f 1.60 per flacon, omzetbelasting inbegrepen. Let op, dat op het etiket op de flesch, zoowel als op de buitenverpakking, de naam Rowntree Handels-Maatschappij, Amsterdam, voorkomt.

Bekwaam U in het MEEST NEDER- LANDSCHE VAK!

Er zijn vele mogelijkheden in de Waterbouwkunde en in tal van andere technische beroepen. Laat PBNA U inlichten, hoe U zich een toekomst kunt bouwen. Honderden in Nederland bekleeden prachtige posities dank zij het PBNA-systeem; een bijzondere lesmethode voor onderwijs in alle technische vakken. Vul nevenstaanden bon in of schrijft ons een briefkaart!

BINNENSkamers

wordt een
brug
gebouwd!

PBNA

DIR.: E. J. ROTHUIZEN EN F. WIND
De superieure school
voor schriftelijk onderwijs!

BON

Naam
Adres
Stad

PBNA ARNHEM - 51
Zend mij emgaand gratis inlichtingen

WAAR DE BRUIDSSTOET LANGS TROK

*Het sprookje van de gouden koets,
dat werkelijkheid werd voor de
duizenden, die het Nederlandsche
bruidspaar op den triomphalen tocht
door de Residentie mochten zien.*

*Monter en vroolijk, en zooveel mogelijk verwarmd
en verkwikt, wachtte men langs de route van den
huwelijksstoet.*

*Rechts: Periscopen vormden een zeer gewild artikel;
velen hadden er zich van voorzien om ook op de
achterste rijen den stoet te kunnen aanschouwen,
zoals uit deze geslaagde overzichtsfoto blijkt.*

De militairen, die geen deel uitmaakten van de bezetting langs de feest-route, hadden toch een vrij en onbelemmerd gezicht op den stoet.

Rechts: Man naast man stond de Nederlandsche weermacht, als een stramme, levende omheining van den weg, dien de prinselijke stoet volgde; een niet eindigend gejuich vergezelde bruid en bruidegom op den 5 km. langen weg, waar honderdduizenden vele uren hadden gewacht om den feestelijken, glanzenden bruidstoet van prinses Juliana en prins Bernhard te zien. — De gouden koets rijdt van het Plein 1813 naar de Alexanderstraat.

Het huwelijk is ingezegend, de stoet trekt van de Torenstraat naar de Vondelstraat op weg naar het koninklijk paleis.

POLITIE!

MARÉCHAUSSEE
MILITAIRE POLITIE
KOMMIES BIJ DE DOUANE

Regelmatig wordt een groot aantal van onze Cursisten bij deze corpsen geplaatst. Wij leiden sinds jaren jongelui, die alleen de lagere school hebben doorlopen, met succes op. Vraag inlichtingen; het verplicht U tot niets. Vermeld Uw geboortedatum. In ons antwoord delen wij U namen en adressen mede van onlangs geslaagde en geplaatste Cursisten.

ASSO INSTITUUT VOOR
BRIEFONDERWIJS
Nieuwe Plein 31, bij het Station - Arnhem

Dir. J. VAN DER BIJ - HOOFDONDERWIJZER

GOUDBLOND MEISJE

Vervolg van pag. 23

luisterde ook, achterover gezeten in zijn stoel, een loerende spin in den hoek van zijn glanzend web.

Midden in een brief aan Sara legde Gloria haar pen neer, en zij keek door het raam naar de glinsterende baai en de zee er achter, zich uitstrekkend tot den droomerigen nevelrand van den hemel. Drie dagen geleden was zij in dit groote hotel aan zee aangekomen, en ieder uur nog scheen dat deinende water nieuw in kleur en stemming en charme.

Voor 't eerst van haar leven kon Gloria 't er van nemen. Altijd had zij moeten rekenen, oppassen, tellen. Nu was zij opeens vrij van dien druk, en leerde zij geld uitgeven in grooten stijl.

Met de kin in de hand zat zij de opwinding van die eerste paar weken te herdenken, de zaligheid van een zacht voortrollenden wagen in plaats van een lus in een volle tram, de wonderen in bloemenwinkels, het genot, te kunnen doen wat ze wou, en te geven waar ze wenschte.

Verder was er de heerlijke roes geweest van kleeren koopen, mooie en elegante dingen, die Gloria altijd graag had gehad en nooit had kunnen krijgen. De eenige schaduwkant was geweest, dat zij 't te veel alleen had moeten doen. Sara was ongeveer haar eenige vriendin en die kon niet dikwijls naar stad komen en met haar meegaan. Door veel aandrang had zij er Sara toe gekregen, een aanvulling van haar schamele garderobe aan te nemen, en het resultaat was een heel andere juffrouw Dalton geweest. Zelfs juffrouw Endicott, schreef Sara, had haar genadige goedkeuring betoond.

Gloria's verdere plannen hingen nog in de lucht — alleen was ze aan het onderhandelen met Alan Chase, een jong, opkomend architect, om haar droom van een tehuis voor meisjes tot werkelijkheid te maken.

Een zeilboot, sierlijk over de baai glijdend, riep een gedachte aan Jack op. Hoe zou hij nu denken over zijn ridderlijk huwelijk — als hij er aan dacht? Zij had niets meer van hem gehoord sinds hij op de flat afscheid van haar nam. Zelfs Sara Dalton wist niet, waar hij was.

Gloria zuchtte even. Niet om Jack, maar om gezelschap van mensen. Vrienden, echte vrienden. Zij logeerde in een der beroemdste hotels der streek, alles was er volmaakt, maar onder die honderden gezichten was er niet één, dat zij al meer gezien had. Na drie dagen kon zij maar enkele vluchtige kennismakingen tellen.

Dat komt doordat ik alleen hier ben, dacht zij ontevreden. Andere meisjes hebben moeders of tantes of vriendinnen bij zich, maar omdat ik niemand heb, denken ze, dat er iets niet met me in orde is.

Gloria borg den brief aan Sara weg. Ze had nu geen zin, om dien af te maken.

„Ik ga maar eens wandelen, dan kom ik wel een beetje bij.”

Aan 't bureau vroeg zij naar post; zij kreeg een brief van Sara en stopte hem in haar tasch, om in zonnige eenzaamheid te lezen tusschen de rotsen aan zee.

't Was midden op den middag, alle groepjes, die goldden of toerden of zeilden, waren weg, zoodat alleen de trangen en ouden nog op de lange veranda verspreid zaten. Voor de half-cirkelvormige stoep in 't midden was een

auto stil blijven staan, en een gezelschap van vier omgaf 'n statige dame met wit haar. Gloria hoorde hun beschaafde stemmen en luchtigen lach en stukken van een zin.

„Dus hebben we Alan maar eens van zijn bureau weggesleept voor 't weekend. Bill en de anderen zitten ergens op den weg.”

Een der mannen wendde 't hoofd, toen Gloria buiten kwam. 't Was Alan Chase. Hij excuseerde zich en kwam naar haar toe, en terwijl hij dit deed, ving Gloria een snellen blik van een der dames op.

„Hoe gaat 't, juffrouw Staunton? Ik wist niet, dat u hier logeerde.”

„Ik ben er pas een paar dagen.”

„Dan zult u het wel zóó heerlijk vinden, dat u langer blijft. Zooals iedereen. Hebt u een minuutje tijd? Ik wou u graag mijn zuster voorstellen.”

Even later stond Gloria te praten met een knap, donker meisje, Amy Chase, en maakte zij kennis met eene mevrouw Daimler, wier oogen uitvorschend, maar niet onvriendelijk keken. Verder was er een jonge man, wiens naam zij niet verstond, en de jonge vrouw, die haar had aangestaard. Mevrouw Payne, had Chase tegen haar gezegd. Zij was mooi, met traag neerziende oogen en een hooghartig klein mondje. Mevrouw Payne groette met een neiginkje van 't hoofd, maar haar oogleden besluierden een verwonderden blik. Er kwam een soort leedvermaak in, toen mevrouw Daimler sprak.

„Bent u hier met vrienden?”

„Nee, ik ben alleen.”

De stilte was heel kort, maar ze stak. Toen mompelde mevrouw Daimler iets beleefds, waarop Chase met schertsende spraakzaamheid te hulp kwam.

„Monty is ook zoo'n interessante wees.” Monty was blijkbaar de andere heer. „Hij heeft jaren naar iemand gezocht, die hem adopteeren wilde, maar geen mensch schijnt 't aangedurfd te hebben. U zult wel beter slagen!”

„U geeft me weer moed. Ik zal direct uit beginnen te kijken.” Zij nam graag den luchtigen toon van Chase over; maar zij voelde zich toch een ietsje geraakt door dat momentje van stilte eerst, en dus kwam er iets tartends in het lachje, waarmee zij zich naar het groepje wendde.

„'t Was me zeer aangenaam.” Zij knikte en ging, en Frances Payne, die zich dat elegante meisje in armoediger omstandigheden herinnerde, keek haar na, en besloot haar mond te houden, voorloopig althans. Niet uit consideratie voor het meisje zelf, maar omdat al, wat Jack Moreland raakte, voor haar een levensbelang was geworden. Zij vroeg:

„Wie is dat aardige kennisje, Alan?”

„Zijn nieuwste cliënt,” gaf Amy

Chase antwoord. „Hij heeft 't al dagen over haar. Kolossaal rijk — ze wil een prachthotel voor werkende meisjes bouwen, en dan bespottelijk lage huren rekenen.”

Chase bevestigde het met 'n knikje.

„En ze wil er niet eens haar naam bij genoemd hebben. Ze is heelemaal niet over het paard getild door al dat geld, dat ze geërfd heeft.”

„Da's interessant.” Mevrouw Daimler keek het slanke figuurtje in 't wit na. „Maar met zooveel geld... iemand moest haar eens zeggen, dat ze veel te jong en te knap is, om alleen te reizen.”

5-15 CT. PER HALF ONS

25-75 CT. PER HALF POND

Annonces betreffende

Geneesmiddelen en Geneeswijzen

worden in dit blad slechts opgenomen, indien zij vooraf voorzien zijn van het stempel „Geen bezwaar” tegen de plaatsing, afgegeven door de Commissie van Contrôle op de Aanprijzing van Geneesmiddelen en Geneeswijzen, waarvan het Secretariaat is gevestigd: Segbroeklaan 33, 's-Gravenhage.

Er kwam een nadenkende trek in het gezicht van Frances Payne. Terwijl de anderen over Gloria Staunton praatten, vormde zich een plan in haar levendigen geest.

Waarom niet? Ze zat te springen om geld. Zij kon zich niet bekrampen, en dat zou toch moeten, als zij geen uitweg vond uit haar financiële moeilijkheden. Zij moest in haar stand blijven, wilde zij haar plannen doorvoeren. En 't zou een prachtgelegenheid zijn, om Jack in 't oog te houden.

„Ik heb een idee!” riep zij. „Ik heb best zin, als een soort eeredame bij die eenzame erfdochter op te treden.”

Mevrouw Daimler maakte een afwerend handgebaar. „Dat meen je niet!”

„Dat meen ik wel!” Mevrouw Payne keek peinzend een anderen kant op en zag toen met een haast smeekenden blik op. „Ik heb er nooit over gesproken, mevrouw Daimler, maar ik snak er naar, om iets te doen te hebben, zoolang die vervelende erfenis-kwestie niet in orde is. Van zaken heb ik geen grein verstand, maar dát zou ik best kunnen. Willen probeeren ten minste. Krijg ik van u 'n getuigschrift, als 't noodig is?”

Mevrouw Daimler glimlachte. „Ik zal er graag eens met juffrouw Staunton over spreken,” zei ze.

ELFDE HOOFDSTUK

Gloria ging niet het pad naar de rotsen af. Zij wou verder weg komen van het hotel, dus koos zij een weg, die met groote bochten de eenzaamheid van dennenbosschen in leidde. Daar was het koel en schemerig en geurig. Er liep een smalle weg door — het rumoer en het stof der auto's bleven op den grooten weg, een kwart mijl verder.

Zij liep langzaam voort. Daimler! Dien naam kende zij. De Daimlers waren vrienden van juffrouw Endicott. Bill Daimler was een studiemaker van Jack. Wat zouden de Daimlers wel denken, vroeg zij zich met spijtige vrolijkheid af, als ze wisten, dat zij de ontslagen secretaresse was van juffrouw Endicott — en de vrouw van Jack Moreland!

Toen, aan de bocht van den weg, trof zij Jack.

Eerst herkende zij hem niet. Zij zag alleen een langen, lagen wagen aan den kant staan, en een man er

half onder liggen. Hij wendde iets het hoofd, toen hij een paar kleine zwarte pumps zag naderen, kwam toen zitten en keek haar aan. Zij gaf een kreetje van verbazing, maar hij lachte genoeglijk.

„Over engelen gesproken — waar kom je vandaan gevlogen?” zei hij.

Zijn dikke haar zat in de war, zijn handen waren vuil, en hij had een smeer vet op zijn gezicht ook, maar hij was nog de oude, onverstoorbare Jack.

„Ik logeer in de Kliffen. Ik wist niet, dat je hier was.”

Hij scheen te aarzelen. „Ik kom alleen maar langs. Ik pak straks den weg naar Maine.”

„O, aan 't toeren?” Zij keek naar den wagen. „Die is nieuw, hè?”

„Ja, hij is nieuw.” Hij keek met een zweempje van 'n lach, als tartte hij haar afkeuring, en veegde zijn handen af.

„Wil je niet gaan zitten?” vroeg hij. „Een fauteuil zie ik niet, maar daar staat een pracht van een boomstronk.”

Hij haalde zijn jas uit den wagen en spreidde die over een breeden stamvoet aan den kant van den weg. 't Was bijna griezelig, die vriendschappelijkheid met een niet erkenden echtgenoot, maar zij ging zitten, om niet stug te lijken. Hij zette zich naast haar.

„Dus je bent in de Kliffen. Hoe bevalt 't je?”

„Best. Er zijn vrienden van je ook, de Daimlers.”

„Ja, die komen hier vaak. Aardige lui.”

„Ik heb alleen mevrouw Daimler gezien. Meneer Chase heeft me aan haar voorgesteld.”

„Alan?”

„Ja.” Zij achtte zich verplicht tot een uitleg. „Hij heeft een ontwerpje voor me gemaakt.”

„O.” Zij voelde zijn snellen blik, en er prikte een zekere ironie in, die zij niet verwacht had. Zij kon niet weten, dat hij enkel zijn carrière als monteur met haar weelderig bestaan vergeleek. „Ga je hier 'n villa bouwen?”

„Nee!” antwoordde zij met een tikje trots. „Ik blijf hier niet eens lang. Ik wil reizen. Daarna zal ik natuurlijk een huis moeten hebben. Geen malle drukte, maar een eigen home.” Zij aarzelde. „Ik weet nog niet waar. Misschien Californië.”

Wordt vervolgd.

Bescherming

tegen smetten en doorliggen van de teere huid der kinderen door de vethoudende Vasenol Wond- en Kinderpoeder en Vasenol Wond- en Kindercrème.

Het gebruik der Vasenol preparaten beantwoordt aan de tegenwoordige eischen, welke voor het goed functioneeren van het huidweefsel gesteld worden.

Vasenol

Wond- en Kinderpoeder

Gr. strooibus 50 Cts. — Kl. strooibus 30 Cts.
Navullingen à 35 cent maken het gebruik goedkoop!

Griep dreigt!

Onverschillig waar U zich bevindt! Thuis, op kantoor, in fabriek, bioscoop, schouwburg of op school; overal dreigt besmetting

Tracht deze, soms zeer boosaardige ziekte te voorkomen door

Panflavin-

PASTILLES

te gebruiken

Panflavin-pastilles maken de door de mond en neus binnendringende ziekteverwekkers onschadelijk. Bovendien houdt hun desinfecterende werking lang aan

Ons Gedenkalbum Prinselijk Huwelijk

In verband met het overweldigend groote aantal aanvragen verzoeken wij den abonne's, die dit prachtwerk reeds bestelden doch nog niet ontvingen, eenige dagen geduld te willen hebben. Wij zullen trachten op de vlugste manier aan alle aanvragen te voldoen.

Deze buitengewoon fraaie uitgave, welke ondanks de kostbare uitvoering, o.a. kleurenreproductie portret bruidspaar, en niet minder dan 100 foto's, waaronder vele totaal onbekende, slechts 25 cent kost, mag zich in een dusdanige belangstelling verheugen, dat wij handen tekort komen om alle gegadigden tegelijk tevreden te stellen. Wij raden eenieder aan, die tot nog toe verzuimde een exemplaar van dit waardevol historisch document te reserveeren, dit alsnog te doen bij onze bezorgers, agenten of hoofdkantoren.

PANORAMA. Geïllustreerd weekblad. Verschijnt Donderdags. Tezamen met een der lokale weekbladen De Stad Amsterdam, Groot Rotterdam, 's Gravenhage in Beeld, Ons Land, Ons Zuiden of Ons Zeeland — f 1.62½ per kwartaal of f 0.12½ per week. Franco per post f 1.75 per kwartaal bij vooruitbetaling. Koloniën f 7.65 per jaar bij vooruitbetaling. Voor postabonnementen en adreswijzigingen van postabonnementen gelieve men zich uitsluitend te wenden tot het bureau te Haarlem. — Bureaux: HAARLEM, Nassaulaan 51. Tel. Int. 13866. Giro nr. 142700. AMSTERDAM, N. Z. Voorburgwal 262. Telefoon Interc. 35170. Giro nr. 97946. ROTTERDAM, Stationsweg 24. Telefoon Interc. 50540. Giro nr. 101981. 's GRAVENHAGE, Stationsweg 95. Tel. Interc. 111666. Giro nr. 43141. UTRECHT, Biltstraat 142. Telefoon Interc. 15473. Giro nr. 149597. 's HERTOGENBOSCH, Stationsweg 27. Telefoon Interc. 1215. Giro nr. 129750. MAASTRICHT, Stationsstraat 20. Tel. f. Interc. 5851. Giro nr. 124690. VLISSINGEN, Badhuissraat 5. Tel. 81. — De voorwaarden van onze gratis ongevallenverzekering zijn op aanvraag verkrijgbaar.

Pastol

maakt Uw tanden blank

Behandel Uw gebit vooral „met zachtheid” . . . daar bereikt U méér mee, dan met alle harde, scherpe tandmiddelen, die het glazuur krassen. Pastol lost zonder krassen het tandsteen op en maakt zoo Uw tanden prachtig . . . dubbel-blank!

NEDERLANDSCH FABRIKAAT

DE UITSLAG VAN ONZE 2000 GULDEN KERSTPRIJSVRAAG

Een geweldig succes! Zoo mogen we gerust onze Kerstprijsvraag noemen. Immers, waren het aanvankelijk honderdtallen oplossingen die onze kantoren binnenstroomden, naarmate de sluitingsdatum naderde werden het duizendtallen om ten slotte in een **overstroming van tienduizenden** te eindigen! Dat een dergelijke massale deelname ontzaglijk veel werk met zich bracht, vooral ook door het feit dat vele honderden inzenders hun oplossingen per brief en niet zooals dringend verzocht per briefkaart kenbaar maakten, ligt voor de hand. Dank zij echter den onafgebroken ingespannen arbeid van een uitgebreid personeel zijn wij er gelukkig in geslaagd op tijd gereed te komen met den volledige uitslag zooals deze ontstaan is na het door het lot aanwijzen van de **600 prijswinnaars uit de vele tientallen malen grootere hoeveelheid juiste oplossingen**. Alvorens wij tot publicatie van dezen uitslag overgaan past ons een warm woord van dank voor de vele goede wenschen aan ons adres, waarvan zeer vele antwoorden vergezeld waren, alsmede een woord van oprechte hulde voor de aardige, somwijlen kunstzinnige en ingenieuze wijze waarop menige inzender zijn oplossing had in- of aangekleed en ten slotte een woord van troost voor degenen die ondanks hun juiste oplossing niet tot de 600 prijswinnaars behooren; een volgenden keer is vrouwe Fortuna hun misschien meer genegen en.... het oplossen zelf heeft hun toch tijdens den Kersttijd aangename oogenblikken van ontspanning gebracht, hetgeen ook van waarde is!

De namen der afgebeelde personen dan waren:
A Mengelberg, B Buziau, C Hollander, D Mastenbroek, E Euwe, F Pijnenburg, G Halle, H Fokker, I Davids en J van Ees.

De gevraagde zin luidt aldus:

Wij hopen dat een gelukkig Kerstfeest allen lezers te beurt moge vallen

(Verscheidene inzenders zonden 'n foutieve oplossing door te schrijven alle (zonder n) en mogen (met n).

En thans de prijzen:

EEN HOOFDPRIJS VAN f 100.— viel ten deel aan:

A. SALOMONS, Jonker Fransstraat 142a, Rotterdam.

EEN HOOFDPRIJS VAN f 50.— aan:

E. HEMMERS, Krugerstraat 46, Den Helder.

B. J. A. BERENTSEN, Loosduinschedekade 159, Den Haag.

A. LE BLANC, Poort van Aerden 2, Den Bosch.

EEN HOOFDPRIJS VAN f 25.— aan:

K. TEN KATE, P. J. Troelstralaan 78, Zaandam.

T. GROOTHOF, Javastraat 172, Amsterdam.

WED. G. C. v. d. BERG, Nieuwe Langedijk 30, Delft.

A. ZWAANENBURG, Jac. Marisstraat 29, Den Haag.

J. BEKKHUIS, Klimopstraat 15, Zwolle.

M. PREVAES, Sittarderweg 161, Heerlen.

EEN HOOFDPRIJS VAN f 10.— aan:

H. LAMMERS, Tuinstraat 4, Souburg.

J. G. M. SMEITZ, Engelenkampstraat 15, Sittard.

A. v. d. BROEK, Kruisstraat 156, Eindhoven (Woensel).

H. WIEGERINK, Toekomststraat 44, Enschede.

W. STOFFERS, Verlengde Heereweg 159, Groningen.

L. P. LAMMERSEN, Hooge Morsweg 154, Leiden

Mej. LEENDERTS, Nieuwe Maasstraat 85, Schiedam.

P. v. KOOTEN, Noorddijk 140, Dordrecht.

C. J. HOLLMANN, Spaarnhovenstraat 67, Haarlem.

T. BARBIERS, Gabr. Metsulaan 26, Hilversum.

EEN HOOFDPRIJS VAN f 5.— aan:

J. L. v. GASTEL, Burgerhoutschedestraat 123, Roosendaal.

J. A. AKKERMANS, Oudelandpolder B 11, St. Annaland.

Mevr. wed. MOLS, Bilsenbaan 12, Maastricht.

G. J. DE HAAS, Tabakstraat 13, Deventer.

W. P. GIELEN, Straalscheweg 367, Venlo.

H. MASSIJ, Bakkerstraat 32, Roermond.

I. KUIPER, Ubbo Emmiusstraat 9, Sneek.

W. DEN HEIJER, Gildstraat 76, Utrecht.

JAC. REYNDERS,

Leunen K 49, Venray.

C. MEINEMA, Koning-

straat 14, Leiderdorp.

A. SCHMIDT, Nieuw-

straat 41, Poeldijk.

H. GUTTELING, Rem-

brandtstr. 67b, R'dam.

A. STOLK, Heerenstr.

122, Gouda.

J. MULLER, Hugo de

Grootstraat 31,

Gorinchem.

P. WARMERDAM,

Stationsw. 78, Hillegom.

G. SNIP, Bierkade F5,

Schagen.

A. KWAK, Kennemer-

laan 148, IJmuiden.

P. VOS, Oudeschild

155, Texel.

C. KOOIJ, Kanaalstr.

180, Amsterdam.

A. VAN GRINSVEN,

Korenblomstr. 46,

Tilburg.

Prijzen van f 2.50

Te Amsterdam:

J. L. Heldring, De Lairesse-

straat 96

J. H. Paulides, Zeilstr. 48

M. G. Boom, J. Luykenstr.

18

H. Elkema, Olympiaw. 65 II

H. J. W. Deppe, Achillesstr.

115 hs.

R. Wolfswinkel, Bertelman-

straat 24 III

B. Martius, Hooftdijk 164 I

W. de Waal, Adm. de Ruy-

terweg 124

C. Lemstra, Gen. Vetterstr.

41

A. te Boekhorst, Slotterweg

14 III

F. Meyer, Ferd. Bolstr. 130 II

Wed. Degenaar Silvis,

1e J. v. d. Heydenstr. 72 I

J. J. Gerzee, Ceintuurbaan

59 III

A. Wiegant, Wennekendonk,

Waalstraat 86

P. Stroband, Z. Amstellaan

206

T. Bruning, Scheldestr. 9 II

A. Hirschman, Horsting,

Boterdiepstraat 15 I

C. Brand, Linnaeusparkw. 4

W. ter Horst, Laplacestr. 49

Ezerman, Afrikaanerp. 13hs.

N. A. Plemper v. Balen,

Mr. P. N. Artzeniusweg 114

Pronk, Vrolijkstr. 497

G. Visser, Celebesstr. 135 II

J. J. Bom, Zeeburgerpad 34

G. Goes, 1e Atjehstr. 123

Joh. Blesma, Molukkenstr.

65 III

L. Elzenaar, Cz. Peterstraat

193 I

H. Elsink Jr., Nw. Oosten-

burgerstr. 7 II

F. Klein, J. v. Lennepstr.

134

P. A. v. Vuyren, J. Evert-

senstr. 71

H. J. Wayers, W. de With-

straat 35 II

J. Lourens, Geuzenkade

66 II

M. Jelgerhuis Swilders,

W. de Zwijgerlaan 368 I

P. Kruk, Ringweg 369 F.

J. A. Böhne, De Wittenkade

20 III

J. v. d. Linden, Meldoord-

plein 60 I

H. de Vries, Adelaarsweg 77

H. W. Kuch, Buiksloterdijk

452

T. Ploeger, Buikslotermeer-

dijk 118

J. S. Stark, Stompeteroren-

16

N. Z. Gazendam, Beemster-

straat 55

S. Bierman, Utrechtsche-

straat 135 III

B. Klinge, Prinsengr. 520

A. Otto, Heerengracht 1

Sloothaak, Spuistraat 50 hs.

D. Gordijn, Bloemgracht 158

R. Claassen, 2e Marnixpl.

soen 3 II

B. H. v. d. Moolen,

v. Beuningenstr. 2 II

B. Niemöller, Haarlweg 53

J. Keune, Westzaanstr. 27

A. J. Bakker, Bontekoestr.

8 hs.

Th. A. du Mosch, Zocher-

straat 37 hs.

Te Rotterdam:

Mej. P. J. H. Verbeek,

Nwe. Binnenweg 384

Mej. L. Th. v. Pelt,

Jan van Avennesstr. 7b

K. Pieters, Spartastr. 16

E. Hoekstra, De Vliegerstr.

33a

G. Kewel, Sneeuwbalstr. 7c

Mej. K. v. Voorst, Jaffa-

kade 13a

A. M. Grootveld, Sophia-

kade 82

J. Eykenaar, Hofdijk 49b

A. W. M. v. d. Giessen,

Baljuwstr. 34b

J. v. Oostrum, Vijverhofstr.

177

Mej. J. Bakker, Tochtstr. 43

A. v. Hoeven, Bergstr. 46a

J. Berendse, Hooglandstr.

76b

C. v. d. Berg, Tellingestr. 2

R. Lussenburg, L. Rotte-

kade 39

D. Alessie, Fabrieksstr. 64

J. v. d. Marel, Wateringhe-

str. 19

M. v. d. Mey, Nwe. Rubens-

str. 25

A. L. v. Heusden, Waterloo-

str. 41b

J. Koorengel, Adamshof-

str. 146

H. Mulders, Korte Bajonet-

str. 20b

M. L. A. v. d. Heyden,

Berkelschelaan 82

A. Telleman, Kat. Lagedijk

77a

A. de Klepper, Ploegstr. 91

J. de de Kam, Brielschelaan

356a

C. A. Molenaar, Velgersdijk-

str. 2a

T. v. d. Plaat, Ebenhaezer-

str. 54b

C. J. v. d. Eijk, Zegenstr.

26a

Mej. C. Lindt, Soetendaal-

schekade 53

M. Kristelij, Alettastr. 4

P. B. de Haan, Voorhaven 4

A. Waterreus, Voorburgstr.

104

W. Valster, Borgesiusstr. 95

J. v. Herwaarden, Banierstr.

58

N. W. Ploegsma, Schieweg

103c

P. de Neef, Mathenesserdijk

291c

W. Oranje, Dahliastr. 43a

E. J. den Hertog, Gaesbeek-

str. 76

A. Booy, Putschelaan 14a

H. Nooitgedagt, Feyenoord-

str. 43b

C. H. L. Geel, Persoonsdam

3a

B. J. Moeken, Schiedsingel

171

R. v. Rijn, Kruisstr. 18a

P. Meerkkerk, Olmendaal 106

G. Castelijns, Goede Hoop-

str. 24b

W. C. Verhagen, West Var-

kenoordscheweg 3b

R. Franx, Groene Zoom 42

B. Schaafsma, Gr. Vlissche-

rijstraat 12

En voorts:

J. A. Boerstra, Molengauw 4, Nieuwendam

G. Sosef, C. 86, Alblasserdam

G. van Dam, Hoofdsstr. 257, Alphen a.d. Rijn

A. J. Zaunbrecher, Conradstr. 3, id.

L. Wijnoldts, Smidshoek A. 75, Barendrecht

D. Benne, Steenestr. 79, Oud-Beyerland

C. Bakker, Oosthoekseindschepolder, Beleswijk

W. M. Meester, Smidshoek 38, Bergschenhoek

P. Blk, Kerkstr. 162, Bodegraven

N. de Wit, Zuidkade 62, Boskoop

J. Spruyt, Dijklopp 57, Brielle

B. v. d. Welle, Bernweg 192, Capelle a.d. IJssel

Jac. Dalm, Da Costastr. 101, id.

Mej. B. Koeleman, Ezelsveldlaan 49, Delft

J. Rotteveel, Gasthuislaan 79, id.

M. G. Grundel, Nw. Agnetapark 223, Delft

Fr. v. d. Linden, Brediusweg 10, Bussum

- J. J. Breibach, Javalaan 11, Heemstede
 J. W. Buis Fzn., Oosteindeweg 75a, Aalsmeer
 J. Spaargaren, Wilgenlaan 20, id.
 Trouw, Stationstraat 9, Abcoude
 J. W. Jonkers, Baansingel 15, Alkmaar
 J. v. Heems, Bierkade 18, id.
 G. Visser, 1ste Kanaalstr. 3, id.
 D. J. J. Poll, Vlaanderhof 3, id.
 M. Duinmayer, Boezemsingel 59, id.
 F. Heinne, Middenweg 286, Amstelveen
 W. Aafjes, 131, Assendelft
 J. Kluit, Zuidelinde 33, id.
 J. A. Nijkamp, Heerenweg 37, Bakkum
 Ph. C. Kappers, Dorpstr. 94a, Bergen, N.-H.
 C. H. Koon, Russenplein 7, id.
 J. Blokker, Arendsweg 168, Beverwijk
 W. J. de Leur, Gen. de la Rey laan 6, Bussum
 A. H. Schenk, Vermeerlaan 2, Naarden (post Bussum)
 L. Minekus, R. Visscherlaan 19, Bussum
 J. Koopman, Eendrachtstr. 1a, Koog a.d. Zaan
 A. v. d. Lingen, Lagedijk 49, id.
 C. Pels, Ndl. Hoofdstraat 13, Krommenie
 Wed. W. Kennedy, Noorderweg 121, W. Wormer
 C. Prins, Billitonkade 25, Wormerveer
 G. Timmerman, Vinkenstraat 78, Zaandam
 J. de Groot, Boomgaardspad 6, id.
 Anthe de Krijger, Oostzijde 15, id.
 Leida Overmeer, Smidstr. 91, id.
 L. Visser, Lagendijk 156, Zaandijk
 C. Drayer, Potgieterstr. 20, Zandvoort
 H. M. Nieuwenhuizen, Haltestr. 52, id.
 J. W. Damielans, Heerenweg 4, Groot, N.-H.
 Jn. Smit, Damweg E 29, Schoorl
 C. Dekker, Midsland 114, Terschelling
 A. Pieterse Borgman, Binnenburg 8, Den Burg Texel
 K. Bakker, Weststr. 32, Oosterend, Texel
 D. Bakker, Westergest 33, Uitgeest
 M. C. de Haan, Zijdelveld 29, Uithoorn
 J. Laan Dz., Buurt 135, Venhuizen
 G. Buurs, slager, 59a, Warden
 D. Hegeman, Molerdijk 13, Wieringen
 G. Haafakker, Oosterland, id.
 P. Duynker, Beltstr. 51, Hippo Wieringen
 D. Groen, Roemerstr. 5, IJmuiden
 G. Stam, Schoutenstr. 15, id.
 H. de Wijer, Lumeystr. 13, IJmuiden-Oost
 J. Brand, Kruidbergerweg 6, Santpoort
 J. van Leeuwen, Melkiaan 4, Velsen
 J. Colenbrander, Stationsweg 92, id.
 C. de Greef, Doodweg 11, id.
 J. Mol, Jaagweg, Avenhorn
 C. Buts, Wagenstr. 14, Lisse
 H. Marselle, Heereweg 159, id.
 Wed. D. Schaap, Bangert 20, Medemblik
 D. de Reus, Bagijnhof 5, id.
 P. Lammers, Groot Noord 177, Monnikendam
 E. Zijlstra Sr., Weth. Koniglaan 10, Naarden
 J. Brouwer, Meentweg 4, id.
 H. J. Tindholt, Nederhorst den Berg
 A. Wijnhout, Lisserdijk 513, Abbees, Haarl. meer
 Wed. P. Keyzer, Zuidelinde A 297, Oostzaan
 K. Alink, Dorpstr. 27, Ouderkerk a.d. A.
 L. van Overmeren, St. Pancras
 Jan Crum, Molenvaart 138, A. Paulowna
 G. Beets, Vooruitgangstr. 141, Purmerend
 J. Rijkse, Dam 203, de Rijp
 R. Smit, Groot Schermer
 D. v. d. Voort, Teylingelaan 8b, Voorhout, post. Sassenh.
 G. Veeter, E 38, Schagerbrug
 D. v. d. Wal, Nieuweg, Lutjewinkel
 A. Broekhuizen, Loet 152, Schagen
 A. G. Graham Adriaan, Loosdrechtseweg 55, Hilversum
 J. van Dijk, H. Laarderweg 171, id.
 F. de Miranda, B. Toussaintlaan 44, id.
 M. Franse, Schiphoudijk 178, Rijk Haarl. meer
 A. van Dijk, Drieboomlaan 83, Hoorn
 S. de Jong, Veenlaan 145, id.
 C. Heyblok, Landbouwstr. 3, Julianadorp
 C. Koelewijn, Achtersteeg 2, Katwijk a.d. Rijn
 P. de Mol, 2e Kanaalstr. 6, Katwijk a. Zee
 Jn. Beek, 158, Koedijk
 L. Weers, Borgesiusstr. 10, Landsmeer
 R. Visser, 2de Molenweg 10, Blaricum
 A. J. Hordijk, O. Kerkweg 40, Laren, N.-H.
 Jannie M. Visser, postkantoor, Berkhout
 J. C. v. d. Berg, Eschdorkade 15, Heemstede
 H. J. Lugt, Zijlweg 263, Overveen
 P. Vis, Stolberglaan 15, Aerdenhout
 H. Brouwer, Semarangsstraat 25, Haarlem
 J. de Boer, Lindenlaan 18, Halfweg (Zwanenburg)
 D. v. d. Molen Greuw, Stationsweg k.11, Heiloo
 J. W. Ruck, Hoogweg 112h, Limmen
 J. de Boer, Violentstraat 82, Helder
 R. Aalderink Hamer, J. Blankenstraat 8, Den Helder
 W. Zomerdijk, Brakkeveldweg 100, id.
 K. v. Wessel, Middenstraat 74, id.
 A. A. de Leng, Duin v. Maasdamstr. 34, id.
 J. Schilpand, Haarlemmerstraat 31, Hillegom
 E. L. Arschoeb, Wilhelminalaan 22, Bennebroek
 H. Sluyters, O. Amersfoortseweg 30, Hilversum
 P. Steensma, Boschdrift 44, id.
 M. ter Schiphorst, Loosdrechtseweg 76, id.
 D. v. Vliet-Blok, v. Beverenstr. 7b, Schiedam
 Wed. Wijzenbroek, Noordvesting 23, id.
 M. Leyen, Jan Vermeerstraat 15, id.
 L. P. Timmers, Mesdaglaan 8a, id.
 J. C. v. d. Have, Huismansstraat 69, id.
 J. Kop, Oranjestraat 45, Slidrecht
 C. J. H. Itjeshorst, Lopikerstr. 45, Schoonhoven
 M. Saarloos, Emmastr. 47, Vlaardingen
 P. v. Minnen, 2de v. Leyden Gaelestr. 95, id.
 Meij. Scheepmaker, Sweetlinkstr. 16, id.
 L. C. Roukema, Diepenbroekstr. 20, id.
 Th. Quak, Aert van Nesstr. L, id.
 D. Tempelaar, Huigensstr. 34, id.
 A. Voskuil, Emous 63, Vlaard. Ambacht
 B. Vrij, Straatweg 26, Vierpolders (post Brielle)
 C. Versluis, Pr. Hendrikstr. 9, Waddinxveen
 T. Ternaten, Nieuwendijk 86, Woerden
 L. v. Loon, Bootjessteeg 88, Zwijndrecht
 J. Kunz, C. Fockstr. 74, Delft
 J. v. d. Knaap, de Vriesstr. 11, id.
 D. v. Bleswijk, v. Saenredamstr. 3, id.
 C. Filnterman, Paardenmarkt 83, id.
 C. Goedhart, Wippolderstr. 24, id.
 J. A. ter Meulen, Oostplantsoen 13, id.
 J. A. Heilgers, Brasserskade 197, id.
 L. de Bruijn, Ternatestr. 17, id.
 G. Hartstra, Bosb. Toussaintstr. 35, Dordrecht
 W. v. Aken, Dongestr. 4, id.
 W. J. Visser, Breitnerstr. 65, id.
 P. de Waal, Vinc. v. Goghstr. 49, id.
 I. Kalje, Merwedestr. 51, id.
 A. Bussum, Jac. Marisstr. 10, id.
 C. M. Maas, Sluysweg 28, id.
 D. Klootwijk, Kolfstr. 28, id.
 T. v. Maren, Bagijnhof 62, id.
 R. Kuiters, Riedijk 9, id.
 M. C. de Bruin, Hoek Vissertje A. 238, Dubbeldam
 P. Hof, Secretarietweg 311, Dirksland
 L. Klop, Nieuwe weg 173, Hardinxveld
 J. Verroek, J. v. d. Heijdestr. 41, Gorinchem
 J. Strijbosch, Korenbrugstr. 2, id.
 C. W. M. Ekenaar, Groenendaal 90-92, Gouda
 Meij. G. v. Zevenhoven, Spoorstr. 10, id.
 A. v. Zelm, Naalerstr. 13, id.
 S. v. d. Sloot, 'tollensstr. 68, id.
 J. Straver, St. Josephstr. 66, id.
 S. Hofman, v. Heusdenstr. 24, id.
 J. Verhoeven, Hoofdwijk 18, H. I.-Ambacht
 A. J. M. Friederich, Erasmussingel 3, Schiebroek
 Jac. v. Kleef, Vondelstr. 29, id.
 A. Lamper, R. Rottekade 16, Hillegersberg
 A. v. Doorn, Wm. v. Hildegaersberchstr. 71, id.
 H. van Boven, Jac. Ruysdaellaan 2, id.
 A. D. v. d. Wiel, Akkerwindestr. 15b, id.
 N. Goor, le Scheepvaartsr. 21, Hoek van Holland
 T. Rasser, Boomgaardhoekeweg 54, Hoogvliet
 Jac. v. d. Linden, Oud Cromstreynechedijk 356, Klaaswaal
 W. Heuvelman, Kerksteop 17, Krimpen a.d. Lek
 Joh. v. Wijnman, IJsseldijk 102, Krimpen a.d. IJssel
 J. M. Meulenberg, Schoolstr. 51, Leerdam
 T. Slingerland, Opperduut 178, Lekkerkerk
 D. v. d. Pol, Stationsstr. 11, Maassluis
 P. M. Iompot, Taimastr. 66, id.
 J. Mooldijk, Zuiddijk 86, id.
 Meij. Pasterkamp, Noorddijk 15, id.
 R. van 't Land, Jul. v. Stolberglaan 64, Middelharnis
 P. Brandwijk, Middeweg E. 27b, Moordrecht
 C. v. Erkel-v. d. Kan, A. 79, Nieuwerkerk a.d. IJssel
 J. de Korte, Oostdijk 3, Oude Tonge
 C. Blok, Duinstr. 107b, Oostvoorne
 Mevr. Wed. A. Seegers, Theodora Jacobalaan 52, Overschie
 J. P. v. d. Kaag, Oranjestr. 57, id.
 A. Hofland, Zethkade 2, id.
 B. L. Rietveld, Kromme Haven C. 116, Oudewater
 C. v. Weyen, Veerweg 10, Papendrecht
 M. Kruitthof, Ring 491, Pernis
 C. v. Leeuwen, Dr. W. Vorststr. 31, Poortugaal
 A. v. d. Elst, Kerkweg 88, Pijnacker
 G. A. Hoek, Ringdijk C. 46, Ridderkerk
 C. J. Kortland, Ben. Oostdijk 56, IJsselmonde
 K. W. Moritz, Rotterd. dijk 14, Schiedam
 W. Post, Puttershoekestr. 17, id.
 B. v. Vooren, Poortugaalscheerstr. 5b, d.
 C. Lems, Chr. Huygensstr. 2a, id.
 J. H. de Wolff, Warande 34a, id.
 J. v. Smirren, Stationsstr. 85, id.
 J. J. v. Nes, Haagweg 173, Loosduinen
 Jac. Valstar, v. d. Gaagstr. 53, id.
 Meij. A. Kruiver, Vrijburgstr. 45, Voorburg
 D. v. Voorthuysen, Virulylaan 14, id.
 Mevr. Holswilder, Park Leeuwenbergh 11, id.
 P. D. Nooy, Mauritsstr. 5, id.
 L. L. H. v. Breen, Rembrandtlaan 58, id.
 W. Peeters, Schouwweg 98, Wassenaar
 G. v. d. Does, Oostdorperweg 48, id.
 L. Wielders, Weijermanstr. 1, id.
 A. v. d. Harst, Lindelaan 77, Rijswijk, Z.-H.
 P. C. v. Koningsbruggen, Bilderdijkstraan 33, id.
 C. J. van Zeil, Leeuwendaallaan 18, id.
 E. C. Eigeman, Endegeesterstraatweg 13, Oegstgeest
 B. v. Ispeken, Fr. Hendriklaan 20, id.
 J. 't Hart, Vondellaan 1, Leiden
 J. v. d. Berg, Fagelstraat 9, id.
 H. Bonte, Hoogewoerd 116, id.
 M. v. d. Beek, Hooze Rijnidijk 200, id.
 Meij. J. M. Koorndijk, Zijlisingel 55, id.
 J. H. v. Egmond, Lange Gracht 161, id.
 J. H. G. Botermans, Ballstr. 1, Oegstgeest
 Meij. M. C. v. Tol, Rijnidijk 68, Voorschoten
 J. Timmerman, gem.-veldw., Benthuizen
 L. Burgstad, Voorweg 222, Zoetermeer
 C. Roos Jzn., Rijnidijk A 242, Hazerswoude
 W. v. d. Kwaak, Noordwijkerweg 5, Rijnsburg
 G. Stoorvogel, Groot Woerdlaan 8, Naaldwijk
 Mevr. Troost, Kerkplein 2, Monster
 Wed. W. Vogels, Leuningjes 39, Poeldijk
 B. Gregoire, Nieuwe Weg 30, Honselersdijk
 A. Hoogenraad, Julianastraat E 45, De Lier
 A. Vreugdenhil, Monsterscheweg 45, 's-Gravenzande
 Meij. A. Gelderman, Dorpsweg B 66, Hattum
 A. Waaijenberg, Stationsstr. C 14 O, Epe
 P. de Lig, Berg en Dalschweg 349, Nijmegen
 Mevr. M. v. d. Haar-Schoeletter, St. Antoniel. 199, Arnhem
 J. J. Hagemans, Mozartstr. 5, Nijmegen
 H. J. Goedhart, v. Oldenbarneveldstr. 2, id.
 J. Brunsting, Looscheweg 66, Apeldoorn
 C. Meulenberg, Lelimanstr. 31, Zullen
 F. C. M. Jansen, Bredeplaats 6, Franeker
 C. de Wied-Visser, Tjerk Hildestr. 41, Leeuwarden
 Meij. Arendshorst, Nw. Holl. dijk 17, Hulzum
 Meij. C. Krikke, Kerkstr. 14, Heerenveen
 R. Visser, Bildstr. 25, Harlingen
 Gr. B. Boekhold, Marktplein 11, Winschoten
 H. W. Vonk, Grachtstr. 6, Groningen
 P. de Kok, Heijmanslaan 1b, id.
 A. J. Beijnders, Molenstr. 270, Assen
 J. Vellinga, Oudedelidschestr. 94, Almelo
 H. v. d. Zee, IJsbanaanstr. 7, Zutphen
 W. van Weert, Corn. Speelmanstr. 46, Enschede
 J. Neuteboom, Ferdinand Bolstr. 11, Deventer
 J. Martens, M. A. de Ruiterstr. 7, Meppel
 H. v. Dijk, J. W. Frisostr. 19, Kampen
 B. J. Stegeman, Groot Kerkhof 12, Deventer
 K. van Loo, Jan Luijkenstr. 21, Utrecht
 B. J. Elsink, Julianastr. 15, Steenwijk
 F. A. v. d. Velde, Dieselweg 4, Zullen
 Mevr. A. van Elst, Van Reenenweg 20, Zelst
 M. Kuiper, Schimmelpenninckkade 56, Amersfoort
 G. C. Kramer, Steenstr. 4, Utrecht
 Mevr. Spaan, Drieboeklaan 21, Maarssen
 J. G. Hulshof, Oude Soesterweg 57, Amersfoort
 C. de Veer-Schuylenberg, Van Lennepaan 35 A, Soest
 H. R. de Went, Elkenlaan 28, Doorn
 E. H. Schram, W. v. Abcoude laan 24, Driebl.-Rijnsburg
 G. de Jong, p.a. M. Pos, Krugerlaan 86, Zelst
 T. v. d. Burg, Loojdijk 44, De Bilt
 J. van Manen, Verlaat 23-24, Veenendaal
 H. Noorts, Bloemerstr. 152, Nijmegen
 M. ter Haar, IJ 10 B, Doetinchem
 Mevr. H. H. Sombroek, Dr. Fabiusstr. 13, Velp
 N. Breedveld, Deventerstr. 504, Apeldoorn
 Joh. de Vries, kapper, Postw. 1, Lunteren
 A. Mulder, Willemsplein 14, Arnhem
 A. Geefhuysen, Overboschlaan 9, Blithoven
 A. D. Blauw, Oudeweg 43, Drachten
 A. J. Nederburgh, kwekerij „Semper Avanti“, Vleuten
 H. J. Meester, Dorpstr. 71, Nunspeet
 Meij. A. Hienstra, kapper, Hardegarijp
 J. de Haan, B 73, Smilde
 G. J. Reinek, Parkstr. 6, Sappemeer
 C. v. d. Peppel, Handelskade 70, Vreeswijk
 Mevr. J. de Rapper, Stationsweg 72, Zaltbommel
 A. Smit, Smedestr. 7, Elburg
 A. Rietveld, Kesteren
 H. de Jong, Jan Vethstraat 58, Arnhem
 Meij. T. Jacobi, Arkel
 P. Rossel, Oude Marktstr. 11, Tegelen
 Jan Coenen, Maasstr. 16, Weert
 N. Jellema, Bisschoppelijk College, Sittard
 H. Geraedts, Rietrastr. 12, Hoensbroek
 G. Woudenberg, Akerstr. 151, Heerlen
 r. H. Notermans, Gr. Steegstr. 16, Blerick
 Jo Janssen André Severinweg 58, Maastricht
 G. Meij, Statensingel 94, id.
 Meij. Dijkstra, Schildersplein 14, id.
 M. Dortants, Banchederweg p 2, Bochoitz
 J. Keulers, Eindstr. 28, Geleen
 J. W. Hermans, Hubertusstr. 14, Eijgelshoven
 J. Niederer, Akerstr. 61, Rumpen
 Mia Spaas, Stationsstraat 6, Weert
 N. Schumacher, Vondelstr. 34, Roermond, veld
 Mia Küppers, Bergstr. 14, Roermond
 P. Bongarts, Roothaanstraat 6, Venlo
 M. Driessen, Poststraat 25, Schaesberg
 P. Palmes, Bergelstr. 3, Eijgelshoven
 M. Gerets, Dorpstr. 8e, Simpelveld
 Jos. Moulens, Rijksweg 108, Voerendaal
 W. Heilgers, Singelweg 86, Terwindselen
 L. v. Avesaath, Rijksweg Z 172, Lutterade
 M. Janssen Mijers, Stationsstr. 63, Elsloo
 P. van Dijk, Locht 74, Spekholzerheide
 H. B. Egberink, Wenckebachstr. 5, Treebeek
 D. Mattheijssen, Herstr. 53, Horst
 Jetje Berkers, Haansberg 138, Rumpen
 M. Counotte, Grensstr. 22, Vaals
 Joh. Timmermans, Molenstr. 2, Susteren
 J. Schifffels, Nulthofstr. 1, Nuth
 J. Willems, Wilhelminalaan 70, Eijsden
 H. Poismans, Concordiastr. 18, Heer bij Maastricht
 Mevr. J. Rutten-Mertens, Roebroekweg 9, Heerlerheide
 C. G. Firion, Verlengde Hoofdstr. 21, Kaatsheuvel
 P. v. d. Voort, Kapelstr. 151, Megen
 H. Smits, D 119, Nuenen
 J. L. v. Minderhout, Tilburgscheweg 390 A, Olsterwijk
 H. Kampschöer, Kromstr. 12, Oss
 P. Masseurs, Gasthuisstr. 143, Oudenbosch
 J. Wolters, Stationsweg 1, Ravenstein
 Marinus Baaten, Bloemstr. 6, Roosendaal
 C. Feijen, A 2 b, Sambeek
 J. A. Nieuwenhuizen, Kanaalstr. C 21, Son bij Eindhoven
 C. Suikerbolk, B. Grintweg E 363, Steenbergen
 A. Snoek-Otten, Hoolstr. E 88 a, Teteringen
 A. Adriaes, v. d. Schellmyststraat 21, Tilburg
 W. Horrevorts, Broekhovenscheweg 111, id.
 M. van Loon, Bieberg 2 B, Ulvenhout
 Meij. A. W. v. d. Heyden, Huisstr. B 90, Veghel
 M. Wertenbroek, Theresialaan 53, Vught
 H. C. den Dunnen, Besoyenschestr. 7, Waalwijk
 M. v. Oosterhout, Ewoudsdam D 139, Zevenbergschenhoek
 W. Plepenbroek, Stationsstr. 34, Aalst-Waalre
 A. v. d. Lint, Nieuwstr. 40, Baarle-Nassau
 P. Deleij, Emmastr. 17, Bergen op Zoom
 A. Hoelen, Korenbloemstr. 12, id.
 J. v. d. Grint, Stilastr. 36, Den Bosch
 B. Bolman, Willemsplein 6, id.
 G. Vervoort, Graafscheweg 20, Boxmeer
 J. A. Smeters, Tongeren 86, Bostel
 J. v. d. Pas, Oolevaarstr. 9, Breda
 A. Kaueman, Oede v. Hoornstr. 42, id.
 M. Raaijmakers, Marathonstr. 51, id.
 W. J. Verbeet, B 80, Chaam
 L. Thijssen Jr., Smidstr. 297, Cuyk
 H. v. d. Aa, A 102 b, Den Dungen
 Meij. A. van Gils-Vissenberg, Molendijk D 3 a, Dinteloord
 J. Schellekens, Kerkstr. 3, Dongen
 M. v. Baardwijk, Kerkpad B 101, Drunen
 P. de Nooljer, Groenlostr. 13, Eindhoven
 T. Plugers, Frans Halsstr. 68, id.
 A. P. Godschalk-Brewers, C 62, Empel
 G. van Rooij, Mierloescheweg 84, Geldrop
 Jan van Dommelen, Koude Pad 19, Goirle
 A. Penninx, slagerij, Hank
 M. den Haak, Voorstr. C 89, Hedel
 W. v. Vorstenbosch, Ginderover 5, Heeze
 F. Nooijen, Huismanshof 10, Helmond
 A. W. v. Moorsel, Heistr. 6 a, id.
 P. van Ee, Beukelstr. 79, Biervliet
 E. van Overmeeren, Margaretschdijk C 136, Vogelwaarde
 A. E. J. Jansen v. d. Broecke, 3e Zandstr. 29, Breskens
 J. Hoogstrate, Schorre P 43, Dreischor
 Mevr. Feleus, A 50, Kattendijke
 Th. Bil, Westsingel 45, Goes
 P. Phillipse, Lange Achterweg, 's-H. Arendskerke
 Meij. M. v. d. Does, Heinkenszand
 Wed. A. Verpoorte, Pierseolderstr. 27, Sluiskil
 M. Wessdorp, Vierstr. 10, Ierseke
 D. J. Hermans, Hengstdijk
 C. Moens, Gravenstr. 13, Middelburg
 H. Jacobse, Dorpstr. A 98, Serooskerke
 B. D. de Roos, Park de Griffioen 12, St. Laurens
 G. J. van Tricht, Nieuwediepweg 4, Terneuzen
 H. C. Lagendijk, v. d. Swalmest. 11, Vlissingen
 A. Arnold, Lange Nobelstr. A 24, Zierikzee
 H. Rooze, Duinweg, Zoutelande

Geeft den moed niet op als u dezen keer niet tot de gelukkige prijswinnaars behoort. Zeer spoedig krijgt ieder weer een kans! Want „Panorama“ gaat door met het verdeelen van geldprijzen onder de abonnees. Reeds op 18 Februari a.s. publiceeren wij de namen dezer gelukkigen, die gekozen worden uit de abonnees, die op 7 Januari als zoodanig in onze boeken stonden ingeschreven en ook op den uitkeeringsdag tot onze lezerskring behoorden. In totaal wordt ook deze keer weer twee duizend gulden voor deze verdeling beschikbaar gesteld.

MYSTERIES EN RAADSELS

De grijze man van Wrotham

Dit verhaal wordt voorafgegaan door den volgenden brief aan lord Halifax, gedateerd 29 April 1883. De handteekening van den schrijver is uitgesneden.

„Daar ik weet, hoe zeer u gesteld bent op ware spookverhalen, zend ik u het ingeslotene. Het werd te Hyères aan den bisschop verteld door eene mrs. Brooke, echtgenoot van majoor Alfred de Vere Brooke van de Koninklijke Genie. Toen we het in handen kregen, leek het ons niet slecht, eenige bevestiging te zien te krijgen, als 't ging, dus vroegen en verkregen we het getuigenis van de kinderjuffrouw (C. E. Page). Wilt u 't hebben, dan is 't tot uw dienst.”

In den herfst van het jaar 1879, toen mijn man kapitein en adjudant van de Koninklijke Genie te Chatham was, werden wij uitgenoodigd, een paar dagen te logeeren bij vrienden op Wrotham, een oud bouwwerk van historisch belang, ongeveer acht mijl van Maidstone. Wij reden er heen in ons eigen rijtuig, en aangezien het koud winterweer was hadden we veel plezier van de warme bontkleeden en jassen, die we een paar jaar tevoren in Canada gekocht hadden.

Wij arriveerden juist op tijd op huize Wrotham, om ons te kleeden voor 't diner en werden onmiddellijk naar onze kamers gebracht. Die lagen aan het uiterste einde van een lange gang, een laag trapje op, in een aparten vleugel van het oude huis. De groote slaapkamer stond niet in verbinding met de kleedkamer — die was een paar stappen verder de gang in. Het vuur was blijkbaar maar een paar seconden tevoren aangelegd — ik vond het zoo koud in de kamer, dat ik mijn man verzocht, de berenhuiden te halen, die we in het rijtuig hadden laten

liggen, want ik dacht, dat we die 's nachts wel noodig zouden hebben. Dit deed hij.

Na het diner gingen we naar een club, waar we op uitnoodiging zouden zingen en voordragen, en toen we terugkwamen waren er eenige mensen om te souperen. Er werd een dansje voorgesteld, met het gevolg, dat 't bij tweeën was, voor we naar bed gingen.

... en toen kwam er een mannengestalte, in een grijs pak met zilver afgezet en met een opgetoomden hoed op, de kamer in loopen en aan den kant van 't bed staan, die 't verst van me af was ...

Maar rust kregen wij niet, noch dien nacht, noch den volgenden, toen we weer tot laat bleven dansen.

Ondanks het vuur en ons bont hadden we 't verschrikkelijk koud — mijn man verklaarde zelfs, dat hij nooit meer in die kamer ging slapen. Wij schreven die hevige kou toe aan de vochtigheid der matrassen en aan het feit, dat de kamer waarschijnlijk eenigen tijd ongebruikt was gebleven. Dat er een bovennatuurlijke oorzaak in 't spel kon zijn dachten we geen van beiden.

't Volgende voorjaar werden kapitein Brooke en ik, met ons dochttertje van vijf jaar, voor een week op Wrotham geïnviteerd. Mijn man kon niet van den dienst weg, maar drong er op aan, dat ik de uitnoodiging zou aannemen voor mezelf en voor het kind, dat ziek geweest was en van de verandering profiteeren zou, dachten we.

Wij gingen er dus heen, en namen de kinderjuffrouw mee, maar ik herinnerde me, hoe 't ons den vorigen keer vergaan was, dus schreef ik vooruit, of we flink warme kamers mochten hebben en of de matrassen eerst gelucht konden worden. Wij arriveerden op Wrotham op een Zaterdag, en waren van plan, tot den volgenden Zaterdag te blijven. Toen ik merkte, dat ons dezelfde kamers werden toegewezen, die ik al eens met kapitein Brooke gehad had, schikte ik het zoo, dat de juf in de kleedkamer zou slapen en het kind bij mij.

Ik bleef dien avond erg laat met lady M. en haar dochter zitten praten. Ik herinnerde me, dat een groote ouderwetsche klok op de trap één uur sloeg, toen we door de hall kwamen om naar bed te gaan — ik zei nog, dat 't al Zondag was.

Zoodra ik de kamer binnenkwam viel me op, dat die zoo koud was als een grafkelder, en ging ik bezorgd naar mijn kind, om te kijken, of zij er last van had. Zij scheen 't goed warm te hebben en sliep als een roos, maar toen ik naast haar was gaan liggen, heb ik nog meer dan een uur gehuiverd en gerild van de kou.

's Zondagsmorgens om acht uur kwam de juf binnen met een bleek, bang gezicht en roode oogen. Toen ik vroeg, wat zij had, vertelde ze me, dat ze een ellendigen nacht had doorgemaakt. Tot één uur toe had er iemand in de gang grapjes uitgehaald, „haar deur opengedaan en er voor staan lachen en toen was hij weggegaan en weer teruggekomen”.

„Waarom hebt u uw deur dan niet op slot gedaan?” vroeg ik.

„Hèb ik gedaan, tweemaal,” antwoordde zij, „maar ze ging even daarna toch weer open.”

Ik dacht zeker, dat zij gedroomd had, en plaagde haar, dat ze te zwaar gesoupeerd had. Zij ging ontbijten, en kwam daarna opgewonden terug.

„O, mevrouw,” zei ze, „is 't niet erg? 't Spookt in deze kamers, en de deuren zijn voor éenen nooit op slot te houden.”

Het scheen, dat de dienstboden haar achterdochtig hadden gemaakt, door te vragen, hoe zij 't gemaakt had dien nacht, en haar daarna te vertellen, dat zij verder niet bang hoefde te zijn 's nachts,

Fout!

die levertraan-kwelling.

NIET alleen die weerzinwekkende smaak, maar ook vooral het feit, dat Scott's Emulsion oogenblikkelijk verteert, maakt het ten eerste gewenscht Uw kind dit product van Scott & Bowne te geven. Scott's Emulsion mist dien beruchten traansmaak en bevat bovendien een aantal versterkingsstoffen, die levertraan niet heeft, en waar het kinderlichaam toch niet buiten kan.

Scott's Emulsion is onmiddellijk verteerbaar.

Scott's Emulsion is totaal opneembaar, omdat het een „emulsie” is. Dit betekent, dat de levertraan in Scott's Emulsion zoo fijn verdeeld is, dat ze onmiddellijk door het lichaam wordt opgenomen. Behalve de vitaminen A en D van levertraan bevat de roomachtige Scott's Emulsion phosphor voor hersenen en zenuwen en hypophosphieten van kalk en soda.* Koop vandaag nog bij Uw apotheker of drogist een flesch *origineele* Scott's Emulsion. Prijs fl. 1.05, groote flesch fl. 1.90.

VOLGENS het Kon. Meteorologisch Instituut te De Bilt telden de vacantiemaanden Juli en Augustus in 1936 21% uren zonneshijns minder dan in 1935. Uw kinderen hebben hierdoor niet genoeg kracht in reserve. 1 Lepel Scott's Emulsion heeft dezelfde werking als 2 uur zomer-zonneshijns. Het maakt Uw kinderen bestand tegen kou en vocht.

Scott's Emulsion

HET door dokters aanbevolen versterkingsmiddel, met een meer dan 50-jarige reputatie.

want als ze haar deur maar los liet, zou er niets gebeuren. Ik antwoordde haar, dat 't op zijn minst erg onaangenaam was, en dat ik de zaak onderzoeken zou. Op den terugweg uit de ochtendkerk informeerde ik bij lady M. over het huis; ik vroeg, wat het oudste gedeelte was en zoo, en of er ook een spookkamer was. Even keek mijn gastvrouw met een snellen blik van verstandhouding haar dochter aan. Toen zei deze: „Ja, er is een spookkamer, maar we zeggen u niet, welke 't is, anders gaat u zich van alles verbeelden.”

„Ik geloof, dat ik 't al weet,” antwoordde ik. „Mijn kinderjuffrouw heeft vannacht last van 't spook gehad.”

Zij wilden verder niets uitlaten over het onderwerp, maar boden aan, het tweede binnenmeisje bij de juf te laten slapen, als die bang was. Ik nam dit aan, en toen we naar bed gingen, zei ik tegen het meisje, dat ze de deur van de kamer open moest laten en dat ze moest gaan slapen zonder zich malligheden in 't hoofd te halen, want dat spoken natuurlijk niet bestonden.

Ik ontkleedde me en ging bij 't vuur zitten, om mijn eigen gevoelens te ontleden. Ik moet er den nadruk op leggen, dat ik heelemaal niet zenuwachtig of ongerust was — alleen een beetje nieuwsgierig, wat er gebeuren zou. Ik rakelde het vuur op, sloot de deur, en nam verder de voorzorg, een stoel onder de kruk te zetten. Eerst dacht ik er over, te blijven zitten waken, maar ik was moe, dus ging ik eindelijk maar naar bed en sliep in.

Na een korten tijd, leek me, werd ik wakker en ik hoorde de klok twaalf slaan. Ik probeerde weer in te slapen, maar ik voelde me iedere minuut kouder worden en slapen was onmogelijk. Ik moest maar blijven liggen afwachten.

Weldra hoorde ik voetstappen de gang door en de trap op komen en toen zij langzaam mijn deur naderden, voelde ik me hoe langer hoe angstiger. Ik werd boos op mezelf. Ik bad zelfs vurig.

Toen hoorde ik een zacht gefrommel, als 't ware aan de kruk van de deur, die toen volkomen geruischloos geopend werd. Een flauw licht, onderscheiden van het haardschijnsel, stroomde naar binnen en toen kwam er een mannengestalte, in een grijs pak met zilver afgezet en met een opgetoomden hoed op, de kamer in loopen en aan den kant van 't bed staan, die 't verste van me af was, met zijn gezicht van het raam afgewend. Ik lag in doodsaangst naar hem te kijken, maar hij keerde zich af, nog met zijn rug naar me toe, ging de deur uit met een afschuwelijk lachje en liep een paar passen de gang in, telkens heen en weer terug.

Toen ben ik flauw gevallen, geloof ik, want 't was bijna twee uur, toen ik weer tot volle bewustzijn kwam. Ik stond niet op en nog steeds meenend, dat ik een akeligen droom gehad had, probeerde ik weer in slaap te komen. Toen het meisje 's morgens mijn deur opendeed en daardoor den stoel opzij duwde, was mijn geloof in het bovennatuurlijke nog niet heel sterk.

's Maandagsavonds vroeg ik de juf, die, tusschen twee haakjes, den vorigen nacht niet gestoord was, op de sofa in mijn kamer te komen slapen. Ik zei haar niet, wat ik gezien had of meende gezien te hebben en ik had nog moed genoeg, om te willen zien, of de gebeurtenissen van den vorigen nacht zich herhalen zouden. Dien derden avond werd ik weer wakker, om de klok twaalf te hooren slaan. Met fluisterende stem riep ik de juffrouw en

ik merkte, dat zij ook wakker was, waarop wij beiden dat koude gevoel begonnen te krijgen. Eindelijk zei de juffrouw: „Ik hoor voetstappen, mevrouw. U ook?”

„Ja,” antwoordde ik. „'t Mag zijn wat 't wil, ik sta op en ik ga er op af.”

Inderdaad probeerde ik op te staan, meer dan eens, maar ik kon niet. 't Leek wel, of ik aan 't bed vastgebonden lag, en nu verloor ik al mijn moed. Andermaal ging de deur zonder geluid open en de grijze gedaante kwam binnen en liet weer dat satanische lachje hooren. De juffrouw zag en hoorde dat alles even duidelijk als ik en verklaarde eveneens, dat zij onderwijl onmogelijk had kunnen spreken of zich bewegen.

Den volgende dag vertelde ik den dames in huis wat er gebeurd was en ik voegde er bij, dat wij naar huis moesten, want dat mijn zenuwen zoo iets geen volgende maal meer uit konden houden. Tevergeefs verzekerden zij mij, dat de bezoeker mij niet meer lastig zou vallen, dat hij „maar driemaal verscheen en altijd aan vreemden en nooit iets deed”, en meer van dien aard.

Ik weigerde me nog eens aan de proef te wagen en door onmiddellijk het huis van mijn gastvrouw te verlaten, verbeurde ik haar vriendschap.

Ik geloof, dat de familie al vijfenzeventig jaar last heeft van die bezoeken en dat het spook wordt aangezien voor den geest van een man, die in de kamer, waarin ik geslapen had, zijn broer had vermoord en het lijk uit het raam had gegooit. Ik heb gehoord, dat er een portret van één van die broers bestaat, zoo gekleed, als ik hem beschreven heb.

Hyères, 1883.

M. A. de V. B.

Afschrift van een brief van de kinderjuffrouw, die bij mrs.

Brooke en haar kind sliep den nacht, dat het spook gezien werd.

Geachte mevrouw,

Dank u hartelijk voor uw zeer vriendelijken brief. Het deed mij genoegen te vernemen, dat miss M. het weer beter maakt en dat u denkt, dat zij gauw weer even vroolijk als vroeger zal zijn. Ik heb dikwijls aan u gedacht en gewenscht, dat ik maar bij u was, om haar te helpen verplegen, het lieve kind. Ik denk wel eens, dat zij te goed en te lief is voor dit leven, maar ik bid God, haar voor ons te sparen.

Mevrouw, u vraagt me, zoo eenvoudig mogelijk te vertellen, wat er dien nacht in het huis van lady M. gebeurd is. Ik denk er nooit graag over, maar ik herinner mij het volgende. U vroeg me, bij u en bij miss M. in de kamer te slapen en om twaalf uur werden wij allebei wakker en wij hoorden de klok slaan en wij zeiden allebei, dat het zoo koud was en toen hoorden we voetstappen in de gang en u zei: „Ik ga opstaan, kijken wat het is,” maar u deed het niet en toen ging de deur, die u dichtgedaan en gesloten had, open en kwam er een man binnen, in 't grijs gekleed, en hij stond 't raam uit te kijken en er was een helder licht en ik had 't zoo koud en het angstzweet brak mij uit; en toen ging hij weg en hij kwam tweemaal terug en bij de deur kwam er een akelig lachje en de voetstappen gingen weg en ik geloof, dat u zei: „Goddank voorbij,” en we huilden allebei en u stak de kaars op en de deur stond wijd open en u zei: „We gaan morgen inpakken en naar huis, ik kan hier niet blijven zonder den kapitein.” Dat was alles, geloof ik.

Uw toegenegen getrouwe dienaar,

NAAR OOSTENRIJK!

Het aangewezen Land voor Uwe Wintersport

In alle wintersportplaatsen uitstekend ski-ondericht door leeraren, voorzien van staatsdiploma.

Onlangs waardevermindering vandenguldenis een verblijf in Oostenrijk nog altijd goedkoop.

Speciale goedkope hotelarrangementen voor een verblijf van 7 dagen reeds vanaf O. Sch. 60.- (met stroomend water).

Sportwedstrijden en feestelijkheden.

Belangrijke reducties

op de Oostenrijksche Bondsspoorwegen: Na een ononderbroken 7-daagsch verblijf in Oostenrijk 60% op de terugreis, alsmede 30% op willekeurige andere reizen.

Extra-trein „Austria-Express” He en Hie klasse met slaapwagens en restauratierijtuig tegen bijzonder lage prijzen naar Lindau, Kufstein, Scharnitz en Griesen op 6 Febr. '37.

VRAAGT UITVOERIGE BROCHURES

Inlichtingen bij alle reisbureaux en bij den Oostenrijkschen Propagandadienst voor Vreemdelingenverkeer, Stationsplein 22, Utrecht.

Ruwe handen
gezezen vlog met
PUROL

Doos 30-60ct. Bij Apoth. en Drogisten

MIJNHARDT'S

laxeer-tabletten
werken zacht en zeker
doos 60 ct.

Grieperig-Verkouden?

Dan Dampo inwrijven
en diep inademen.
Pot 50, Doos 30ct.
Bij Apotheken Drogisten
Dampo
lucht op en geneest

Het minste tandbederf

indien U poetst met
wat goeds, dus met

IVOROL

Tube 60 en 40ct. Doos 20ct.

Overspannen?

Sterk en kalmeer Uw
zenuwen dan met

MIJNHARDT'S
ZENUW-TABLETTEN

Koker 75ct. Bij Apoth. en Drogisten

EEN MILLIOEN VOOR EEN VERHAALTJE

door Carew Matthews

Het is nog niet zoo heel lang geleden, dat ik Mark Caron op een schoen en een slof door New York zag kuieren. Hoogstens een paar jaar. Behalve een niet te verzadigen honger bezat hij toen niets dan een onverwoestbaar geloof in zijn schrijverstalent. Hij schreef verhaaltjes, die dropen van bloed en tranen en die op ons, die ze vooraf ter lezing kregen, den indruk maakten geschreven te zijn door iemand, die voortdurend onder den knellenden druk van een nachtmerrie leefde.

Eénmaal heb ik een van zijn doodgeboren pennevruchten in de krant gelezen, ondertekend met zijn vollen naam. Het was een verschrikkelijk ding. Het heette „De weenende engel” en verhaalde in kort bestek de geschiedenis van een mallotige jongedame, die een ontrouwen aanbieder met vitriool besprenkeld had en twintig jaar noodig had, om te sterven van wroeging en verdriet.

Hoe het drakerig prul in de „Journal” terecht kwam, zal wel altijd een raadsel blijven. De lezers kunnen er niet anders dan ergernis en de redactie slechts schande en verdriet van gehad hebben. Later hebben we wél vernomen, dat een van de redacteuren van de „Journal” op staanden voet uit wandelen was gestuurd en het zou ons niet verbaasd hebben te hooren, dat „De weenende engel” daar de oorzaak van was.

Het is niet zoo algemeen bekend, dat de schrijverij tot vreemde dingen kan leiden. Sommigen brengt liet in het gekkenhuis van zorg en teleurstelling — een enkeling ook wel eens in een soort verbetergesticht, waar hij voor kort of lang gelegenheid krijgt na te denken over het mijn en dijn van den geestelijken eigendom. Dat zijn echter pechvogels in de schrijverij. Het gros van hen, die met fantasie en uitbeeldingsvermogen zijn begiftigd, brengt liet wel tot een rollade op Zondag en houdt de houtjes over om er in de week op te kluiven. En een witte raaf brengt het zelfs wel eens tot een heusche villa.

Mark Caron bracht het tot een villa. Dat mag idioot lijken, maar het is niettemin waar. Ik liep op een dag in Hydepark op mrs. Roosevelt te wachten, die daar een woning bezit, toen ik uit een der mooiste villa's een heer in bontjas te voorschijn zag komen. Tusschen zijn lippen bengelde een sigaar van een dollar en voor het lek stond een dure, fonkelnieuwe wagen — met een chauffeur in livrei. Tot mijn enorme verrassing herkende ik mijn ouden vriend, Mark Caron. Ik had hem in geen drie jaar gezien.

Niemand hoeft mij goede manieren te leeren, maar als men een ouden bekende ontmoet, wien men ettelijke malen een kwartje voor een middagmaal in Harlem, mitsgaders de noodige postzegels, heeft geleend, is het bijna vanzelfsprekend dat men een gemeenzamen toon aanslaat.

„Hallo, ouwe jongen, hoe gaat het?” vroeg ik, verbaasd over zijn keurig uiterlijk.

Mark Caron keek naar me, alsof ik een schadelijk insect was. Ik geloof vast, dat hij van plan was door te loopen en in te stappen, zonder me een antwoord waardig te keuren, doch waarschijnlijk herinnerde hij zich eensklaps de kwartjes en de postzegels.

„Heel goed; dank je wel,” zei hij koeltjes. „Ben je nog altijd aan de krant?” Hij liet me geen tijd om te antwoorden en vervolgde met een ijzigen glimlach: „Je neemt liet me niet kwalijk — ik heb haast, m'n waarde...”

Het volgend oogenblik was Mark Caron uit mijn gezichtsveld verdwenen. Ik was totaal overbluft en toen ik eenigszins tot mezelf was gekomen, gaf ik 't verhoopte interview met mrs. Roosevelt er aan en reed naar mijn vriend Colson, die Mark Caron ook nog op een schoen en een slof door New York had zien kuieren. Ik moest haring of kuit hebben van die verbijsterende metamorfose...

Dick Colson was gelukkig thuis. Hij trok een verbaasd gezicht, toen ik zei waarvoor ik kwam.

„Wat deksels, weet je dat niet? Mark Caron is tegenwoordig een miljoen waard...”

„Hè?” viel ik uit.

Dick Colson begon te grinniken. „Ik kan merken dat je pas getrouwd bent. Je komt zeker nergens meer? Maar herinner je je misschien dat verhaaltje dan nog in de „Journal” — „De gedraaide engel” heette het, geloof ik.”

„De weenende engel,” verbeterde ik hem, van de eene verbazing in de andere vallend.

„Ja, dat kan wel,” zei Dick. „Het was dat verhaaltje van die mallotige juffrouw, die zich op haar verloofde wreekte met een flesch vitriool en van zielsverdriet stierf. Nou, dat verhaaltje heeft 'm een miljoen dollar en een aardige villa in Hydepark opgebracht.”

„Wát zeg je?” bracht ik verbijsterd uit. „Dat idiote prul?”

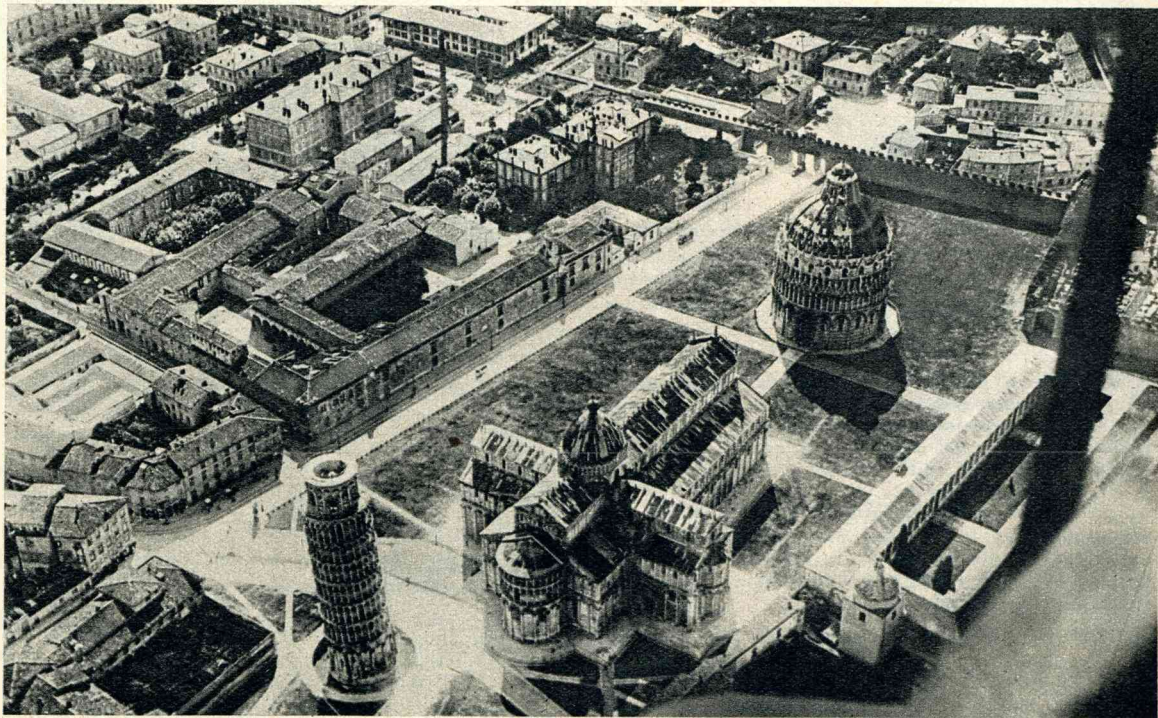
„Precies — dat idiote prul beteekende een daverend succes. Voor hém, versta je? 't Is een gekke geschiedenis, maar zij laat zich niettemin indenken. Daar in Hydepark woonde een dame van gevorderden leeftijd, die abonné was van de „Journal” en toevallig dat verhaaltje las. Een ander toeval wilde, dat zij in haar prille jeugd ook zooiets had

uitgehaald, toen haar verloving verbroken werd. En evenals in dat verhaaltje kwijnde ze sindsdien weg van wroeging en verdriet. Ik hoef je natuurlijk niet te zeggen, dat ze even mallotig was als die weenende engel van Mark Caron. Maar ze werd zóó getroffen door het dramatisch proza van onzen vriend Mark, dat ze de redactie van de „Journal” om zijn adres verzocht. Het waren twee huilebalken bij elkaar en ze werden zulke goede vrienden, dat...”

„Dat zij hem tot haar universeel erfgenaam benoemde,” viel ik Dick begrijpend in de rede. „Wat 'n boffer!”

Dick trok een verbaasd gezicht. „Universeel erfgenaam? Welneen, hoe kom je dáárbij? Het mensch is minstens zoo gezond als hij, al is zij drieënvijftig en hij pas vijfendertig. Neen, hij is met haar getrouwd. Een miljoen dollar en een aardige villa — en dat daverend succes dankte hij uitsluitend aan dat drakerig verhaaltje.”

Ik zei het u immers al, dat de schrijverij tot vreemde dingen kan leiden. . . .?

Pisa — De stad van den scheeven toren

In vroeger eeuwen dicht bij de uitmonding gelegen van de rivier de Arno in de Middellandsche zee, bevindt deze oude, beroemde stad zich thans, tengevolge van zeer sterke aanslibbingen, op driemaal zoo grooten afstand van het element, waaraan zij tijdens de middeleeuwen haar opkomst had te danken.

Om een voorbeeld te noemen, zoo staat thans de kathedraal, verrezen op de plaats, waar volgens de overlevering de H. Petrus voet aan wal zette bij zijn komst in Italië, de kerk San Pietro in grado, niet minder dan een uur gaans landinwaarts. Zoolang Pisa, een republiek zooals de meeste Italiaansche steden uit de middeleeuwen, zijn uitweg naar zee behield, bleef het een machtige stad. Tengevolge van de kruistochten nam zijn rijkdom nog toe, evenals dit het geval was met de havensteden Venetië en Genua, welke de zusterstad naar de kroon staken. Met Genua geraakte Pisa ten slotte in een venijnigen oorlog gewikkeld om de heerschappij over het eiland Corsica, dat met Elba in het bezit der Pisanen was. Deze grimmige oorlog, waarin Pisa 1000 soldaten en 40 schepen verloor, terwijl 11000 krijgers werden krijgsgerangen gemaakt, kostte de trotsche stad haar suprematie (1284).

In Pisa, de stad der Ghibellijnen, was het ook, dat men den tyrannieken dictator Ugolino met zijn zonen den hongerdood in den besaamden toren liet sterren. Door de Toscaansche aanhangers der Welfen-partij werd deze wreede daad aangegrepen als een motief om Pisa verder van zijn groote macht te berooven.

Uit den grooten bloeitijd der trotsche stad dateert een aantal monumenten, waarvan de voornaamste gelegen zijn op en rond het eeuwig groene Domeplein, waarvan we onzen lezers hierboven een overzicht in vogelvlucht aanbieden. Deze zijn: de Domkerk, een groote kruiskerk, waarvan de grondvorm midden op onze foto zeer duidelijk te zien is, de wereldberoemde scheeve toren van Pisa, links vooraan op de afbeelding, het fraaie Baptisterium, het ronde, door een koepel bekroonde bouwwerk rechts boven, en het door Giovanni Pisano in 1283 gebouwde kerkhof, het Campo Santo, rechts op den voorgrond. Al deze gebouwen verleenen aan het rechthoekige plein een aanblik, die wel uniek is ter wereld.

De Dom, geheel opgetrokken van Carrarisch marmer, dateert van 1063, en bestond dus reeds een halve eeuw voor de beroemde Campanile van Venetië. In het midden van het kerkship wijst men den bezoeker nog den bronzen luster, welke Ghiberti op het idee der uurwerk-pendule zou hebben gebracht. Niet minder dan twaalf der vele altaren in de Domkerk worden toegeschreven aan 's werelds grootsten bouwmeester Michelangelo, terwijl er tevens een aantal schilderwerken van beroemde Italiaansche meesters als Cimabue, Ghirlandajo, Andrea del Sarto en Sodoma te bewonderen is.

De wereldvermaarde scheeve toren van Pisa, met zijn zes door colonnades omgeven verdiepingen, evenals de overige monumenten rond het plein van wit marmer, is een werk van Bonanno van Pisa en werd in 1174 begonnen. De sterke helling werd veroorzaakt door het onderbreken van den arbeid, waarschijnlijk tengevolge van een der vele burgeroorlogen. Deze arbeid werd eerst in 1234 weer door Wilhelm von Innsbrück hervat. De bekroning is een ontwerp van Thomas Pisano en dateert van 1350.

Het zeer origineele Baptisterium — of Doopkerk — is een bouwwerk van de twaalfde eeuw. Begonnen in Romaanschen stijl, werd het ten deele in 't Gothische tijdperk voltooid en gerestaureerd en met een koepel voltooid. Vandaar het stijlverschil in den onder- en bovenbouw. In deze Doopkerk kan men nog een fraai bewerkten prebostel bezichtigen, door Nicolaas Pisano in 1260 voltooid.

Het Campo Santo (heiligh veld) is versierd met een reeks fresco-schilderingen van Orcagna (XIV eeuw). Benozzo Gozzoli (1469-1485) en Veneziano (1386).

Verder maken tal van oude paleizen, openbare gebouwen en aan historische bijzonderheden rijke m van Pisa een alleszins bezienswaardige en door toeristen bezochte stad.

EEN GOED BEGIN VAN 'T NIEUWE JAAR

Ondanks haar gevangenschap blijft het meisje (Dita Parlo) vriendelijk en hulpvaardig tot groote ergernis van de andere dorpelingen.

VROUWENROOF

Naar alle waarschijnlijkheid zal deze film in Nederland een titel dragen, die niet heelemaal juist is. Doch: What is in a name? De hoofdzaak is, dat deze FIM-film behoort tot de beste producten, die de Fransche studio's in den laatsten tijd hebben afgeleverd.

De verwijtende oogen van de moeder, die boekdeelen spreken. Toch delft ook zij het onderspit in den titanenstrijd, dien de jongen met zijn gevoelens voert.

Ondanks haar onvolkomenheden is deze film een wonderlijk knap stukje werk. Een drama ergens in de bergen, gespeeld door een handjevol menschen, maar fascinerend en aangrijpend tot den laatsten meter. Een mengsel van wraak en liefde, op een typische, primitieve wijze geuit, maar in een volmaakt zuivere sfeer, dank zij de uitstekende regie van Dimitri Kirsanoff.

Vergissen we ons niet, dan komt deze Fransche film in een Duitsch-sprekende versie uit, maar eerlijk gezegd lijkt ons deze tegemoetkoming aan het publieke taalgevoel volkomen overbodig. Zelfs al ware dit een Chineesch sprekende film geweest, dan zou naar onze meening niemand eenige moeite hebben gehad om het verhaal op den voet te volgen. Dat verhaal is trouwens heel simpel. Uit wraak rooft een herder van een stam, welke aan de eene zijde van den berg woont, een meisje, dat tot den aan den anderen kant huizenden stam behoort. Tot groote ergernis van zijn moeder en zijn verloofde sluit hij haar op in het onderlijk huis en zou haar zeker na eenigen tijd weer hebben vrijgelaten, ware het niet, dat hij een groote liefde voor haar was gaan koesteren, een liefde, zóo sterk, dat hij zelfs zijn verloofde en zijn moeder voor haar opofferde. Het meisje

De strijd is gestreden, het geschil is beslecht en het vonnis wordt boven hunne hoofden voltrokken. Zóó gaan zij den vuurdood in.

moedigt hem daarbij aan, doch alleen om des te gemakkelijker weer op hem wraak te kunnen nemen. Als dat moment eenmaal is aangebroken, vallen ze allebei als slachtoffers van hun eigen zinnelooze daden.

Waarschijnlijk zal het niet zoo heel lang meer duren, dat deze film in ons land uitkomt, doch als het zoover is, moet men haar zeker gaan bewonderen. Het gebeurt immers zóó zelden, dat men zoo'n subliem film-epos te aanschouwen krijgt, dat men de gelegenheid werkelijk moet waarnemen, als die eens geboden wordt.

THERMOGÈNE

warmte-opwekkende

pijnstillende

watten

tegen

**HOEST,
KEELPIJN,
GRIEP, SPIT,
RHEUMATIEK,
STEKEN
IN DE
ZIJ,
ZENUWPIJNEN**

Thermogène ontwikkelt een weldadige warmte, die den bloedsomloop bevordert en onmiddellijk een eind maakt aan de congestie, die verkoudheid, pijn en stijfheid veroorzaakt. Leg een vel Thermogène op de pijnlijke plek en U kunt Uw dagelijksche bezigheden normaal blijven verrichten.

Doozen à 35 en 55 cent

Het THERMO-KURAS

Voor hen, die Thermogène gebruiken bij aandoeningen der luchtwegen, waarbij het niet noodig is het bed te houden, hebben wij het Thermo-Kuras vervaardigd. Het bestaat uit twee vellen onzer watten, die op hydrophile-gaas genaaid zijn, en is zoodanig gevormd, dat het rug en borst bedekt. Verstelbare banden en gespen maken het voor elke lichaams grootte geschikt. Voor hen, die zeer vatbaar zijn voor verkoudheid en bronchitis, is het Thermo-Kuras een onmisbaar kleedingstuk en het doelmatigste middel ter voorkoming van alle ziekten, die door vocht en koude worden veroorzaakt.

THERMO-KURAS fl. 1.10

Verkrijgbaar
bij Apothekers
en Drogisten

"Thermo-Kuras"

Achter een Hazenwind aan EEN ZWIJGEND ECHTGENOOT

door Havelock Trentham

De heer John Marvish had danig de dampen in, toen hij dien morgen zijn kamers bij de weduwe Humphrey verliet en den bus nam naar Whitehall. Zijn slechte en verbitterde stemming was veroorzaakt door een telegram, dat hij een uur geleden uit Parijs ontvangen had. De inhoud was van een onheilspellende betekenis.

„Wachten beslist deze week bestellingen van u in, anders ontslag. Tiridon en Cie.”

Deze onverbloemde taal was voor iedereen begrijpelijk en verklaarde voldoende den somberen gemoedstoestand, waarin John Marvish verkeerde.

Hij stapte in Downing Street uit. Hier bleef hij onopvallend heen en weer loopen en verloor geen seconde de beroemde deur van Downing Street no. 10 uit het oog.

Als het contra-spionagebureau van de admiraliteit geweten had, wie zich verborg achter de identiteit van den heer John Marvish, zou zij aan den vertegenwoordiger van Tiridon en Cie een goede vangst hebben gedaan. In haar registers stond nog altijd een zekere Edward Dayton te boek — een Amerikaan, die vier jaar geleden wegens het stelen van militaire geheimen bij verstek tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld was. Gelukkig voor hem had zij echter niet het minste vermoeden van die valsche identiteit. De papieren van den heer John Marvish waren volkomen in orde — Tiridon en Cie hadden de knapste passenvervalschers in Parijs aan het werk en stelden nimmer een hunner vertegenwoordigers aan noodloze gevaren bloot. En dus kon John Marvish in dit opzicht althans gerust zijn — hetgeen hij inderdaad ook was.

Zes weken lag hij nu al schier dag en nacht op de loer voor Downing Street no. 10 — het wereldbekende Engelsche ministerie van Buitenlandse Zaken. Zijn opdracht luidde, een Engelschen koerier op te vangen en te volgen, die belast zou worden met het overbrengen van een belangrijke diplomatieke nota naar Tokio. Tiridon en Cie — één van de duizend handelsnamen, waarachter zich een berucht internationaal spionagebureau verborg — was echter heelemaal niet tevreden over de wijze, waarop hij zich tot nu toe van die opdracht gekwetend had. Hoewel hij over een uitmuntend signalement én over een foto van den koerier beschikte, had hij in die zes weken schijn noch schaduw van hem kunnen ontdekken.

Terwijl John Marvish door zijn ergernis en woede zich zat te verbijten, zag hij eensklaps uit de deur van no. 10 een heer te voorschijn komen.

Terwijl hij zich half omwendde om te zien, of hij de straat over kon steken, viel de onderzoekende blik van John Marvish op een insigne, dat de ander op zijn jas droeg. Hij had scherpe oogen en kon duidelijk zien, dat het een zilveren hazenwind was.

John Marvish had een gelukkig oogeblik. Hij herinnerde zich twee dingen tegelijk. Ten eerste, dat de koning sinds een paar dagen in Schotland op jacht was en ten tweede, dat dit insigne het onderscheidingsteeken was van het beroemde corps „Greyhounds” — jonge aristocraten, die met de eervolle en gewichtige taak belast waren, de staatsstukken ter teekening aan den koning over te brengen, indien hij buiten zijn residentie vertoefde.

Toen de Hazenwind in 'n taxi stapte nam hij in een andere plaats.

„Die taxi achterna,” zei hij den chauffeur.

De eerste auto reed regelrecht naar Croydon, juist zooals hij verwacht had. En opnieuw had hij vandaag geluk — hij kon den auto den heelen weg blijven volgen, zonder door het verkeer gescheiden te worden.

Het geluk verliet John Marvish niet meer. En zijn grenzenloze brutaliteit deed de rest. Toen hij uit den auto stapte en den chauffeur vlug een paar shillings in de hand gedruwd had, stond de Hazenwind nog af te rekenen. Zijn regenjas hing over zijn heup en met één oogopslag had hij in den binnenzak een kartonnen koker ontdekt. Het hart klopte hem in de keel toen hij zag, dat het deksel, dat half uit den zak stak, verzegeld was met een lak.

Rustig liep hij langs hen heen, wipte achter den rug van den Hazenwind den koker uit den jaszak en keerde zich tegelijk om. Het vliegveld lag achter hem — hij hoorde niets — en wandelde bedaard weg.

„Zonder geluk vaart niemand wel,” floot hij vijf minuten later. Hij was ontkomen — en achtte zich voorloopig volkomen veilig....

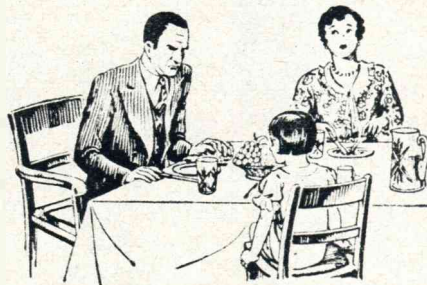
Twee uur later bevond John Marvish zich op zijn kamers. Hij had de deur afgesloten, zoodat niemand hem overvallen kon. Met bevende handen van opwinding haalde hij den koker te voorschijn. Hij was tamelijk zwaar en goed verzegeld. In een ommezien had hij de lakken verbroken en het deksel afgenomen. Toen bespeurde hij, dat de kartonnen koker slechts een omhulsel was voor een blikken koker, waarvan het deksel rondom dichtgesoldeerd was.

John Marvish riep opnieuw zijn mes te hulp. Het soldersel liet zich gemakkelijk snijden en een oogenblik later lichtte hij het deksel van de bus. Bijna op hetzelfde moment overviel hem een duizeling. Hij deed één, twee wankelende stappen, trachtte een stoel te bereiken, doch viel halverwege languit op den vloer. Het was een zware bons — die zijn hospita beneden een verschrikten kreet ontlokte. Zij snelde naar boven en vond de deur gesloten. Toen belde zij angstig de politie op....

De inspecteur, die een half uur later voor de opengebroken deur stond, zag John Marvish roerloos op den vloer liggen. Maar hij zag óók nog iets anders: een kartonnen koker met verbroken lakken op de tafel en een blikken koker op den vloer. Hij haalde zijn zakdoek uit zijn zak, drukte dezen tegen zijn neus en liep de kamer in, om de vensters te openen.

„Aardige beveiligingsmiddelen hebben die Hazenwinden bij hun taak te baat genomen,” zei hij glimlachend tegen den dokter, die hem vergezelde. „We beleven die grap telkens opnieuw, als de koning op reis is. De spionnen moeten van goeden huize komen, willen ze 'n Hazenwind kunnen verschalken. En als het er eens eentje gelukt, komt hij altijd van een koude kermis thuis. Dit is de tweede van deze week, dien we in kunnen rekenen. Neen, maak u maar niet druk, dokter. Laat eerst dat beetje aether uit die bus maar even uit de kamer trekken....”

John Marvish kreeg natuurlijk wat hem toekwam. En wat hij nog te goed had, kreeg hij er vanzelfsprekend bij.

**Zijn ongestelde maag
is er de schuld van**

Indien Uw echtgenoot door het geringste geïrriteerd geraakt, indien hij geen eetlust heeft, of zich beklaagt over het eten dat U hem voorziet, dan is het bijna zeker dat het zijn maag is die daarvan de schuld draagt. Een spijsvertering die van streek is, maakt den opgeruimdsten man der wereld slecht gehumeurd. Branderige pijn is een aankondiging der Natuur van het bestaan eener storing die, indien men zich niet in acht neemt, aanleiding kan geven tot ernstige verwikkelingen. Geeft Uw echtgenoot, om hem in staat te stellen van zijn maaltijden te genieten. Gebismureerd Magnesium, waardoor de overmaat van zuur onschadelijk wordt gemaakt en de spijsvertering op gezonde en normale wijze verloopt. Maakt een eind aan het lijden, aan de zure oprispingen, de opgeblazenheid en de gewaarwording van bezwaring, na het gebruik van voedsel. Uw echtgenoot zal jubelen over hetgeen U hem voorziet, omdat het dan gemakkelijk door hem verteerd kan worden, en hij zal bovendien zonder bezwaren de geheele voedingswaarde er van kunnen opnemen. Gebismureerd Magnesium geeft steeds een goede spijsvertering aan miljoenen personen die aan bovengenoemde maagstoornissen lijden. Gebismureerd Magnesium is verkrijgbaar bij alle apothekers en drogisten tegen den prijs van fl. 1.— per flesch, of fl. 1.75 voor een groote flesch, die voordeliger is.

GEBISMUREERD MAGNESIUM

**Verfrisschend en
voedzaam**

Jaffa

Sinaasappelen en Grapefruit

Altijd saprijker

PALESTIJNSCH PRODUCT

Van angorawol gebreid

MOUWLOOS VEST (BOVENWIJDTE 94 cm.)

Hoe eenvoudig dit vest van bewerking ook is, toch zal het een heel apart en fleurig cachet dragen door het materiaal, dat we er voor gebruiken nl. angorawol. Hiervan hebben we voor dit vest niet meer dan ongeveer 180 gram nodig. Ons model werd gebreid van terrakleurig rood, maar natuurlijk kunnen we het ook evengoed in een andere tint kiezen.

We breien met lange stalen breinaalden nr. 3 en hebben tevens nog een haaknaald nodig van dezelfde dikte. Rugpand zoowel als de beide voorpanden worden geheel gebreid volgens het hierbij afgebeelde knippatroon, dat voor een bovenwijdte van 94 cm. is bestemd.

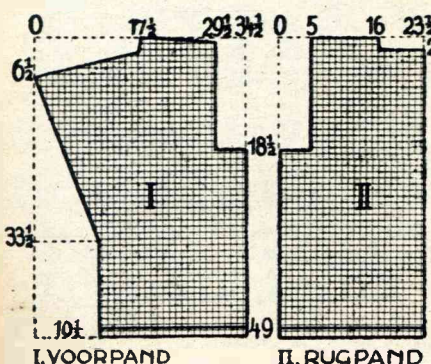
Men begint met het rugpand en zet een aantal steken op, dat gelijk is aan de breedte van den ondersten rand van het vest. Nu brei men eerst 3 ribbeltoeren (heen- en teruggaande recht). Vervolgens brei men in grondpatroon als volgt:

1e naald: (heen) 6 recht, 1 averecht, 2 recht, 1 averecht. Vanaf het begin herhalen.

2e naald: (terug) als de 1e naald, maar boven de rechte steken nu averecht breien en omgekeerd, zoodat de steken aan den voorkant precies hetzelfde zijn als die van de 1e naald. Deze 1e en 2e naald worden telkens herhaald.

Voor het armsgat worden aan weerszijden steken afgekant in één rechte lijn (zie knippatroon). Bovenaan bij den hals worden de steken niet afgekant, maar op een stevigen draad geregen; de schouders brei men verder af volgens knippatroon.

De beide voorpanden worden eveneens onderaan begonnen. Men brei eerst 3 ribbeltoeren, dan verder geheel volgens grondpatroon, zooals bij het rugpand werd beschreven. Men moet echter bij de beide voorpanden ook tevens aan het begin van de naald de ribbeltoeren breien, 2½ cm. breed. De steken voor deze ribbeltoeren

moeten bij den opzetrand worden gerekend (de randen zijn niet gegeven bij het knippatroon).

Voor de schuine revers brei men iedere helft van het voorpand volgens grondpatroon, meerdert telkens onmiddellijk vóór den geribbelden rand door van een dwarsliggend lusje, dat tusschen den laatsten steek van het grondpatroon en den eersten steek van den rand ligt, een steek te breien.

Voor het armsgat worden steken afgekant. Bij het begin van den bovensten schuinen rand van de revers brei men de naald niet geheel uit, maar brei telkens slechts 4 à 5 steken, keert daarna het

werk om, brei de naald terug en brei er bij de volgende naald telkens 4 à 5 steken bij, totdat men ten slotte nog een naald met alle steken brei, waarna men afkant.

Zijnaden en schouderaden worden vervolgens aan de linkerzijde aan elkaar genaaid.

Voor den bovensten rand, die nu nog gebreid moet worden, neemt men alle steken, van de bovenste deelen der revers, van schouders (opzij) en rug (die op een draad geregen zijn), op naalden en brei 2½ cm. hoog telkens afwisselend 1 recht, 1 averecht. Ten slotte wordt deze rand met 1 toer vasten omgehaakt.

Om zelf te borduren

THEEMUTS MET BIJPASSEND KLEEDJE

Liefhebsters van bont borduurwerk zullen aan dit zeer fraai bewerkte garnituurtje, bestaande uit theemuts met kleedje, een goed voorbeeld hebben.

Voor de theemuts (34 cm. hoog en 36 cm. wijd) hebben we noodig:

45 × 85 cm. wit of crème zijden linnen, waarvan we den voorkant en achterkant kunnen maken. Tevens nemen we nog een lapje katoen of half linnen van dezelfde grootte en kleur, dat als voering moet dienst doen.

Als borduurmateriaal kiezen we eenige draden geel, 2 strengetjes lichtgroen, donkergroen, lichtblauw, steenrood en bruin splitgaren (van ieder), tevens nog 8 strengetjes donkerroode splitzijde. Dan nog wat watten of kapok en een stukje katoen voor het binnenzakje.

We teekenen het patroon, dat hierbij op ware grootte is afgebeeld, met behulp van carbonpapier op de stof over. De blaadjes en bloemen der verschillende motieven en tevens ook de dubbel geteekende lijnen der vlinders worden alle in platsteek geborduurd. De enkele lijntjes van steeltjes, meeldraden enz. borduurt men in steek, terwijl de kleine rondjes in knopjessteek worden gewerkt. De verschillende cijfers geven de kleuren aan, die moeten worden aangebracht.

Langs den rand van de theemuts werkt men een schulpmotief (zie afbeelding), dat in festonneersteek wordt gewerkt, waarbij de knopjes alle naar

den buitenkant moeten komen te liggen. Eerst worden daartoe de contourlijnen met een fijn rijgsteekje omgewerkt en wordt de tusschenruimte met kleine rijgsteekjes opgevuld, waarna het festonneerwerk wordt uitgevoerd. De overige stof wegknippen en op de voering hechten.

Rondom de theemuts kan men een ingerimpelde strook naaien, maar deze kan ook weggelaten worden. In het laatste geval worden de puntjes der randen van vóór- en achterzijde telkens met 'n onzichtbaar steekje aan elkaar gehecht.

Kleedje (40 × 40 cm.). Hiervoor gebruikt men hetzelfde materiaal als voor de theemuts werd aangegeven. Met behulp van het gegeven motief voor de theemuts kunnen we gemakkelijk het motief voor het kleedje samenstellen.

De bewerking is geheel dezelfde als voor de theemuts werd beschreven. Op een afstand van 5 cm. vanaf den rand wordt een donkerroode lijn in steeksteek geborduurd; de tweede lijn is van de buitenste lijn 3½ cm. verwijderd en wordt eveneens donkerrood van kleur.

In het hoekje, waar op de foto de theemuts een gedeelte van het kleedje bedekt, wordt een der kleine bloemmotieven geborduurd.

1. steenrood.
2. donkerrood.
3. lichtgroen.
4. donkergroen.
5. lichtblauw.
6. bruin.
7. geel.

HOUDT U ER EEN HUISHOUDBOEK OP NA?

„Natuurlijk!” zullen velen direct enthousiast zeggen. „Het is immers veel te gemakkelijk steeds een goed overzicht van al je uitgaven te hebben, zoodat je dadelijk zien kunt wat iets gekost heeft en waarop je eventueel nog kunt bezuinigen.”

Anderen zullen misschien hun schouders ophalen: „Een huishoudboek, waarvoor is dat nu noodig? Ik geef toch immers niets onnodigs uit, en dan is al dat opschrijven maar een overbodige moeite.”

Toch niet! Beken eens eerlijk: Hebt u nooit eens de verzuchting geslaakt: „Nu al mijn geld al op? Waar is het in 's hemelsnaam gebleven?”

Wel, als u er een huishoudboek op nahield, waarin u precies alle ontvangsten en uitgaven schreef, wist u met één oogopslag waar uw geld gebleven was! Dat groote voordeel mag heusch niet onderschat worden en iedere huisvrouw, die voor den eisch komt te staan, dat zij bezuinigen moet, zal dit zeker spoedig inzien, zoo zij er nog al niet van overtuigd was!

Bovendien is het zoo gemakkelijk, direct te kunnen naslaan, wat een bepaald iets gekost heeft. Vooral met het opmaken van een begroting voor het nieuwe jaar heeft de huisvrouw van haar geregeld bijgehouden huishoudboek veel gemak. Zij kan dan aan de hand van de ervaring die zij er uit opdoet nagaan, wat zij voor het nieuwe jaar ongeveer moet uittrekken voor de groote posten zooals kleeding, studie, vacantie, dokter, belasting, loon aan de dienstbode enz. De vaste maandelijke posten worden natuurlijk gewoon iedere maand van het bedrag der inkomsten afgetrokken en meteen opzij gelegd. Maar voor wat betreft de uitgaven die niet nauwkeurig te berekenen zijn en die niet iedere maand terugkomen, maar waarop toch ieder jaar zeker moet worden gerekend, verdient het aanbeveling, bij het begin van het jaar daarvan eenigszins een begroting te maken, alles op te tellen en het eindbedrag gelijkelijk over de twaalf maanden te verdeelen. De eene maand zal veel minder noodig zijn dan de andere maand, maar wanneer toch steeds het bedrag ($\frac{1}{12}$ van het eindbedrag) opzij wordt gelegd, zullen we nooit voor onaangename verrassingen komen te staan. We bedoelen hier b.v. groote kleedingstukken, meubels e.d., die gekocht moeten worden, belasting, vacantiereizen, dokter, feesten die in een bepaald jaar in het vooruitzicht staan, enz.

Het behoeft wel geen betoog, dat we van een dergelijke methode veel plezier zullen beleven.

Er zijn nog andere bijkomstige voordelen, die aan het bijhouden van een huishoudboek zijn verbonden, waarvan we alleen maar willen noemen het gemak, dat we in twijfelgevallen dadelijk kunnen zien, of een bepaalde rekening al dan niet voldaan is, waarbij het huishoudboek in sommige gevallen zelfs als bewijs kan gelden. Overigens kan het niet genoeg worden aangeraden, kwitanties steeds zorgvuldig te bewaren.

Goed een huishouding leiden is nu eenmaal niet een kwestie van kunnen en handigheid; ook het gezond verstand van de huisvrouw moet wel degelijk een hartig woordje meespreken!

Hoe het huishoudboek precies wordt bijgehouden is een heel persoonlijke kwestie. De een zal moeten volstaan met in den winkel een eenvoudig huis-

houdboek te koopen en daarin aan den eenen kant alle inkomsten, aan den anderen kant alle uitgaven, onverschillig van welke soort, onder elkaar te zetten. De ander echter zal er de voorkeur aan geven, aparte posten te maken voor kleeding, voeding, huur, luxe-uitgaven, onvoorziene uitgaven enz. enz., wat ongetwijfeld overzichtelijker is. Hoofdzaak blijft echter, dat alles zoo nauwkeurig mogelijk wordt opgeschreven.

Een kwartiertje per dag is slechts noodig voor de dagelijksche uitgaven, waarbij het aanbeveling verdient de bonnetjes uit de winkels te gebruiken om het geheugen — zoo het al mocht falen — op te frischen. Eens in de week of eens in de maand worden dan uitgaven zooals huur, loon dienstbode en dergelijke opgeschreven. Ook de eindbedragen uit de boekjes van slager, kruidenier, bakker, melkboer enz. behoeven natuurlijk slechts eens per week of eens per maand aan de beurt te komen.

De post *diversen* moet steeds zoo klein mogelijk zijn, daar moet iedere huisvrouw een eer in stellen. Natuurlijk kan zij niet alles tot den laatsten cent toe uittrekken en opschrijven, en wanneer zij nu minder in haar portemonnaie blijkt te hebben dan zij volgens haar huishoudboek eigenlijk móést hebben, wordt het verschil onder „diversen” bij de uitgaven gezet.

Welke post wel groot mag zijn — hoewel het zeker lang niet altijd gelukken zal — is het batig saldo, d.i. het verschil tusschen inkomsten en uitgaven in een bepaalde week of maand, het bedrag, dat dus wordt overgehouden, en dat de volgende maand bovenaan bij de inkomsten komt te prijken.

CORRESPONDENTIE

Mevr. de B. te Amsterdam en verschillende andere abonnees vroegen ons om een recept voor het *prepareren van konijnervellen*, dat wij hieronder laten volgen:

Span het huidje strak op een plank met den vleeschkant boven en laat het viermaal de volgende bewerking ondergaan: Schaaf met een bot mesje alle velletjes en vetdeeltjes voorzichtig af en bestrijk de oppervlakte met een mengsel, dat we verkrijgen door in een kopje water een theelepel zout en twee theelepels aluin op te lossen. Laat dit 24 uur inwerken en begin dan opnieuw met het afschaven. Als we dit viermaal gedaan hebben en het huidje goed schoon is, maken we het los en kloppen den haarkant flink met een hamer om het soepel te maken. Dit soepel worden kunnen we bevorderen door den vleeschkant stevig in te wrijven met ongezoeten boter of met zuurvrije vaseline, flink te kneden en met een schoonen doek schoon te wrijven.

Mej. van K. te Eindhoven: Hangt u de jurk rustig een dag in den kelder. De kreukels, ontstaan door het opgevouwen zitten in den koffer, zullen dan wel verdwenen zijn, zoodat het tijd-roovende strijkwerk niet meer noodig is. — Dit is een wenk, waarmee ongetwijfeld ook vele andere lezeressen in de toekomst haar voordeel kunnen doen!

Mej. L. te Groningen: Wij kunnen ons niet op medisch terrein begeven en moeten uw vraag dus onbeantwoord laten. Wendt u zich tot een arts.

Doe er Kloosterbalsem op

Dat helpt!

Zorg er voor altijd een pot Akker's Kloosterbalsem in huis te hebben; die komt elk oogenblik van pas! Akker's Kloosterbalsem, vanouds beroemd en beproefd, bewijst dagelijks onschatbare diensten en blijft ongeëvenaard: als wond-, huid- en wrijf-middel.

Want dit is 't bijzondere voordeel van Kloosterbalsem: 'n verrassend snelle wond-zuiverende en wond-heelende werking zonder litteekens, tegelijkertijd 'n wondere genezende uitwerking op spieren, weefsels en gewrichten.

Daarom bijzonder doelmatig bij kneuzingen en dergelijke verwondingen.

Als wondmiddel onmiddellijk verzachtend en genezend bij oude en nieuwe wonden, brandblaren, ontvellingen, insectenbeten, doorrijden en wond- of doorgelopen plekken.

Als huid-middel bij winterhanden en wintervoeten, schrale huid, springende handen, uitslag, ring- en dauwworm.

Als wrijf-middel ongeëvenaard tegen pijn in spieren en gewrichten, reumatische aandoeningen, spit in den rug, spierverrekkingen, verstuikingen, heuppijn, zadelpijn, enz.

Per doos 35 cent. Potten van 62½ cent, f 1.04 en f 1.82. Hoe grooter pot, hoe voordeliger.

OVERAL
VERKRIJGBAAR!

Kloosterbalsem

Allen wasschen hun haar met de NIEUWE Silvikrin Liquid Shampoo.

GRATIS PROEF

Bij iederen grooten flacon Silvikrin Liquid Shampoo bevindt zich een Gratis Proefflacon voor 2 wasschingen. Wanneer de wasschingen hiermede U niet bevallen, ontvangt U Uw geld terug. Maar U zult verrukt zijn.

De nieuwe Silvikrin Liquid Shampoo is de eenigste Shampoo ter wereld met de haarvoeding Neo-Silvikrin. Reinigt hoofdhuid en haar op ideale, hygiënische wijze, voedt de haarwortels, hergeeft glans en pracht aan het haar en is zeer voordelig. Silvikrin Liquid Shampoo is met recht de Shampoo voor de familie. Gegarandeerd zonder vrije alcali en zuiver tot den laatsten druppel.

Flacon (die nooit omvalt) voor 10 wasschingen met Gratis Proefflacon **48 c.**

Silvikrin Liquid Shampoo de Shampoo voor de familie

ook graag eens een fikschen tippel in kruige winterlucht. Daar is het suède jasje van ons tweede plaatje dan ideaal voor, vooral als we het dragen op een rok van zware wollen stof.

Komen we tegen donker thuis, dan gauw verkleeden voor de thee. Een gezellig wollen jurkje zal het goed doen, terwijl in de bescheidener hotels en pensions deze dracht ook voor het diner gehandhaafd kan blijven.

Tóch verdient het ook voor degenen, die niet in een luxe-gelegenheid neerstrijken, aanbeveling om nog een aardig gekleed japonnetje in te pakken, terwijl men wel érg zeker van zichzelf moet zijn om vooraf te kunnen zeggen, dat avond-tenue overbodig is. Juist in de wintersport-centra immers is een opgewekt gezelschapsverkeer en de fuiven zijn niet van de lucht. En niets onaangener dan voor 'n pretje te moeten bedanken, omdat... het avondjurkje thuis in de kast hangt.

We gaan wintersporten! Onze ski-uitrusting is de eenige werkelijke uitgaaf, die we moeten doen. Voor de rest doen de jurken, waarop we thuis al aardig uitgekeken zijn, het in zoo'n vreemd milieu nog uitstekend.

WINTERSPORTEN IS NIET DUUR MEER

De Hollandsche zomers mogen dan al vaak desillusies brengen, met de winters is het nog véél treuriger gesteld. Regen, mist en vooral ook wind, ziedaar het gebruikelijke recept. Vandaar is het ook zoo logisch, dat zoovelen juist in den winter animo voelen om het lieve vaderland te ontvliden.

Ging het vroeger veelal zuidwaarts, tegenwoordig genieten de wintersport-oorden verre de voorkeur.

Niets is dan ook opwekkender, beter voor gezondheid en zenuwgestel dan de zuivere prikkelende vrieslucht van het hooggebergte.

Wintersporten! Tot voor kort nog zoo'n „duur” begrip, thans onder het bereik van velen. Gezelschapsreizen, alles inbegrepen, voor een goede vijftig gulden! Geen luxe natuurlijk, maar toch zeven lange dagen gezondheid happen in een witte sprookjeswereld. Hoeveel van onze jonge meisjes dan ook, die haar vacantedagen opsparen tot aan het barre seizoen en er in het begin van het nieuwe jaar een paar weekjes op uit trekken. Om niet alleen met een gezellig geroosterd velletje, maar óók met een nieuwen voorraad energie en levenslust terug te keeren.

Wintersporten! Maar dan toch alleen als onze garderobe behoorlijk in orde is. Wat ook al geen overdreven kosten meer veroorzaakt, want het onmisbaar ski-pak is aanmerkelijk in prijs gedaald en de kleurige attributen als trui, shawl, handschoenen, muts en sokjes kunnen we zelf maken. Gezellige dikke wol in wat gedurfde kleur en bij minimum prestatie maximum effect.

Voor de royaler beurs in plaats van het gebruikelijke wollen ski-pak ditmaal eens een mooie gabardine of de zoo moderne uitrusting van witte wollen stof. Vooral in de korte jasjes wordt ook veel variatie gebracht en zijn felkleurige ruiten sterk favoriet.

Maar we staan niet heel den dag op de latten, maken zoo af en toe

Van alle in deze rubriek afgebeelde genummerde kostuums, die ontleend zijn aan 't modelalbum „Winterweelde“, zijn patronen verkrijgbaar tegen den prijs van 50 cts. voor compleis, 35 cts. voor mantels en japonnen en 20 cts. voor rokken, blouses, kleine avondjasjes en kinderkeleding. Bij bestelling vooral opgeven het gewenschte maatnummer. Bestellingen kunnen geschieden bij uw agent of bezorger; door girostorting op No. 293631; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels (alleen van 5 en 6 ct.) aan het

PATRONENKANTOOR „PANORA“
NASSAUPLEIN 1. HAARLEM

waarbij 5 cts. extra voor toezending per post verschuldigd is. Men kan echter de patronen ook afhalen aan het bureau van dit blad.

DRIE GEKLEDE JAPONNEN

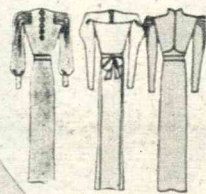
126a. Japon van dunne wollen stof, schouderstuk, waaraan de mouw geknipt is, rok voorbaan met heupstuk, soutache-garneering. Benodigde stof: 3.25 m. à 140 cm. breed.

127a. Japon van wol-len crêpe georgette, mouw met plooien, geploide jabot met strik, gladde rok met ingezet plooistuk. Benodigde stof: 3.25 m. à 140 cm. breed.

118a

118a. Eenvoudige japon, hals met kraag, mouw met soutache, taille met bies, gladde rok. Benodigde stof: 3 m. à 140 cm. breed.

VERKRIJGBAAR IN DE MATEN 42, 44, 46, 48.

WAT ZULLEN WE ETEN?

- Zondag :** Bouillon met eierkaas.
Duitsche biefstuk.
Bloemkool.
Aardappelen.
Abrikozeneompote.
- Maandag :** Rookworst.
Stampot van snijboonen.
Wentelteefjes met bessensap.
- Dinsdag :** Varkensschijf.
Appelmoes.
Aardappelen.
Macaroni met boter en suiker.
- Woensdag :** Koud vleesch.
Spruitjes.
Aardappelen.
Custard.
- Donderdag :** Gestoofde runderlapjes.
Andijvie.
Aardappelen.
Griesmeelpap.
- Vrijdag :** Gekookte kabeljauw.
Gesnipperde winterwortelen.
Aardappelen.
Mosterdsaus.
Pannekoekjes.
- Zaterdag :** Erwtensoup met kluiif.
Appelbeignets.

UIT ONS MENU

DUITSCH BIEFSTUK (6 PERS.)

750 gram mager rundvleesch, 150 gram rundvet, 150 gram boter of margarine, een mespuntje peper, 10 gr. zout, 1 uitje.

Maak het vleesch met het vet door een vleeschmolentje fijn. Vermeng het met

de peper en het zout en vervolgens met het fijn gehakte uitje. Voeg er langzaam een à twee eetlepels melk bij. Maak van deze massa ovale, platte vormpjes in den vorm van kleine biefstukjes. Laat de boter of margarine in de koekenpan lichtbruin braden, leg er dan vlug de biefstukjes in en bak deze in de boter aan weerszijden lichtbruin gedurende ongeveer 10 à 15 minuten.

MOSTERDSAUS

$\frac{1}{2}$ l. water, 50 gram boter, 45 gram bloem, 1 eetlepel mosterd, 1 à 2 eetlepels azijn, een weinig zout.

Breng de boter met de bloem steeds roerende aan de kook. Voeg er langzaam het gekookte water bij en laat de saus steeds roerende gebonden worden. Roer er van het vuur den azijn, den mosterd en desverkiezend wat zout doorheen en presenteer deze saus bij gekookte visch, bruine of witte boonen en capueijners.

MACARONI MET BOTER EN SUIKER (6 PERSONEN)

200 gram macaroni, $1\frac{1}{2}$ l. water, $\frac{1}{2}$ stokje vanille of een stukje citroenschil, 120 gram suiker, 80 gram boter. Breek de macaroni in stukjes van 2 à $2\frac{1}{2}$ cm. en wasch ze.

Laat de macaroni met het water gedurende 40 à 50 minuten op een matig vuur langzaam gaar koken. Laat tegelijkertijd de citroenschil of het vanillestokje meentrekken. Zorg, dat al het water verdampt en neem daarom, zoo noodig, het deksel van de pan. Is de macaroni gaar, dan onmiddellijk van het vuur nemen, het citroenschilletje of het vanillestokje verwijderen, met boter en suiker vermengen en daarna zoo heet mogelijk opdienen.

*Gerond en
opgewekt*

omdat zij zorgt steeds voldoende **VITAMINE B** te krijgen, die in **H-O HAVERMOUT** zoo ruimschoots voorkomt

Het wereldberoemde H-O wordt thans ook in de Nederlandsche Quakerfabriek gemaakt. De voordeeliger fabricatiemethode komt geheel den verbruikers ten goede en wij garandeeren onvoorwaardelijk de kwaliteit. Uw heele gezin heeft behoefte aan een ontbijt met H-O Havermout, dat de versterkende zenuwvoedende Vitamine B in groote hoeveelheid bevat.

Deze Vitamine bevordert den eetlust en de spijsvertering, versterkt het zenuwgestel en bestrijdt verstopping.

H-O HAVERMOUT
GEEFT U KRACHT
EN HOUDT U SLANK

De gemakkelijkste wijze om het lichaam er dagelijks van te voorzien is het gebruik van H-O Havermout. H-O en Quaker Havermout worden gemaakt van de beste zongerijpte haver ter wereld, welke volgens een speciaal procédé wordt geroosterd, waardoor de bijzondere eigenschappen en de unieke, nootachtige smaak te voorschijn komen . . .

★ Vluggkokend H-O en Quaker Havermout besparen tijd – klaar in een paar minuten.

QUAKER EN H-O
(GED.MERK) HAVERMOUT (GED.MERK)

BERKEN IN DEN WINTER